¶ Diui bernardi doctoris clarissimi ⁊ Abbatis Clarevalēsis: ad sororem suā: ¶ Modus bene viuendi: in quo cōtinetur omniuz virtutū sūma ad christianā religionem necessaria.

¶ Prologus.

Drissima mihi in christo soror.

Diu ē q̄ rogasti: vt verba sancte admonitiōis scriberē tibi. Sz cū scriptū sit. Superbia ē quēq̄ velle docerī meliorē se: indignū me ad hoc opus ꝓspexi: ⁊ iō q̄ rogasti aliqñ facerē distuli. Sed q̄ itez iterū qz rogasti rursus ad memoriā reduxi sniaz dñi dicētis. Quicūqz angariauerit te mille passꝰ vade cū eo duo milia: oiqz petēti tribue: vndiqz coactus: tāde charitate cōplius tuisqz oronibꝰ adiutus sub mēsa pānz micas collegi. Et si nō vt debui tñ vt potui: q̄s i hoc libro tue sanctitati rep̄sento. Nūc ergo carissima soror: hunc librū accipe: ⁊ cū ante oculos tuos quasi speculū ꝓpone cūqz omni hora velud speculū ꝓtēplare. Precepta nāqz dei speculā sunt: i quibus semp aie inspiciūt: ⁊ in quibus cognoscūt maculas: siqueſūt fœditatis: q̄ nēo mūdus a delicto: ⁊ i quibꝰ emēdant vitia cogitationū suaz: ⁊ relucētes vultus quasi ex rēddita imagine ꝓponunt: q̄ duz p̄ceptis dñicis toto intendūt: i eis ꝓcul dubio qd in se celesti spōso placeat: vl qd displiceat co-

gnoscũt. ℳũc igr̃ librũ
sororꝛ venerabilis liben
ter plege: iterũ iterũqꝫ
relege ⁊ i eo cognosces
qualr̃ deuꝫ ꝑmũqꝫ di
ligas: quõ cuncta terre=
na ⁊ trãsitoria despicias
quẽadmoduꝫ eterna ac
celestia ꝙcupiscas: qualr̃
pro xp̃o aduersa huius
mũdi patient̃ sustineas
⁊ prosperaꝫ ac blandimẽ
ta ꝙtẽnas: quẽadmodũ
i infirmitatibus tuis do
gr̃as reddas vl̃ agas: ⁊ i
sanitate ñ supbias: quõ
in ꝑsperitate non eleue
ris: nec in adũsitate frã
garis: sororꝛ mihi in xp̃o
dilecta: liburꝫ istuꝫ tua
prudẽtia studiose ꝑcur=
rat: ⁊ pectã mea assidue
lugeat. ℰt q nõ sum di
gnus ipetrare indulgẽ=
tiã: saltez tuis oꝛonibus
possim ꝙsequi peccatoꝝ
meoꝝ veniã. ℴipotens
ds te custodiat: ⁊ ab oi
malo defendat: ⁊ cuꝫ oi
bus tecũ deo parit̃ fruẽ
tib⁹ advitã ꝑducat eter
nã venẽabil̃ sorõ. amẽ.
℄ ℰxplicit ꝓlog⁹. In
cipit Sermo. i. de fide.

ℴminus dicit
d in euang. ℴia
possibilia st̃ cre
denti. ℳemo põt veni
re ad eternã beatitudi=
nẽ nisi per fidẽ. Ille vo
ẽ btũs qui recte credit:
⁊ recte credendo bñ vi=
uit: ⁊ bene viuendo fidẽ
rectã custodit. Añ btũs
ysidorus. Sine fide ne
mo põt placere deo. Fi
des nequaq̃ vi extorq̃=
tur: sꝫ exemplis atqꝫ ra
tiõe suadet̃. Quib⁹ aũt
violẽter exigit̃ perseue=
rare in ea nequaq̃ pñt.
ℰxẽplo nouelle arbo=
ris: cuius siquis cacumẽ
violẽter repꝛesserit: de=

nuo dum laxatur: in id quō prius fuerat ꝓfectum reuertit. Fides sine opibus mortua est. Et frustra sibi de sola fide blāditur. qui bōis operibꝰ nō ornat. Qui crucem portat: ꝺz mūdo mori. Nā crucez ferre semet ipsuz ē mortificar. Crucē ferre ⁊ nō mori simulatio hypocritaz ē. Qui nō dubitauerit in cōde suo. ſz crediderit quodcūqz petierit fiet sibi. q credit in filiuz dei hz vitam eternam. Qui aūt nō credit nō videbit vitam. sed ira dei manet super illum. Jacobus. Sicut corpus sine ania mortuuz est. ita fides sine operibus mortua ē. Sorō carissima magna est fides. sed nihil valet sine caritate. Jgr̄ soror venerabilis fua in te rectam fidem. tene sincerāz fidem. custodi integrātā fidem. Maneat in te recta fides. Sit in te incorrupte ꝓfessionis fides. Nihil temerē ō christo loquaris. nihil de deo prauum vel impiuz sentias. Nihil perueꝛse sentiēdo nec dilectionez eius offendas. Esto in fide iusta. Habeto i fide recta ꝙuersationez sanctā. deū quez inuocas fide. non deneges ope. Malū mixtū bonis. ꝓtaminat plurima. Unū maluz multa bōa perdit. Nō deliquēs in opere. q̄ perfectā es in fide. Male viuendo nō polluas fidez. Integritatē fidei prauis moribus non corrumpas. Non admisceas vitiuz virtutibus. Non adiūgas malū bōis. Soror

amabilis ds te incolumen custodiat. Amen.

¶ De Spe. Ser. ij.

Dominus dicit in cuã. Nolite dispare: sz habete fidez dei i vobis. Spes qvidet nõ ẽ spes. Nã qvidet qs: qd sperat? Si ãt q nõ videmus speram?: p patiẽtiã expectamus. Añ Salomõ ait. Expectatio iustoz leticia: spes ãt impiozũ pibit. Ergo soroz carissima: t tu expecta dñz t custodiviã eius t exaltabit te vt hereditate capias regnuz dei. Expecta dñz carissima t fcede a malo: t exaltabit te in dievisitatõis. i. in die mortis tue: siue i die iudicij. Qui male agere non cessant: in vanuz misericordiã dei expectant: quã recte expectarẽt si a malo recederent. Unde beatus ysidorus. Timer debem? ne per spez quã deus p mittit nobis: perseuerãter nob peccem?. Nec rursꝰ qz iuste peccata distrigit: de dei misericordia desperemus: sed (q est melius) vtrũqz periculũ fugiamus: vt a malo declinemus t de pietate deiveniã sperem?. Dis quippe iustꝰ spe t formidie nittitur: quia nũc illuz spes ad gaudiuz erigit: nunc ad formidinez terroz gehẽne reducit. Qui enizꝫ de peccativenia desperat: plꝰ se de despatiõe q̃ d pecato dãnat. Igit soroz dilecta: spes tua sit in iesu christo sponso tuo firma: qz sperantes in dño misericödia circũdabit. Spera firmiter i dño t fac bonitatez: inhabita

terraz ⁊ in celesti regno
paſceris in diuitijſ eiuſ.
Soroz veneabilis de-
pone iniuſticiaz ⁊ ſpera
in dei miſericordia:au-
fer a te iniquitatē: ⁊ ſpe
ra in ſalutē. Emēda te
ipſaz:⁊ ſpera in dei cle-
mentiā:expelle a te pra
uitatez:⁊ ſpera indulgē
tiā:corrige vitam tuaz:
⁊ ſpera vitam eternaz.
Ad quā te perducer̄ di
gnetur ille qui te, elegit
ante ſecula. Amen.

De' gr̄a dei. ſer. uij.

Paulus apl̄s di
p cit. Vbi abun
dauit peccatuz
ſuperabundauit ⁊ gratia:
vt ſic̄ regnauit peccat̄ū
in morte:ita ⁊ gratia re
gnet per indulgentiā in
vitā eternā. Stipendia
n. peccati mors: gratia
aut̄ di vita eterna. Ani
cuiqz aut̄ veſtz data eſt
gratia ſm menſurā do-
nationis chriſti. Soror
cariſſima:ſicut ait bt̄us
yſidorus:profect⁹ hois
donum dei eſt. Ergo ſi
dono dei ꝓficimus:ne-
ceſſe eſt vt de bōis opi-
bus nō noſmetipſos:ſz
deuz laudem⁹. nec a ſe
pōt quiſq̄ corrigi niſi a
deo. Nō nihil bōi hz ꝓ
prium cuius via nō eſt
eius teſtāte ꝓpheta qui
ait. Scio dñe qz nō eſt
hominis via ei⁹ nec viri
eſt vt ambulet ⁊ dirigat
greſſus ſuoſ. Cū quiſqz
aliqd donum percipit:
nō plus q̄rat q̄ cum ac
cepit:ne dū alteriuſ mē
bri officiuz ſubripere tē
ptat id qd meruit per-
dat. Conturbat. n. ordi
nez corporis totuz: qui
nō ſuo ꝓtentus officio:
ſurripit alienum. In di
uiſione donorū diuerſi

diuersa dei dona percipiunt. Nec vni hoi ꝯcedunt oia dona: sz vt sit ꝑ humilitatis studio: vt alter habeat vt admiretur in altero. Nã qđ in Ezechiele. Aialiuz ale altere ad alterã percutiumtur: vtutes designant sanctoꝝ mutuo sese affectu ꝓuocantiũ: alterno que sese exẽplo eruditiũ. Nõesta vgo nolo ẽt te lateat ꝙ sine gr̃a dei preueniente ꝯcomitãte ⁊ cooperãte: nihil boni possumus facere. Gr̃a dei nos preuenit vt bonuz velimus ꝯcomitat nos: vt bonũ incipiam⁹ cooperatur nobiscuz vt bonuz perficiamus: ꝙ a deo datur nobis bonuz velle incipe ⁊ perficere. Igit a deo dant nobis vtutes. Uicia vo ⁊ peccata oriuntur ex nobis. Caritas pudicitia ⁊ honestas a deo dantur nobis. Supbia vero: auaricia: cupitas: sunt ex nobis. Sine deo nihil boni possumus facere: per gr̃az di mlta bõa possumus operari. Sine gr̃a dei ad bene operandũ tardi: pigri: ⁊ tepidi existim⁹. Sz per gr̃az dei in bõis operibus grati: ⁊ solliciti ⁊ deuoti sum⁹ Sine deo ad peccandũ statiz parati sumus: sed per gr̃am dei a peccato liberamur. Sine deo terrena ⁊ trãsitoria plus ꝙ opz diligimus. Sed per gratiam dei cuncta que in hoc mundo sunt despicim⁹: ⁊ celestia desideramus: ꝓpter peccatum primi hominis de paradiso electi sumus: sed per gr̃am dei ad paradisum nos peruenire

credímus: per pctm̃ pri mi hois in infernuz de scendímus: sz per gr̃az dei nos ꝙfidímus ascen dere in celũ. Maz ꝛ qȯ potentes sumus: qȯ diui tes qȯ sapientes existi= mus: nõ nisi per gratiã dei sumus. Interea vo lo te scire reuerendissi= ma sozoꝛ ꝙ oia bona q̃ i hoc seculo hẽmus per gratiaz dei habemus. Dia.n.mala cueniunt nobis ꝓpter pectã nr̃a. deus per suã sctãm mi= sericoꝛdiaz ꝛ gr̃am dat nobis dona: sz ꝓpter pec cata nr̃a: accidũt nobis mala: per gr̃am dei tri= buunt nobis prosperа: sz ꝓpter iniquitates no= stras aduenium nobis aduersa: ꝙ gr̃az dei dã= tur nobis necessaria: ꝛ propter vitia nostra ac= cidunt nobis contraria.

Igitur o sponsa christi necesse est nobis vt sem per ad memoꝛiam re= ducamus cum gratia= rum actione: beneꝛeri ta dei: vnde ecclesia in canticis de christo spon so suo loquitur dicens. Memoꝛes vberuz tuo rum super vinum recti diligunt te. Ac si dice= ret. Memoꝛes gratie tue ꝛ misericõdie tue at que beneficioꝛ tuoꝛum diligunt te. Hoc est illi te diligunt qui recti coꝛ de sunt. Illi recti coꝛde sunt qui de iustitia: aut de sanctitate nhil suis meritis attribuunt: sed omia tue gratie tuo do no ascribunt. Memo= res gratie tue qui sal= uati sunt diligunt te. Honesta virgo semper memoꝛ esto quia quic= quid boni in te est per

gr̃az dei est. Audi paulus apostolū de se dicẽtez. Gr̃a dei sum id qđ sum. Sic ⁊ tu carissima gratia dei es qcqd es: Naz ⁊ qꝑ seculū ꝓtempsisti: ⁊ quod domū patris tui reliqsti: ⁊ qꝑ ancilla dei eẽ voluisti: ⁊ qꝑ i mõasterio seruire deo decreuisti: ⁊ qꝑ ĩter ancillas dei viuere nunc deuouisti: oĩa bõa hec per gr̃am dei ꝓuenerunt tibi. Nã ⁊ qꝑ vgo es: ⁊ qꝑ prudẽs es: ⁊ qꝑ sapiẽs es non ꝑ te: sed ꝑ gr̃az dei es. ¶ Interrogatio. ¶ Dic mihi qso fr̃ mi quid est qꝑ in sacra scriptura legit̃. qz nemo sanctus: nemo bonus: nemo iustus nisi solus ds: ¶ Responsio. ¶ Soror dilecta sic dr̃: ita est vere solus deus est bonus ⁊ sanctus atqz iust⁹ qz ꝑ se est bon⁹. Hoies vo sunt bõi nõ per se sz per deum. ⁊ iõ solus ds est bon⁹: qz per se est bonus. Hoies vo sunt boni: iusti: ⁊ sãcti: nõ per se sz per gratiaz dei. Nõ bene in canticis canticorum. Sponsus ecclesie s. xp̃s designat dicens. Ego flos cãpi ⁊ lilium ꝯuallíuz: qz odorez virtutis mee per vniúsum mundũ diffundo. Ego inquit sum flos cãpi ⁊ liliuz ꝯuallíuz. i. ego suz sanctitas bõitas ⁊ iustitia: eoꝝ qui cuz humilitate in me confidunt: qz nullus eoꝝ poterit esse sanctus nec bonus sine me. Sicut dixi in euangelio. qz sine me nihil potestis facer̃. Ego suz flos cãpi ⁊ lilium ꝯualliuz. Sicut. n. cãpus floribus adornat̃ ⁊ vernat.

Ita totus mundus fide
christi & notitia decorat
Ego flos cãpi & lilium
qualliuz: qz illis hoĩb⁹
ampliuſ meã gratiã do
no qui nõ in ſua bonita
te nec in ſuis meritis cõ
fidunt ſz in me. Soror
venerabilis iõ te mõeo
vt nihil tuis meritis at
tribuas. nihil de te pre
ſumas. in vtute tua ni-
hil ponas. in viribus tu
is nõ confidas. In tua au
dacia fiduciã nõ habe-
as. Omia diuino dono &
diuine gratie aſcribe. in
omnib⁹ opibus tuis do
gratias age. In oibus
opibus tuis deo gras re
fer. In oibus actiõibus
tuis deo gratias redde.
in omni conuerſatiõe tua
deo gratias repẽde. Cõ
fidẽtia tua ſp ſit in xpo
q te creauit ex nihilo.

De timore dei. ſer. iiij.

Soror cariſſima
ſ audi q̃ dico: au-
di q̃ moneo. au
ſculta q̃ loquor. Deũ ti
me ſuper oĩa & mãdata
eius ſẽper obſua. qz oc-
ce oculi dñi ſupertimen
tes eũz. & in eis qui ſpe-
rãt ſuper miſcõia eius.
Et Salomon. Time
dñm & recede a malo.
Qui timet dñm nihil
negligit. Etiã quidã ſa
piẽs ait: timor dñi glia
& gloriatio & letitia & co
rõa exultatiõis. Timor
dñi ditabit cor & dabit
gaudiuz & letitiã in lon
gitudine diez. Nã qui
ſine timore eſt nõ pote-
rit iuſtificari Timor do
mini eſt ſapiẽtia & diſci-
plina: nõ ſis incredulus
in timore dei. Et ne ac
ceſſeris ad illuz duplici
corde. Timentes dñm
ſuſtinete eius miſericor

dia ⁊ nō defflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite in illū: vt in oblectatiōe veniat vobis misericōdia. Qui timetis dñm credite in illū ⁊ nō euacuabitur merces vestra. qui timetis dñm diligite illum: ⁊ illuminabuntur corda vestra. qui timēt dominū. nō erunt incredituli verbo eius: ⁊ qui diligunt illum ꝓseruabūt vias illius. q timent dominū inquirunt que beneplacita sunt illi ⁊ qui diligūt illū replebūtur lege eius. qui timēt dominū ꝓbabūt cōda sua ⁊ incōspectu illius sctificabunt aias suas. Qui timent dñm custodiunt mādata ei⁹: ⁊ patientiā habebūt vsq ad inspectionē ipsi⁹. Oculi dñi supertimentes se: ⁊ ipse cognoscit oia opa eoꝝ. Cōsumatio timoris dñi est sapia. Timenti dñm nō occurrent mala: sed in temptatiōe ds liberabit illum a malo. Spūs timentiū deum requiret ⁊ in respectiōe illius benedicetur. Timor dñi ē sicut paradisus benedictio ⁊ ois gloria operiet illum. Beatus vir cui donatū est timorez dñi hīe. Timor dñi est initiū dilectōis ei⁹. O soror dilecta nulla res nos sic ab oī pectō custodit immunes. sicut timor iferni ⁊ amor dei. Deum timere est nulla mala facere. ⁊ nulla bona q̄ facienda sunt pretirire. Timor dñi est fons sapie. Timenti dñm bene erit in extremis ⁊ i die mortis sue benedicet. Sorō venerabilis bonū ē no-

bis timere deū q̄ tim̄ dñi expellit pectm̄. Timor domini semp emē dat. timor domini rep̄mit vitium. Timor domini cautum facit hominem atq; sollicitum. Ubi vero timor nō est. Ibi perditio est anime. Ubi timor non est. ibi dissolutio vite est. Ubi timor nō est. ibi est abūdantia pectōz. Igit̄ honesta virgo timor ⁊ spes semp sint in corde tuo. pariter sint in te timor ⁊ fiducia. Spes ⁊ met' parit̄ perseuerent in te. Sic spera in misēia dī vt timeas cius iustitiaz. Sed tamen soror mihi in christo amabilis volo te scire quattuor esse timores. vz. humanum seruilem initialem ⁊ castum. humanus timor ē vt ait Cassyodorus q̄p̄ do timemus pati pericula carnis. vel pdere bona mūdi propter quod peccamus. Hic mundanus timor malus est. ⁊ in primo gradu cuz mūdo deseritur. quem dominus in euāgelio prohibet dicēs. Nolite timere eos qui occidunt corpus ⁊c̄. Secundus timor est seruilis. vt ait Beatus Augustinus. Cum timore gehenne homo recedit a peccato ⁊ omnia bona que facit non propter dilectionem dei. sed propter timorem inferni facit. Ille quasi seruus timet: qui bonum q̄p facit non timore āmittendi bonū q̄p non amat. sed timore patiēdi maluz q̄p formidat facere. Ille nō timet perdere amplexus pulcherrimi sponsi sz ti

met ne mittat in penas
iferni. De hoc fuili ti-
more ait paulus apoſto
lus. Non.n.accepiſtis
ſpm ſeruitutis iteꝝ in
timore: ſz accepiſtis ſpi
ritus adoptois filioꝝ.i.
ſpm filialez. Bon⁹ eſt
iſte fuilis timor ⁊ vtilis
ſz inſufficiens ⁊ imper-
fectus p quē creſcit pau
latiz ꝙſuetudo iuſtitie.
Cū incipit hō credere
diem iudicij:icipit time
re. Si cepit credere:ce-
pit ⁊ timer̄. ſz q adhuc
timet:nō hz perfectā fi
duciā i die iudicij. Nō
dū eſt in illo pfecta cha
ritas qui adhuc timet.
Oꝛ ſi pfecta in illo eēt
charitas nō timeret.p-
fecta charitas faceret in
hoie pfectā iuſticiā ⁊ hō
nō hz̄et vñ timeret: ſed
hz̄et vñ deſideraret: vt
trāſeat inigtas ⁊ veniat
regnuz dei:qd eſt perfe
cta charitas:niſi pfecta
ſcitas: Ille hz in ſe pfe
ctā charitatē qui pfecte
uiuit. Qui pfecte viuit:
non hz vnde in inferno
damneť. ſz vnde in celo
coroneť. Qui perfectaz
hz in ſe charitatez nō ti
met i inferno puniri. ſz
ſperat in celo cum deo
gliari. Unde dr̄ in pſal
mo. Gloriabuntur i te
oēs qui diligūt nom̄ tu
um. ꝙ timor nō eſt i cha
ritate. ſz perfecta chari
tas foras mittit timorē
Timor ꝑul venit in cor
de hois. vt ꝑparet locū
charitati. Huic fuili ti-
mori ſuccedit tertius ti
mor vz initialis: quādo
hō incipit facere bonuz
ꝑpter dilectionē dei. ꝙ
antea faciebat ꝑpter ti-
morez inferni. De hoc
initiali timore. ait Da

nid ꝓpheta in psalmo. Initiū sapie timor dñi. Initialis timō ē qñ hō incipit amare deū quē añ timebat. Et sic excludi tur a corde huius timor Huic initiali timori succedit quartꝰ timor. s. castus. per quē timemꝰ ne spōsus. s. xp̄s tardet ne discedat a nobis. ne eū offendamꝰ ne in eū peccemꝰ ⁊ ne eū perdamꝰ. Timor iste. s. castus de amor descēdit. Timor iste de amore nasc̄it. de hoc timore legit̄ i psalmo. Timor dñi sanctus permanet in seculuz seculi. In corde homis ꝑus venit timor. Et q̄r venit. vt charitati locū ꝑparet. Cū āt charitas ceperit habitar̄ i corde hois. timor q ei preparauerat locuz mittit foras. Et q̄to magis charitas crescit i cōde hois tāto magis timor decrescit: q̄to maior est charitas in corde hois: tāto minor est ibi timor: q̄re q̄ charitas mittit eū foras. Audi sor dilecta ꝯgruētē similitudinē. se pevidemꝰ ꝑ setā itrodu ci linū qñ aliqd suitur ꝑ us itrat seta: ⁊ pꝰ setā intrat linū Sic timor ꝑus itrat i mēte hoīs: ⁊ pꝰ timorē itrat charitas. Jō itrat timor vt itroducat charitatē. Sz postq̄ intrat charitas: foras mittit timorez. Timor iste sanctus ē: q̄ i mēte hoīs generat scitatē. Timor iste sctūs ē: q itroducit i mētē hoiez pfectā caritatē. pfctā etem caritas pfecta est scitas. Timor iste castus est: q̄ nō recipit adulterinū āorez. s. q̄ deū sup oia diligit:

ꝛ nihil amori illius pre
põit. Etiã timor iste di
citur filialis: qr nõ timet
deũ q̃si seruus crudelẽ
dñz sz quasi filius pie
tulcissimũ. Hic timor
iõ dr filialis: qr nõ timet
q̃si seruus: sz q̃si filius: sz
qd ẽ qꝫ ait dauid ꝓphe=
ta. Timor dñi sanctus p
mãet i seculũ secli. Cũ
Johãnes dicat: pfecta
charitas foras mittit tio
rez: Hoc ẽ qꝫ supius di
ximus: qr ille hz castũ ꝛ
sanctũ timorẽ: q deũ nõ
timet pp penas inferni:
vl pp supplicia gehẽne
sz cũ reuerẽtia ꝛ amoꝛ.
et hic timor. s. reuerẽtia
dei pmãet i seculũ secu
li. Ille vo q deũ timet.
ꝓpter penas inferni: nõ
hz in se timorẽ castũ: sz
seruilez qr nõ hz pfectã
charitatem. Si. n. deũ
perfecte diligeret perfe
ctã i se iustitiã haberet:
ꝛ deuz nõ ꝓp penas: sed
cuz reuerentia ꝛ amore
timeret. Et ideo timor
pene nõ est i caritate. qr
perfctã caritas eũ foras
mittit. Aliter timet ser
uus dñm. atqz aliter ti
met filius patrem: ser=
uus timet dominũ cuz
desperatiõe ꝛ odio. fili=
us timet patrez cũ reue
rentia ꝛ amore. Nunc
ig ẽ soror reuerendissi=
ma moneo te vt timeas
deuz cũ amore ꝛ reuerẽ
tia. Nolo. n. vt semper
taceas sub iugo timoris
depressa. sed vt ꝙsurgas
per dilectionez ad deũ
patrez tuum qui te crea
uit quasi filiam. Etiam
te moneo vt deuz caste
diligas ꝛ nihil ãori eius
preponas. sz vt ꝓ amo
re eius omnia q̃ in hoc
mundo sunt, despicias.

Iterꝝ admoneo te atqꝫ rogo honestissima vgo. vt corrigas vitaꝫ tuam cū oi studio. ita vt sit sermo tuus pudicus: incessus hōestus. vultus humilis. lingua affabilis. mens plena dilectione. mānus plena operatiōe. iuuāte dño. sine q̄ nihil hōi poterit facer̄. Amātissima mihi in christo soror si me quasi fratrē audieris. ꝛ deuꝫ in toto corde tuo timueris. mlta bona nō solū in hac vita. sed ꝛ in futura habebis. Amen.

¶ De caritate ser. v.

Introduxit me rex in cellaꝫ vinariā. ꝛ ordinauit in me caritatē. Cella vinaria ecclesia est. in qua est vinum euangelice predicationis. In hanc ergo cellaꝫ amica sponsi scilicet sancta aia introducitur. atqꝫ in ea caritas ordinatur. qr nō sunt equalr omnia diligenda sꝫ differenter. Nō debemus equalr oia diligere. sed alia minus ꝛ alia magis. Nam scire quid facer̄ debeamus. ꝛ nescire ordinez faciendi. perfecta scia non est. Si non diligimus ea q̄ diligere debemus vel si diligamus ea que diligere non debemus ordinatam charitatez nō habemus. Et si plus diligimus ea que minus diligere debemus. vel si minus diligimus ea que plus diligere debemus: ordinatam caritatez non tenemus. Hec est ergo ordinata charitas. Ut deum ante omnia ꝛ super omnia diligamus. Debe-

mus deū diligere ex to to corde.i.ex toto intelle ctu:z ex tota aīa:z ex to ta voluntate:z ex tota mente:z ex tota memo ria:vt oēm intellectum z omnes cogitatiões no stras z omnem vitā, no strā ad eū dirigam⁹:a q̄ oīa bōa habem⁹.Et vt nulla pars vite'nr̄e ocio sa relinquat: sz q̄cq̄d in aium venerit illuc diri gatur:vbi impetus dile ctiōis curr it. Igitur so ror charissima dignissi muz est z valde nob ne cessariū:vt deum in oi bus z sup oīa diligam⁹ qui est summū bonum. Summū ḡ bonuz dili gere sūma ē beatitudo. Quāto quisq; deū am plius dilexerit:tāto ma gis btūs erit. Qui deū diligit bon⁹ est:Si bo nus est:ḡ btūs.Añ Sa lomō in cāticiscantico ruz. Fortis est vt mors dilectio. Bene dei di lectio fortis esset vt mors dr̄:q̄ sicut mors violen ter separat aīaz a corpe ita dilectio dei violent separat hoīem a mūda no z carnali amor̄.Ue re dei dilectio fortis est vt mors:q̄ dū per dile ctionez dei a vitijs mor tificamur: q̄ mors agit in sensibus corpis: hoc agit dilectio dei in se culi cupiditatib⁹. De⁹ diligendus est ꝓpter se metipsuz:q̄ ē sūme bo nus z q̄ nos creauit ex ni hilo.Caritas ē dilectio qua diligitur de⁹ ꝓpter se z proxim⁹ ꝓpter deū In primo loco diligit deus:sicut iaz dictuz est in omnibus z super oīa. In secūdo vero diligit pertinēs ad dilectionē

dei:q̄ est maximus mā
datum. Alterū vero per
tinēs ad dilectionē pro
ximi:q̄ ē simile illi. Si
cut.n.scriptus est. Dili
ges dñm deū tuum t pro
ximum tuum sicut teip
sum. Ac si diceret. Ad
hoc debes proximū tu
um diligere ad id q̄ di
ligis teipsum.s.vt bonus
sit:t vt ad vitam eternā
pueníre possit. De hac
dilectiōe dei t proximi:
in canticis canticorū spō
sus.s.xp̄s loquitur spō
se.s.ecclesie aie sācte di
cens. Quā pulchre sūt
māme tue soror mea spō
sa:t odor vnguētorū tuo
rū super omnia aroma
ta. Quid p māmas cō-
ueniētius i hoc loco: q̄p
ipsa dilectio dei t proxi
mi de q̄ supius diximus
intelligitur per quas mā
mas mens sācta oēs sen
sus suos per suā dilectio
nē nutrit cum deo suo ca
ritatis p̄iunctione p̄glu
tinatur:t proximis suis
quicquid bōi potest lar
gitur. Et odor vnguen
torū tuorū super omnia
aromata. Per vnguē
ta quippe ipsas virtutes
que ex charitate nascū
tur intelligimus. Debe
m⁹ p̄primos nr̄os i bono
diligere:q̄ q i malo dili
git primus nō diligit p
ximū sed odio hz. Qui
non diligit frēm suum
quē videt: deū quez nō
videt quō pōt diligere?
Nequaq̄. Igr̄ diliga-
mus nos admonicē:q̄ ca
ritas ex deo est. Et qui
diligit frēz suum ex deo
natus est t videt deum.
Qui diligit frēm suum
quē videt oculis corpis
videt oculis mentis i se
manentez deum.s.cha-

ritatem. Quia deꝰ cha
ritas est. Et qui nō dili
git frem suuz quē videt
oculis corpis: nō videt
oculis mentis i se manē
tē deū. s. caritatez qz si i
eo eēt caritas: dōs eēt i eo
qz dōs caritas est. Debe
mus etiā diligere ꝓpin
quos nr̄os si bōi sūt z si
deo suuunt. Plus de=
mus diligeꝛ extraneos
qs nob sunt ꝙiunctiuin
culo caritatis christi: q̄
propinquos qui deum
nō diligunt nec deo ser
uiunt. Quare: qz sanci
or est copula cordiuz q̄
corporuz. Oēs fideles
homines debemus di=
ligere: sz cū oibus ꝓdes
se non possumus. Illis
maxie ꝙsulendū est q ꝓ
locoꝫ z tpoꝫ vel q̄rūli=
bet reꝫ opportūitatib⁹
ꝙstrictius nob q̄si q̄daz
sorte ꝙiunguntur: pari
dilectione est optāda vi
ta eterna oibus hoibus
Oēs hoies affectu cari
tatis debemꝰ diligeꝛ. s.
vt deo seruiant: z vt sal
ui fiant. Sed per opera
miscōie nō debemus oi
bus hoibus cq̄liter im
pendere: sz alijs minus
atqz alijs magis. Sorō
dilecta siverā z perfectā
caritatez volumꝰ custo
dire ad eternā p̄iaz do
adiuuāte possumus per
uenir̄. Preterea debe
mus diligere inimicos
nr̄os ꝓpter deuz sicut z
ipse ait in euāgelio. Di
ligite inimicos vestros:
benefacite his qui ode=
runt vos: z orate ꝓ per
sequentibus z calūnian
tib⁹ vos: vt sitis filij p̄is
vestri q in celis est. Jgr̄
venerabilis sozoꝛ: neces
saria est nobis caritatis
sine qua nullus pōt pla

care deo. Deum nō diligit qui hominez odit. Nec deuz diligit q̄ dei p̄cepta p̄tēnit. Caritas est radix omniū virtutū Sine caritate.n.quodcūqz facimus nihil nob prodest. Nostrū studiū est vacuuz: si non habemus caritatem: q̄ deus est. Ibi regnat carnalis cupiditas: vbi nō est dei caritas. Tūc hō est perfect⁹: qñ est caritate plenus. Sine amore caritatis: q̄uis q̄sqz recte credat ad beatitudinē puenire nō pōt. Tāta est ēt vtus caritatis q̄ si desit frustra habentur cetere vtutes: si adsit recte habentur omnia. Qui deum nō diligit: nec seipsuz diligit. Nunc ḡ moneo te honestissima virgo vt per amorez p̄iungaris inuisibili sponso Jesu christo: ⁊ vt ardeas eius desiderio. Nulla iamqz in mūdo sunt concupiscas. Longitudinez presentis vite penam extimes: exire de secula festines: nullam consolationem presentis vite recipias: sed ad christum quem diligis tota mente suspires ferueas: anheles: anpieris etiam ipsa salus tui corporis causa amoris christi fiat tibi vilis vulnere amoris: tranfigaris: ita vt recte valeas dicere: vulnerata caritate ego sum. Soror in christo dilecta mihi audi verba Jesu christi sponsi tui. Qui diligit me: diligetur a patre meo: ⁊ ego diligam eum ⁊ manifestabo ei meipsum. Dilige ergo cuz carissima i hac vita: vt ipse te

dignetur diligere cum patre in eterna beatitudine. Amen.

¶ De primordijs conuersoruz. Sermo. vi.

Inchoantibus i premiū promittitur: sz perseuerātib⁹ datur sic̄ scriptū ē. Qui perseuerauit vsqz i finē: hic saluus erit. Tūc.n. placet deo nra quersio: quādo bonū qd inchoamus usqz in finē producim⁹. Sic̄.n. scriptū est. Ue his qui sustinentiā pdiderunt. i. bonuz opus nō qsumauerūt. Sunt multi hoies qui ex sola mētis deuotiōe quertunt̄ ad deuz. Multi ēt coacti plagis quertunt̄ ad deū qui ex deuotiōe nō quertebāt̄ sicut i psalmo legit̄. In chamoz freno maxillas eoz qstringe: qui nō approximant ad te. Dis quersus a fletu incipiat petōz: z sic transeat ad desideriuz celestiuz bonoz. Soro cariſſima p us debemus mala q̄ fecimus: lachrymis lauare: vt tunc mūdamētis acie ad qd querimus cō tēplamur: vt duz antea a nobis plorando detegit̄ calligo peccati: mundatis cōdis oculis albefacta inspiciant̄. Necesse est oi quersovt post timorē qsurgat ad deū p dilectionē q̄si filius: ne semp sub timore iaceat sic̄ fuus. Nouiter quersi blādis verbis sunt cō solandi: ne si exasperari ceperint: territi ad priora petā recurant. qui.n. nouitiuz cū suauitate z dulcedie nō docet: z castigat: pl⁹ nouit exaspare q̄ corrigē: prius cor

rigendus ⁊ castigandus est nouitus a prauo ope deiñ a cogitatiõe. Dis noua ꝙuersio: adhuc ꝑ stine vite hz pro mixtio nẽ. Propterea neq̃ vlla vtus ad oc̃os hoiz dz exire donec vet⁹ cõ uersatio fundit⁹ ab aio extirpetur. Tũc magis grauari se quisqz ipulsu vitiorz cognoscit qñ in ser uitiuz dei accedit. Sic̃ ppls israel grauiori one re ab egyptijs p̃mitur cuz p Moysen diuina cognitio aperit. Vitia n. in hoiem ante ꝙuer siones hñt pacẽ: quãdo aũt expelluntur: grauẽ⁹ ꝙtra hoiem insurgunt. Multi pri⁹ ꝙuersionẽ motũ libidinis sustinẽt: quez tñ nõ ad dãnatio nez tollerant sz ad pro bationẽ sustinẽt. s. vt sp habeãt hostẽ cui rsistãt ꝑ excutiẽda inercia: dũ tñ nõ ꝙsentiũt. Remis sa ꝙuersio multos i ꝑsti nos errores deducit: ac viuendi torpe resoluit. Tepidus in ꝙuersatiõe ociosa verba ⁊ vanas co gitatões nocias esse nõ ꝙspicit sed cũ aius a tor pore mentis euigilauit: ea q̃ leuia extimabat: cõse stim q̃si ꝙtraria ⁊ horrẽ da pertimescit. Fraus ⁊ desidia timẽda sunt in oi ope dei. Fraudẽ deo facimus qñ nõ deuz: sz nos metipsos de bono opere nostro laudam⁹. Desidiã facimus: q̃do per torpores lãguidi ea que dei sunt operamur Dis ars huius seculi strenuos hz amatores: et ad exequendum prom ptissimos. Quare: q: ꝑ sentem habet remune rationẽ suã operis. Ars

vo diuini timoris multos hz sectatores tepidos languidos: pigritie inertia ꝯgelatos. Sed hoc proinde fit: q̄ merces laboris eoꝝ nō i presenti vita: sed in futura dabit. Qui nouit sunt ꝙuersi ad deum: nō debent in exterioribus curis prouehi. Naz simplicentur: statim q̄si arbuscula plantata: ⁊ nec duz radice prefixa ꝙcuciunt pariter ⁊ arescunt. tamen valet ꝙuersis p aie salute mutatio loci. Sepe tamē duz mutat locus mutatur ēt mētis affectus. Eōgruuz ē.n. inde etiā quisq; corpaliter recedere: vbi se meminit vicijs deseruisse. Soror venerabilis audi que dico. Multi cōuertunt ad deum nō tñ mente q̄ corpe: q̄ nos sine grauí gemitu dicere nō possumus: habitum religiōis habent: sz mētez ī religiosaz nō habēt. Multi habent religionis aīum. Multi.n. ad ꝙuersionez venīūt nō tā ꝓpter aie salutez: q̄ pp corporis necessitatē qui nō deū colunt: sz ventrē suuz: de qbus apls ait: quoꝝ deus vent ē. Nō est itentio eoꝝ vt digne deo seruiāt sed vt bene comedant ⁊ bibant ⁊ vt bene vestiant. ⁊ vt bene sit eis in hoc seculo. Et q̄ terrena diligunt celestia perdunt. Et sic ait dñs in euāgelio: recipiunt suā mercedez i hoc seculo. Unde soro dilecta cauendū nob est: ne trāsitoria ⁊ trena plusq̄ oz diligamus. Jō psalmista nos admonet dicens. Diuitie si affluāt

nolite cor appõere Terrena quidez nobis vsui esse debent: celestia vero in desiderio. Terrena debemus expẽdere: celestia desiderare. Est enim q̃daz admirabilis ⁊ magna mititudo dulcedinis: que abscondit de his q̃ diligunt eum. De qua scriptum est. q̃ oculus non vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit: que preparauit deus diligentibus se. Unde prophe-ta. Satiabuntur inquit cum apparuerit gloria tua. Soror in christo amabilis: ergo illa satietas sit misericordia felicitas. Amen.

¶ De Conuersione. Sermo. vij.

Dominus dicit in euangelio. Qui vult venire post me abneget semetipsum ⁊ tollat crucem suã ⁊ sequatur me. Sed quid est semetipsum abnegare nisi voluptatibus propijs renũciare? Ut qui superbus erat sit humilis. ⁊ qui iracundus sit mansuetus. ⁊ qui luxuriosus sit castus. ⁊ qui erat ebrio-sus sit sobri⁹. ⁊ qui erat auarus sit largus. Nã si ita quisque renuntiet omnibus que possidet vt nõ renuntiet suis pra uis moribus nõ est chri sti discipulus. Qui re-nũtiat suis reb⁹ sua abnegat. Qui nõ renunti at suis prauis moribus semetipm abnegat. Ea que amatores secli di ligunt hui dei velut ad-uersa refugiunt. Serui dei plus gaudẽt adũsitatibus mũdi q̃ pspera

tibus delectant: soror carissima ea q in hoc mundo sunt huius dei ꝓria sunt vt tu ista aduersa sentiunt ad celeste regnu cu summo desiderio suspirēt. Magna apd deu refulget gra q huic mundo contemptibilis est. Nā re vna necesse est vt q mundus odit diligat a deo. Sancti viri pegrini sunt t hospites i hoc seculo: vñ reprehendit petrus ꝙ tabernacl in mōte fieri voluerit: qr sctis in hoc mundo tabernaclm nō ē qbus pria t domus i celo est: soror venerabilis cuncta tpalia qsi herbe marcentes siccant t trā seunt: t lō eternis rebus q nūqꝙ arescūt recte seruui dei ista ptēnunt t despiciūt qr i eis nulla stabilitatez aspiciūt. Scti viri q pfecte seculū ptē nunt sta huic mundo moriunt vt soli deo viuere delectent. Et ꝙto se a puersatiōe huius seculi subtrahunt tato magis oculis mentis pntiaz di t angelice societatis frequntiā ptemplātur ꝙuis ds in medio hoium carnaliū vitā electoz ptegat tu valo raz ē vt hō int seculivoluptates positus a peccatis sit alienus. Nō erit sp securus qui periculo fuerit ꝓximus. Soror dilecta bonu ēvt hō sit corpaliter remot a mundo sz multo ē melius vt sit voluntate ellōgatus a seculo. Ergo ille est perfectus: q mēte t corpore a seculo est elōgat. Un btus Job Onager ptēnit ciuitatē. Et fluus dei ptēnit seculariū hoiz societatē. Qui pfecte mundū

despiciunt aduersa vite
nre appetūt ⁊ prospera
ꝓtēnūt ⁊ dū ab eis vita
hec ꝓtēnitur celestis in
ueniatur. Lōge qppe a
deo est aius: cui hec mi
serabilis vita dulcis ē.
Iste.n.qd de celestib⁹
ꝯcupiscat vl' quid de ter
renis despiciat ignorat
Mā sicut scriptū ē: qui
apponit sciam apponit
dolorē. Quāto hō plus
pōt superna cognoscere
q ꝯcupiscat: tāto ampli
us dolet dz de terrenis
⁊ trāsitoris rebus qbus
inuoluitur. Serui dei q
parentū suoꝝ vtilitatez
procurāt a dei amore se
separāturvñ spiritualis
ita prodesse dz suis pa-
rentib⁹: vt dū illis grāz
carnis prestare studet:
ipse a spūali operē vel ꝓ
posito nō declinet. So
ror in xp̄o dilecta: mihi
audi sniaz beati Ysido
ri. Multi cānonicoꝝ mo
nachoꝝ: scīmonialiū fe
miaꝝ: p amoī suorū pa
rentuz inuoluūtur ter-
renis curis: ⁊ forensib⁹
iurgijs ac negocijs: ⁊ tē
porali salute suoꝝ parē
tuz perdūt aias suas: tñ
ordiata discretio est: vt
q extraneis misericōdi
ter ipenditur: parētibus
nō negetur. Dignū est
vt dem⁹ parentib⁹ nr̄is
q mediocriter damus
extrācis: pentib⁹. n. car
naliter p̄statur: q extre
neis pie ipenditur: hōe
sta soror: non debemus
odio hr̄e parentes nr̄os
sed ipedimenta eorū q
nos a recto itinere deui
ant. per vaccas filistheoꝝ
que ducebāt archā dñi
ad terrā israel: intelligi
mus figuraz eoꝝ: ꝓpter
deum dereliquerunt se

culũ. Nã philistei sicut
iunxerũt vaccas plaustro
vitulosq; eoꝝ reduxerũt
domi: ꝛ supꝑ plaustꝝ ipo
suerunt archã testamti
dñi: ita iugũ xpi leue ꝛ
suaue: impositũ est supꝑ
ceruices seruoꝝ dei. Et
sic̃ vacce ãore filioꝝ suo
rũ mugiebãt ꝛ tñ nõ de
clinabãt ad dextrã ne-
q; ad sinistrã: sed recto
tramite incedebãt vsq;
bethsemes: qui erat in
troitu ṫre israel: ita ꝟui
dei recto tramite ince-
dere debent: ꝛ ꝑ amoꝝ
parentũ suoꝝ nõ debẽt
ad dextrã neq; ad sini-
straz declinare a bono
ope vl̃ ꝓposito: sz recto
itinere vsq; ad bethse-
mas. i. vsq; ad introitũ
celestis regni ꝓuenire.
Et sic̃ vacce ꝑ filijs su-
is mugiẽdo ꝓgebãt. ita
ꝓuenit ꝟuis dei: ꝑ parẽ
tibꝫ suis mugire. i. ꝑ eſſ
debent orare: vt bñ sit
eis: ꝛ vt a malo liberent̃
atq; in bono ꝯfirment̃.
Soror in xpo amabilis
mihi: sic̃ supius dixi ti-
bi: nõ debemꝫ parẽtes
nr̃os odio hr̃e: sz dilige
re: sz sic̃ ait btus Aug.
Si in via dei nobis fue
rint ꝑij: nec sepultura
a nobis illis debet̃. Tu
carissima egressa es cuz
Abraã de tra tua: ꝛ de
cognatõe tua ꝛ ꝺ domo
pr̃is tui: ꝛ venisti in ṫraz
q̃ deus mõstrauit tibi
i. i mõasterũ. Obsecro
ꝫ vt ꝓseueres i eo bene
viuendo: qescas in sinu
eiusdẽ abrahe: hoc est i
btã requie: vt pꝫ mortẽ
tuã possis reqescer̃. Tu
soror mihi in xpo dile-
cta: cũ Loth egressa es
de Sodoma. i. de secu
lari vita: iõ mõco te ne

cū vxore illius retro re
spicias: ne qō absit i exē
plū puersitatis oīb⁹ hoi
bus fias. Sz rogo vt cū
loth in mōte .i. mona=
sterio saluante facias: ⁊
alijs exēplū scitatis tri=
buas. Tu honesta vgo
egressa es cū Josue de
egypto hoc est de secu=
lo: ⁊ cū eo moreris i de
serto .i. in mōasterio i q̄
ōs māna pluit tibi. hoc
est panē celestis vbi dat
tibi: Jōqz soror amātis
sima in xp̄o mihi: mo=
neo te vt pseueres i mo
nasterio sicut cepisti ⁊ i
eo vigilādo orādo psal
lendo ꝓtra diabolū vi=
riliter pugnādo ad po=
strem̄ deuictis hostib⁹
cunctis atqz oībus secu
li delectatōibus supera
tis cū eodē iosue perue
nire possis ad trāz p̄mis
siōis: hoc est ad hītudi
nē vite celestis: atqz ibi
videre merearis facie i
deffensi solis. am̄. De
ꝓcēptu mundi. ser. viij.

Oror carissima
sancti dñz Jesuz
xp̄m dicentez in
euāg. Dis qui reliq̄rit
dom̄ aut p̄ez: aut ma
trē: aut frēs: aut sorores
aut filios: aut agros pp
nom̄ meū: centūplū ac=
cipiet ⁊ vitā eternā possi
debit. Uñ valde bonū
est nob oia trena pp no
mendñi relinq̄re. vt ab
eo possimus celestia ac=
cipe. Quicūqz voluerit
ee amicus huius seculi: imi
micus dei erit. Jgr̄ soro
in xp̄o amabilis nō dili
gam⁹ mūdū ne inimicū
deū hēamus. Facile cō
temnit oia. qui se q̄tidie
morituꝝ extimat. si q̄ti
die mortem nostraz ad
memoriā reducimus. li

benter oia terrena despi
cimus. Si diez mortis
nre in mente habem⁹.
cito oia q̄ in hoc mūdo
sunt respicimus. ¶ In
terrogatio. ¶ O frater
mi libenter ꝓpter nom̄
dñi oia q̄ in hoc mūdo
sunt relinq̄rem: si aliqd
hīem: sz qz nō hēo aur
neqz argentū: neqz di-
uitias huius mundi: ne
scio qd reliquā pp nom̄
domini. ¶ Respōsio.
¶ O spōsa xp̄i q̄ mul
tuz relinqs: si volunta-
tez hēndi dimittis. mul
tū dimittis: si desideriū
hēndi postpōis: multuz
relinqs: si carnalia desi
deria deseris: multū re
linqs: si delectationē hu
ius mūdi ꝓpter deū de
spicis: multuz dimittis
si cupiditatib⁹ z deside
riis terrenis renunciaſ:
plus amat deus boiuz
aias q̄ diuitias terenas:
deus plus diligit men-
tez mūdā z scām q̄ ter
renā substātiā. sozoz ve
nerabilis: regnū dei tm̄
valet q̄tuz habes. De
us a te nō requirit q̄ tibi
nō dedit. Ergo tu hoc
da illi q̄ ille dedit tibi
s. mentē scām: castā: mū
dā: pudicā: religiosaz: ti
moratā ac bōis morib⁹
ornatā. Jgr̄ honesta so
roz regnū dei tm̄ valet
quātuz es tu. Trade te
ipaz xp̄o: z opera regnū
eius ab illo. Nō turbe
ris de precio: preciū nō
te turbet. Nō tibi vide
atur difficile. Nō sit ti-
bi graue: qm̄ iesus xp̄s
ret celoz semetipm de
dit: vt te ō ptāte diabo-
li liberaret: z deo patri
acqreret. Ergo libēter
da temetipsam illi: q te
redemit ō manu inimi-

ci. Integrā te da illi: qz illevt te saluaret itegrū se tradidit. Dilecta mi hi i xpō sozoz ꝙtēne terrenas diuitias: vt acqre re possis celestes. Diuitie pducunt hoiez vsqz ad periculum corpis z aie. Diuitie ptrahunt hoiez vsqz ad mortem. Multi ꝓpter opes periclitati sunt: z miti ꝓpter diuitias ipericulū deuenerūt. Multis exitiabiles fiunt diuitie. Opes multis hoibus ḡiauerūt mortē. Nūqz hēnt requiez mentis: q curis terrenis se iplicāt. Sollicitudines. n. rez mētē ꝙturbāt. Dēs occupata i trenis curis sp est in angustijs. Venerabilis spōsa xpi: si ergo vis cē qcta nihil ex hisque in seculo sūt qras. Sēper regez mentis habebis: si te a mūdi cura remoueris: semp hēbis pacez mētis: si te a strepitu terrenaz actionū subtraxeris: qz diuitie nūqz sine pctō acqrunt. Nullus admīstrat res terrenas sine pctō. Valde raz ē vt qui diuitias possidēt ad requiez puenīāt: qui curis terrenis se iplicat ab amoz dei se separat. Qui defigit i āore tpaliū rez: i deo nullaten? delectat. Eure tpaliuz rez ab intentōe di auertūt aiuz. Nēo pōt simł āplecti ḡtiaz dei z ḡtiaz seculi. Nēo pōt diligēr simul xpz z seculū. Difficile est simul huire celestib? curis z trenis negocijs. Difficile est deū simul z mundū diligere. Nemo pōt simł perfecte deū z mūdū diligēr Uterqz āt simł equaliꝛ

amari nō ꝑt hōesta vgo audi q̄ dico: q̄uis hō in glia seculi fulgeat q̄uis purpura ⁊ auro vestit⁹ sit. q̄uis ꝑciosis vestimē-tis indut⁹ sit. q̄uis secularib⁹ vestib⁹ ornat⁹ apparcat. q̄uis gēmis ac lapidibus decoratus re splēdat. q̄uis ꝑciosa habitu redimitus incedat. q̄uis sit mlitidine suoꝝ circūdat⁹. q̄uis sit excubātiuꝝ armis ꝓtect⁹. q̄uis sit īnumeris obseq̄ntiuꝝ cuneis ꝯstipatus. q̄uis agmib⁹ tutus. Sꝑ ē in pena. sꝑ est in āgustia sꝑ est in luctu. semper ē i periculo. sꝑ i vicis stratibus māet. sꝫ turbatus in lectis aureis iacet. sꝫ infirmus i lectis argenteis cubat sꝫ fragilis in pluma iacet: tñ fragilis ⁊ mōtalis ē. Soro āmātissima in xp̄o mihi. Jō hec dixi tibi vt cognoscas q̄ vana ē glia h⁹ mūdi Felicitas h⁹ mūdi breuis est. modica ē huius seculi glia. Caduca ē ⁊ fragilis ꝑpalis potentia. Jgr venēabil' vgo vt acquirer̄ possis celestes diuitias ꝓtēne trenas libēter dispice trena vt peruenir̄ possis ad celestia bōa: respue tñsitoria vt hīe merearis eterna da parua vt a deo ꝓseq̄ris magna. Fuge in tra societatez hoīuꝝ: vt in celo bēas societatez angeloꝝ. ad q̄ te perducē dignet ille q te r̄dimit preciosо suo sāguine. Am̄.

¶ De habitu. ser. ix.

Dominus nr̄ iesus xp̄s dicit in cuāg. Ecce qui mollibus vestiunt i dōibus regū sunt. Mollia dīr vestimēta q̄ molle faciūt aiuꝝ. Mollibus vestimētis delectat regis

curia.asperis vo ⁊ hūili
bus ōlectat xpi ecclesia.
Talia dñt ee vestimēta
suoꝝ ⁊ ācillaruꝫ ōi.in q
bus nihil possit notari
nouitatis.nihil vāitatis.
nihil supfluitatis. nihil
qō ptineat ad superbiā
⁊ ad vanāgliaꝫ. Unde
btūs Hiero.nō facit or
natū clericū tenera ve=
stis sꝫ mūditia mentis.
Sorō carissima ꝙ orne
mus nos metipsos spūa
libus ornamētis.s.carita
te hūilitate māsuetudi
ne obia ⁊ patientia:hec
st vestimēta quibus pla=
cer̄ poterimus iesu xpo
celesti spōso.xps inuisi=
bil' spōsus nō requrit pul
chritudinē foris sꝫ intus
sic̄ scriptū est i ps̄. Dis
gl'ia eius filie r̄gis ab in
tus. Jgr̄ sorō in christo
amabil' diuitie tue bōi
mores sūt.pulchritudo
tua sit bōa vita: carissi=
ma opto vt de te dicat
illō qō in cāticis cāticoꝝ
legit. Tota pulchra es
aīca mea ⁊ macula ñ est
in te.⁊ itexvem ō libāo
coronaberis. Uere btā
est illa aīa ꝙ iesu christo
spōso celesti fuit sin̄ ma
cula. Sic̄ ⁊ tu sorōvene
rabil' btā eris si iesu xpo
sponso tuo sine macula
seruieris. Stude ꝙ pla
cere christo nō preciosis
vestibus sꝫ bonis mori
bus.non pulchritudine
carnis.sꝫ pulchritudine
mentis. Stude placere
illi nō in facie sꝫ in cōde
Uestimēta tua ⁊ calciam̄
ta nec nimium sint pre=
ciosa nec multum vilia
sꝫ ex moderato ⁊ cōpe=
tenti habitu.sic enim ait
beatus Aug. de seme=
tipso. Fateor ō preciosa
veste erubesco. Et itex

Non decet hanc pfes-
sionez nō decet hāc am
monitionez. Nō decet
hec mēbra. Nō decet
hos canos honesta vgo
vestis pura circūdet ti-
bi:nō ad pulchritudinē
sz pp corpis necessitatē.
vt duz pciosis vestimntis
vesturis cadas i turpitu
dinem aie:qz ꝙto āpli⁹
corpus foras ꝓpter va-
nā gliaz ꝓponitur atqz
ornatur tāto interi⁹ aia
fedatur z sordidat. Jgf
sorez in xpō amabilis:
pfessionem tuā habitu
z incessu demōstra. Sit
ingressu tuo simplicitas
sit in motu puritas: sit i
gestu grauitas: sit i incef
su hōestas. Nihil dede
cori: nihil lasciuie nihil
petulātie: nihil insoler-
tie: nihil leuitatis i incef
su tuo appareat. Aius
n. in corpis gestu appa-
ret. Best⁹ corpis signū
est mētis. Corporis ge
stu aius pditur: Soror
carissima ꝙ incessus tu-
us nō habeat imaginez
leuitatis. Jncessus tuus
nō offendat oculos alte
rius. Nō prebeas de te
spectaculuz. Non des
alijs locū ō te obtrectā
di. Soror dilecta: mun
da ꝓsciam tuā ab oi ma
litia vt felicit' dicaris tibi a
iesu xpō sponso celesti: ec
ce tu pulchra es amica
mea ecce tu pulchra ocu
li tui columbaz. Pulch
ra vz ꝓpter perfectio
nez corporis z mūdicia
am cogitatōis. Ecce tu
pulchra es: habens mū
dam z simplicez inten-
tionez cordis qz cuncta
bona q̄ agis: nō vt hoi-
bus videaris sed vt soli
deo placeas operans.
Oculos hēas colūbaz

qz tunc ĩmunẽ custodis ab oĩ malitia: z simulatõe atqz fictõe. sorõ mihi in christo amãtissima ió hoc dixi vt plus gaudeas intus in anima de sanctis virtutibus: qp foris in corpore de preciosis vestibus. Unde dic̃ beatus Greg. Nemo quippe vestimenta preciosa querit: nisi ad inanez gloriã: vz vt unde laudetur: z vt honorabiliõ ceteris appareat. Deo. n. vult precios̃ vestibus uidni nisi vbi ab alijs possit videri. Ergo pro sola vanagloria vestimentum preciosum querit? virgo venerabilis si hoc cognoscimus: qõ seculũ diligim⁹ qz preciosa vestimenta amam⁹. Qui seculum nõ diligit: preciosa vestimenta non querit. Quãdo homo gaudet de pulchritudine corporis mens eius ellongat ab ãore creatoris. Quãto amplius in ꝓpositõe corporis letamur tanto magis a superno amore disiungimur. Quanto plus in terrenis z trãsitorijs rebus gaudemus: tãto minus celestia desideramus. vere maculã hz in se sanctimonialis femina si diligit preciosa vestimẽta: nõ est sine macula christi sponta: si amat vestem preciosaz. Ancilla christi q̃ seculũ pfecte reliquit: vilia vestimenta querit. Ancilla christi q̃ preciosa vestimenta desiderat: adhuc pfecte seculum nõ ꝓtempsit. Nigra desti⁹ insinuat hũilitatez mentis. Vile vestimentuz denuntiat mũdi ꝓtẽptuz. Nigredo velu mundi

nam ⁊ puritatez demõ
ſtrat ai. Augrũ vellum
caſtitatis ⁊ ſanctitatis ẽ
ſigmuz. Hũc g̃ reuueren
diſſima ſoꝛoꝛ moneo te
vt habituz quez oñdis
ſpecie:ipleas ope. Ob-
ſecro teve habitũ oꝛdis
bonis oꝛnes moꝛibus:
ſanctus eſt habitus:ſan
ctus ſit aiꝰ:ſic̃ ſcã ſunt
veſtim̃ta ſic opa tua ſint
ſcã:⁊ ſicut ſacretũ eſt ve
luz:ſic opus tuũ ſit ſcm̃
nõ aliud abſcõdas itus
⁊ aliꝺ oñdas foꝛis. Nõ
ſis aliud in ſecreto ⁊ ali
ud in publico: q̃lis uis
baberi talis eſto:q̃lis eſ
in facie:talꝭ eſto i opera-
tiõe:⁊ q̃lis es i vultu:ta
lis eſto in actu. Amen.

De ꝓpũctiõe.ſer.x.

Ompũctio coꝛ-
dis eſt hũilitas
mentis veniens
de recõdatiõe pcti ⁊ de
timoꝛe iudicij. Alia cõ-
pũctio eſt perfecta: q̃ re
pellit a ſe oẽm delecta-
tionẽ carnaliũ reꝝ: ⁊ to
to ſtudio mentiſ figit in
tentionẽ ſuã i ꝗtempla-
tiõe dei. Duplicẽ ẽ cõ
pũctionẽ legim⁹:vnã.ſ.
q̃ ꝓpter deũ aia cuiuſq;
ſui ꝺi afficiꝫ.i.cũ ad me
moꝛiã ꝛeducit mala q̃ fe
cit. Altera ꝺo cuz ſuſpi-
rat ꝓpter deſideriũ eter
ne vite. Quattuoꝛ mo-
dis ꝗpungiꝫ mens iuſti
hoĩ. Hoc eſt memoria
petõꝝ: recoꝛdatiõe futu
raꝝ penaꝝ: ꝗſideratiõe
peregrinatiõis hꝰ vite:
deſiderio ſuperne pãe:
q̃tenus ad eã poſſit cito
puenire. Dis petõꝛ tũc
ſe cogĩſcit viſitari a dño
qñ ꝗpũgitur ad lachry-
mas. Nã ⁊ petrus tũc
ſicuit:q̃ꝺo in cũ xps re
ſpexit:ſic̃ ſcriptuz ẽ. Et

quersus dñs ꝛsperxit petrū. Qui statī egressus foras fleuit amare. Cū ēt psalmista dic. Respexit ⁊ cōmota est ⁊ contremuit tra. Tūc tra contremuit cū pdo pctōr ad lachrymas cōmouet. Ad moco igr te sozor carissima: vt i oꝛone cū lachrymis ad mēoꝛiā reducas pctā tua. qz q nō hz coꝛdis cōpunctionē vl ꝛtritionē nō hz munda oꝛones. Soꝛō mihi in xpo amabil. audi exēpla sanctoꝝ: q p cōpūctionē ⁊l achrymas apd deū obtinuerūt veniā pctōꝝ suoꝝ. Anna mater Samuel per compunctionem ⁊ lachrymas meruit hāc filium insuper obtinuit apud deum prophetie donū. Dauid p cōpunctiōz ⁊ lachrias obtinuit veniaz ppetrati hōicidij atqz adulterij. Sic n. audiuit per ꝓphetaz. Non morieris. qz dñs trāstulit pctm tuū. Ipr Thobias per cōpūctiōz ⁊ lachrias meruit accipr curationē cecitatis. ⁊ cōsolatiōz paupertatis Sic. n. dixit ei raphael angel⁹. Gaudiū tibi sp sit ⁊ adiecit. Fortis anio esto: in ꝓrio est vt a deo curerīs. Etiā maria magdalena per cōpunctiōz ⁊ lachrias meruit dño audire. Remittunt tibi peccata tua. Soꝛor venerabilis. ideo exempla sanctoꝝ proposui tibi. vt lachryme per cōpunctionem suauel fiat tibi. bona compunctio thesaurus est desideraabilis: ⁊ ienerrabile gaudiū in mente hominis. Anima que i oꝛone hz cōpunctionem. ꝓficit ad

salutez. Vir fortis nõ, ẽ minus laudãdus in luctu: ꝙ in bello. Quia ẽ ꝑ baptismum inquinauimus vitã baptizemus lachrymis ꝙsciaz nraz. Vbi lachrymę fuerint: ibi accẽdit spũalis ignis qui illumĩat secreta mẽtis: lachrymę penitentiũ ꝙ baptismate reputãtur apud deuz. Sozõ mihi in christo dilecta: si ꝙpunctiõez sm deum habueris: btã eris. Cõpunctio cordis sanitas est anime. Cõpũctio mentis: illuminatio est anime: qz tũc aĩa illuminatur: qñ ad lachrymas ꝙpungitur. Cõpunctio lachrymaz remissio est pctõꝝ: qz tũc pctã dimittuntur qñ cũ lachrymis ad memoriã reducũtur Cõpũctio spũm semꝑ reducit ad se: qz cum spũs sanctus mẽte visitatur: statim hõ pctã sua plorat. ¶ Interrogatio. ¶ O frater mi queso dic mihi que sunt cause nostri doloris: ꝑ quibus i hac vita mortali ploramus. ¶ Responsio. ¶ Sozo dilecta: ploramus. s. ꝓpter peccata nostra: z ꝓpter miserias huius mundi: ac ꝓpter cõpassiones proximi: z ꝓp dilectionem celestis premij. ¶ Propter peccata flebat ille qui dicebat. Lauabo ꝑ singulas noctes lectuz meũ: lachrymis meis stratũ meum rigabo. Idez de miseriis huius mundi gemebat cum dicebat. ¶ Heu mihi qz incolatus meus ꝓlõgatus est: habitaui cum habitãtibus cedar multum incola fuit aĩa mea. Dñs ꝑ ꝙpassionẽ

flenit: sup Lazar ⁊ sup
ciuitatem Hierulim di
cens. Q⁹ si cognisces ⁊
tu etiã paulus apls qui
precipit gaudeꝛ cũ gau
dentibus ⁊ flere cũ flen
tibus p ꝓpassionem do
lebat dicens. Quis infir
mat ⁊ ego nõ infirmor?
Cum dilectiõe celestis
premij plorabãt iusti di
centes. Super flumina
babylonis illic sedim⁹
⁊ flenimus: dũ recorda
rẽur tui syõ. Vita pñs
morꝛs ẽ: qꝛ est plena mi
seriis: qꝛ nõ est in pãtia sꝛ
in via. Hec est ĩ domo
sꝛ in exilio: In hoc mũ
do nõ sumus in nra ci
uitate: sꝛ in pegrinatiõe
sicut scriptũ est. Nõ ha
bemus hic manentẽ ci
uitatẽ: sꝛ futurã inqui
rim⁹. Sorꝛ dilecta tõ
moneo te: vt primo lu
geas ꝓpter petã tua: de
inde ꝓpter miserias h⁹
mũdi atq; ꝓpassionem
primi ad postremũ vo
ꝓpter dilectionẽ dei ac
celestis premij. Hõesta
vgo deprecare deũ cũ
oi deuotiõe: vt det tibi
verã mentis ꝓpunctio
nem ⁊ cordis ꝓtritionẽ.
Cõpunctio vnigenitum
xp̃m dei filiam facit hẽ
in se sicut dñs ipse ait.
Ego ⁊ pr̃ veniemus ⁊
apud eũ qui me diligit
mãsionẽ faciemus. Ubi
lachrymę abundãt: ibi
graues cogitationes nõ
ꝓpinquãt: ⁊ si aliquãdo
appꝛopinquãt ibi radi
ces nõ habent. Lachry
me apud deũ semp no
bis dant fiduciã magnã
Sorõ in christo amabi
lis mihi: audi voces Je
su christi sponsi tui dicen
tis. Surge amica mea
veni p dilectionẽ iã. n.

iems trāſiit imber abi-
it ⁊ receſſit. flores appa
ruerūt in terra. tps puta
tiōis aduenit. vox turtu
ris audita eſt in tra nra
hoc eſt vox predicantiū
apl'or in eccliā. Turtur
q̄ ē auis caſtiſſima. q̄ in
excelſis ⁊ in arboribꝫ ſp
nidificare vel morari ſo
let. apoſtolos vl' ceteros
doctores ſignificat. qui
pñt dicer nra ꝙuerſatio
in celis eſt. q̄ ēt gemitū
hz p cātu. ⁊ ſīgat plora
tuz ſcōr q ſuos ad lamē
tuz ⁊ fletuz ortātur dicē
tes. Miſeri eſtote ⁊ lu-
gete. Ygr honeſta vgo
accipe exemplū hꝰ tur-
turis ⁊ luge ꝓpter amo
rez ieſu xpi ſpōſi tui q̄ſ
q3 cuz videre poſſis re
gnātē in ſolio regni ſui.
Meliꝰ eſt tibi lugerē cū
ārore ieſu xpi q̄ cū tioer
ſerui. Pulchre ſūt ge
ne tue ſicē turturis. Na
tura turturis ē vt ſi per
occaſionez perdidē t cō
iugē alterz amplioꝰ nō q̄
rit. O ſpōſa xpi aſſimi-
lare ⁊ tu huic turturi. ⁊
ꝓter ieſuz xpz ſpōſuz tu
uz amatorē ſ nō q̄ras al
terz. O ſpōſa xpi eſto ſi
milis turturi ⁊ luge die
ac nocte cū deſiderio ie
ſu xpi ſpōſi tui qr iā aſcē
dit ad celos: vt aliq̄ꝫdo
faciez illiꝰ videar merea
ris in dextera pr̄is. pul-
chre ſunt gene tue ſicut
turturiſ. Jn gēnis ſolet
eſſe verecōdia. Sorōve
nerabil' genas hēs tur-
turis. ſi ꝓuerecōdia ieſu
xpi ſponſi tui nihil ꝙtra
volūtatez illiꝰ facis. ge
nas hēs turturis ſi cum
ārore ⁊ reuerentia xpi ea
q̄ illi diſplicēt poſtpōis.
gēas hēs turturis ſi pre
ter xpz alterz amicū nō

diligis. Igf soro carissima indesinent pcā tua cuz lachrīs lauā. qtidie laua tuas negligentias per ꝓpunctiōz z lachrymas. Trāsgressiōes tuas ordis sine intermissiōe ablue cū lachrīs. per lachrias z ꝓpunctiōz acq re tibi tuoz remissionez pctōz: per lachrīas z crebra suspiria. acqre tibi etna gaudia. plāge iniq tates tuas. Mala scelerū tuoz deplora. mala q egisti flendo cōmemora. Merōis vnda te irriget. Cōpellat te plāgere fluminis lachrymaz. Que gessisti praue: fletib⁹ dele. q illicite ꝓmisisti lachrymis ablue. Honesta vgo si pcā nō plorauīs in hoc seculo. qñ dictura es deo: posuisti lachrymas meas i cōspectu tuo carissima si iniqtates tuas nō fleueris i hac mōtalitate qñ dices fuerī mihi lachrime mee pānes die ac nocte? Mōco igf te sponsa xpi: vt in hac mōtali vita lugeas pcā tua: vt cō solari merearis i celesti pātia: sic scriptuz ē. bti q lugēt qm ipsi ꝓsolabūt.

¶ De tristicia. ser. xi.

Dominus dic in cuā. am am dico vob: qz plorabitis: z flebitis vos: mūd⁹ āt gaudebit. vos āt ꝓtristabimi: sed tristitia vra vtet i gaudiū. et salomō ait. Cor gaudens exilarat faciē: spūs vo tristis deficitur in merorez aic Hius gaudens facit etatez floridaz: spūs vo tristis exiccat ossa. fili i bonis nō des qrelam: z in oi dato nō des tristiciā vbi mali. Dis plaga tri

stícia cordis est. Jocūdi
tas cōdis est vita hois.
Cor prauus dabit tristi
tiā: & hō sapiēs resistet il
li. p tristiciā festiat mōs
tristicia flectit ceruicez
cōdis. Cor letū bonaz
facit valitudinē. viro āt
tristi exsicant ossa. Etiā
btūs Athanasius dicit
Nō tristis sp malicia t
ptristat spm̄ sctm̄ sibi a
deo dōatū. hoc ēt docz
apls dicēs. Nolite ptri
stari spm̄ sctm̄ q habitat in
vob in q signati estis in
die redēptiōis. Unde ꝙ
soror carissima: ne ptri-
stes spūz sanctū qui ha-
bitat in te: ne forte dere
linqt te. Auser a te du-
bietatez & aiositatez. qz
vtriqz ptristāt spūz san
ctuz. Auser a te tristiciā
qz ipsa est sorō dubieta
tis & aiositatis. Certe
tristicia secularis oium
malorz spūum est pessi-
marz: & nocet suis dei.
Tristicia secularis ledit
& pterit: atqz allidit ser
uos dei. Spūs. n. sctūs
nō sustinet tristitiā car-
nalē. Jgr soror dilecta
indue semp letitiā spūa
lez: q̄ bz gr̄am apud de
uz: ois letitia spūalis sp
bona est: & bona cogitat
atqz pcēnit vanā tristici
az. Si letitia spūalis bo
na nō eēt. nūq̄ ꝓphēta
diceret. Letami in dño
& exultate iusti. & glīami
oēs recti corde. Et itez
letabit iustus in dño &
spabit in eo & laudabun
tur omnes recti corde.
¶ Interro. ¶ O frat
carissime: si tristitia ma
la est & nocz suis dei qd
est qō ait salomō. Cor
sapientiū vbi tristicia ē.
& cor stultorz vbi est leti
tia? ¶ Respon. ¶ So

ꝓr venerabil' hoc ꝙ ait Salomõ: Cor sapiẽtiũ vbi tristitia est: et cor stultor vbi est letitia. Nõ est intelligendũ nisi de spũali tristitia: et de seculari letitia. Ac si aptius diceret. Cor sapientiũ vbi tristicia est spũalis: et cor stultor vbi est secularis letitia. Qui ꝑm deũ tristitiã hũt sapiẽtes st. Qui ãt ꝑm seculũ tristitiã hũt: st isipiẽtes. Vñ dñs in euãg. gaudete et exultate: qr noiavĩa scripta st i celis et Paulus aplus. Quasi tristes: sp ãt gaudẽtes: et itez. gaudete i dño sp iterũ dico gaudete: ḡ tristitia spũalis boa est. Tristitia vo q̃ nascitur de cupiditate tpaliũ rez ẽ mala. De tristitia spũali scriptũ ẽ. Bti qui lugẽt: qñ ipsi ꝙsolabũtur: de tristicia aũt seculari ait salomõ. Multos occidit tristicia et nõ est vtilitas i ea. Ite rũ o leticia spũali dicit. Letet cor q̃rentiũ dñz. Et itez de leticia secularí legit. Uevob qui ridetis nunc: qñ plorabitis et flebitis. Dorõ carissima: audi ẽt ꝙ btũs paulus die. Tristitia q̃ ꝑm deum est: operat salutez penitentie. Tristicia vo q̃ ẽ ꝑz seculũ opat Dño hois q semp ẽ tristis: nõ hz vtutez nec ꝑt ascendere ad deũ. Ubi tristitia fuẽit cooperata spũi sctõ: nõ ibi est acceptabil' oño: qr infirma ẽ. et nõ põt ascẽdere ad deuz: Jgr dorõ mihi amabilis: omitte tristitiã: desine tristis eẽ: tristitiã repelle a te. Noli dar te multe tristicie. Nõ persseueres in tristicia. Ne

dederis tristicie cor tuū. Tristitia vnum est ex se ptez ꝓncipalib⁹ vicijs z ió est cauenda ab oibus fnis dei. Unde beatus ysido. Si bene z pie vixeris: nunq̄ eris tristis. Bōa vita sp hz gaudiuz. Honesta soror: ꝙ ex pelle a te tristiciā: qz sic tiea cōcidit vestimentuz: z sic ymis rodit lignū: ita tristicia nocet cordi. mūda ꝙ cor tuuz ab oi tristicia carnali: atqz seculari: z oro tua erit acceptabil' apd deuz. Igr soror venerabil' de recōdatione petōz tuoz luge z in āorez iesu xpi sponsi tui gaude. de memoria precedentiū delictoz tuoz plora: z de spe celestiuz bonoz exulta. De trāsactis culpis z negligentijs tuis dole: z d ꝓmissiōe celestis regni letar. de ꝓteritis tuis delictis ꝙtristar: z d gaudio eterne ꝛtributōis hylarescе Ad q̄ te pducer digne tur ille: cui i tuo virgineo corpe iocūduz hitaculū ꝓparasti. Amn. ¶ De dilectione dei. ser. xij.

Omin⁹ nr ybs d xps die in cua. Siqs diligit me smōez meū suabit: z pr meus diliget eū: z ad eū veniem⁹ z māsiōez apd euz faciem⁹. Et ioānes apls. Nos diligim⁹ deum: qm ipse ꝓor dilexit nos. Qui diligit deum exorabit ꝓ petis suis: z ꝙtinebit se ab illis. Soror carissima dilige deuz z inuoca eū in salute tua: qr dilectio est vita: z odiū ē mors. De⁹ nō vult se tm diligi vbis sz puro cōde z opib⁹ bōis. Deuz nō diligit q dei

precepta ꝓtēnit. Mens
hois q deū diligit nō ē
in tra sz in celo: qz sp ce
lestia desiderat. Mōco
te sozoz carissima vt di=
ligas deū sup oīa. qz ip
se te elegit ante secula.
Plus debem⁹ deū di
ligere q̄ parentes nr̄os
Quare? qz ds fecit nos
z parentes nr̄os ꝓprijs
manibus. i. ꝓpria vtute.
Sic̄ scriptū ē ipse fecit
nos: z nō ipsi nos. Ma
iora tribuit nob xp̄s: q̄
parentes nr̄i. Et iō sup
parentes debemus dili
gere xp̄z. Stultū est ali
qd plus q̄ deū amare: q
plus diligit creaturā q̄
creatorē peccat. et q pre
pōit āorez creatur amo
ri creatoris errat. Ergo
sup omnia ē deus a no=
bis diligendus. Dic ob
secro honesta virgo cuz
āore z dilectiōe de xp̄o
dilect⁹ me⁹ mihi z ego
illi q pascitur inter lilia
donec aspiret dies z in=
clinētur vmbre. Spōsa
christi rogo vt apertius
dicas. Dilectus meus
mihi societur vinculo ca
ritatis z amoris z ego
illi cōiungar z socier vi
cissitudine mutue dile=
ctiōis qui pascitur inter
lilia hoc est delectatur:
z iocundat inter cādidas
rodoriferas vtutes scōz
atqz inter choros v̄ginū
donec aspiret dies z in=
clinentur vmbre: donec
nubila transeāt presen=
tis vite z appareat dies.
hoc est veniat claritas
sempiterne beatitudis.
Sozō carissima iustitia
est deū toto corde ama
re. Illiqz tota adhere=
re volūtate. qui est sum
mū bonū. Sūmū bōz
amare sūma ē btitudo.

Qui deū amat bon⁹ ē: si bon⁹ ꝫ btūs. Quāto hō plus deū diligit: tāto magis btūs erit. Dī lectio ē specialis ꝛ ꝓpria vtus sctōꝝ. Amātissima mihi in christo sozoz: iō hec dixi: vt null⁹ amoz seculi te sepet ab amoz christi: spōsa christi etiā rogo: vt aliqd nobis de amoze celestis spōsi tui dicas. Fasciculus mire dilectus meus mihi int vbera mea, cōmozabit. Dic ꝫ carissima plani⁹ vt ea q̄ dicis itelligam⁹ Fasicul⁹ mire dilectus meus mihi inter vbera mea cōmozabit. Locus cozdis ē iter vbera: hoc est int māmillas: ꝫ dilectus me⁹ int vba mea cōmozabitur. i. mēoria: dilectio: ꝛ amoz iesu christi spōsi mei: semp erit iter māmillas meas hoc est in cozde meo. Et siue in ꝓsperis: siue in aduersis semp ad mēoriā reducā oia bōa q̄ mihi tribuit: qz dilexit me ꝛ mortuus est ꝓ me: atqz ascēdit ad celos: ꝛvt ad euz puenia q̄tidie vocat me dicens. Veni de libāo spōsa: veni de libano: veni⁹ coronabis. Lena iesu christi spōsi mei sub capite meo. i. donū spiritussancti: regescat i me in hac pūti vita: ꝛintellectus scārū scripturaz sit in mēte mea: vt eū cognoscā: ꝛ pfecte diligā: ꝛ dextera illi⁹ āplexet me: hoc est ad etnaz btitudinē puenīr faciat Carissima sozoz roga ancillas christi q̄ tecuz st ꝛ dic eis. Fulcite me floribus: stipate me malis: qz amoz iesu christi spōsi mei lāgueo. o vos

sancte sorores mee: que iã xp̃z super oia diligis: r nihil amori illius prepõitis: fulcite me bo nox vĩox exẽplis r qua liter xp̃m dilectum me uz inuenir valeã oñdite qz p amore illius infir mor. ¶Hic amor dulcis: hic lãguor suauis: hec firmitas sctã: hec dilectio casta: hec ꝯiunctio intemerata. hec copula iuiolata. hec ꝯplexio illibata. ¶O vos sancte so rores me. fulcite me flo ribus. i. vre ꝙuersatõis exẽplis qz p amore xp̃i spõsi mei infirmor. hõe sta vgo vere p amoꝛ ie su xp̃i spõsi tui langues r infirmaris. si p amoꝛ illi⁹ oia q̃ in hoc mũdo sunt ꝯtẽnis r despicis. vere p amoꝛ iesu christi infirma iaces in lecto ꝯtemplatiõis. si christũ sup oia diligis: ver̃ pro amoꝛ christi ei infirma. si plus diligis celestia q̃ trena Uere ꝓpter amo rẽ r dilectione christi lã guida iaces in lecto inti me dilectõis ac suauita tis: si in scis opibus es fortis. r in trenis actib⁹ es debilis. Soror mihi i christo amabil: si chri stum ex toto corde tuo dilexeris r nihil ãori il lius prepositeris. cũ co dez iesu christo sponso tuo in celesti regno leta beris. Si christũ i tota mẽte secuta fueris r eũ tota mẽte dilexeris. abs qz vlla dubitatõe cũ co i celesti pria gaudebis. r cũ cũ scis vginib⁹ q̃cũqz ierit seq̃ris. Si eũ oi de uotõe christo adheseris r ad eũ die ac nocte su spiraũis i hoc pñti seclo sine dubio cũ co exulta

bꝰ in celesti palatio: at qꝫ int ṽginuꝫ coꝛos can tabis illi dulces hymnos: sic̃ scriptū ē. q pascis int lilia septꝫ coꝛeis ṽginuꝫ spōsus decoꝛꝫ glia spōsis qꝫ rẽdens ꝑmia. ꝗcūqꝫ ꝑgis ṽgines sequūtur at qꝫ laudibꝫ: pꝫ te camen tes cursitāt: hymnosqꝫ dul ces psonāt. Jō hoc dixi soꝛō carissima: vt xp̃z sr̃ omia diligas: ⁊ vt nihil āoꝛi illi ꝑpōas. Obse cro te dilecta soꝛoꝛ: vt nullā ꝑter xp̃m sentias dulcedinē: nullū preter xp̃z ꝗras āoꝛez: ⁊ nullā pret xp̃z diligas. plēbꝛi tudinez. pro amoꝛe xp̃i luge. ꝑ āoꝛe xp̃i plāge. doec cū mesaris videꝛ i dexta pr̃is sui regnātē.

De dilectione proximi. Sermo. xuj.

Soꝛoꝛ carissima audi que dns nr̃ iesus xp̃s ait di scipulis suis in hoc cog scent oēs qꝛ mei estis di scipli: si dilectiōz hr̃eri tis ad inuicez. Oēs fide les discipli xp̃i sr̃. Unus qsqz illius discipls est: cuius doctrinaz seqtur. Ergo qvlt xp̃i discipls esse: studeat ꝓximos suos tāq̄ seipz diligere. Di lectio ꝓximi malū nō ope tur. ꝗre: qꝛ plēitudo le gis est dilectio. Et pau lus aplus. Ambulate i dilectiōe: sic̃ ⁊ xp̃s dile xit nos: ⁊ tradidit seme tipsuz ꝓ nobis. Etiā io annes apls ait: q diligit frem suū in lumine ma net: ⁊ scādaluz nō est in eo: q odit frem suuz i te nebꝛis est: ⁊ in tenebꝛis ābulat. ⁊ nescit q̄ vadat qm̄ tenebꝛe obcecauerūt oculos eius. Si qs dixe rit diligo deū. ⁊ frēz lu uz oderit mendax est: ⁊

ſtaſſeo nō eſt. Et hoc
mandatuz habemus a
deo: vt qui diligat deū:
diligat ꝛ frēz ſuuz. q nō
diligit frēm ſuum quez
videt deum quem non
videt quō pōt diligeꝛ?
Et Salomō ait. Oi tpe
diligit: q aicus ē. Et frī
in neceſſitate ꝓbat.
Et btūs Aug. Uoiez
vincis humana felicita
te: diabolu vincis inici
dilectōe. Tñ ſoꝛoꝛ dile
cta: non dz int fuos dei
carnalis dilectio eſſe: ſz
ſpūalis. Nihil deo ſpe
cialiuſ vtute dilectōis.
Nihil deſiderabilius
diabolo quaz extinctio
caritatis ſanctus amoꝛ
non habet ſcandalum.
Omnez hominez fide
lez iudica tuuz eſſe fra-
trem. Mēto q vnus
artifex ꝙdidit nos. Ue
rus amoꝛ nō hz amari-
tudinem ſcandali. So-
roꝛ venerabilis: in ꝓxi-
mi dilectōe cognoſces
quō debeaſ puenire ad
dilectionez dei. Sic di
lectio mentē eleuat. ita
malitia demergit. nec
deum vere ſine ꝓximo
poteris diligere: nec ꝓ-
ximuz ſine deo. Ueraz
caritatez tenes ſi ꝛ ami
cuz diligis in deo: ꝛ imi
micuz diligis ꝓpter de-
uz. q̄tuz fueris larga in
dilectōe ꝓximi. tm̄ eruſ
alta in cognitōe dei. Si
inveritate diligis ꝓxi
muz tuum in tranquili
tate eſt coꝛ tuum. Ille
vero qui ꝓximū ſuuz
hz odio. circundatuſ eſt
tenebris ꝛ tedio diligē
do ꝓximum. purgas
oculum mentis ad vi-
dendum deuz. Tamen
reuerēdiſſima ſoꝛoꝛ mo
neo te. vt nulluz homi-
nez carnaliter diligas.
Uñ beatus Iſidoꝛus.

Multū in terra dñer
sus ē q diligit hoiez mo
rituz plusq3 oz carnalit
cū deo mānere nō possu
m9 si i hoc seclo vnaies
cē nolum9 aicus i neces
sitate ꝓbabat. Si pre=
cepta dei volum9 custo
dir: sicut t nosmetipsos
debem9 ꝓximos nros
diligere. q sine dissimu
latiōe diligit hoiem fra
trē cito placat deū piez
q diligit ꝓximū nō pōt
facer hōicidiū. nō adul
teriū. nō furtuz. nō pu=
riuz. nō falsum testimo
niū. nō rapinaz. nō inui
der. nō litigare. Igitur
honesta vgo dilectionē
dei t ꝓximi in q tota lex
pēdet t ꝓphete semper
meditemur. t oper per
ficiamus. Sz si ꝓxim9
nr patitur aliq3 tribula
tionē. aut infirmitatez.
aut dānum. aut i carce=
rem mittitur si dolem9
ꝓ illo i corpe ecclesie su
mus. Si ātnō dolem9
iā a corpore ecclesie pre
cisi sumus. caritas q̄ col
ligit. t vnificat oia mē=
bza ecclesie. si nos vide
rit de ruina ꝓximi gau
dere. statiz nos precidit
a corpore. Cādu dolet
mēbrum q̄du in corpe
ꝓtinctur. Si ātmēbruz
precisum fuerit a corpe
nec sentire poterit nec
dolere. Si manus aut
pes aut aliquid mēbrū
precisum fuerit a corpo
re. si totuz corpus tunc
in multis partib9 diui=
datur aut in ignez mit=
tatur. manus illa iā non
sentit q̄ iaz diuisa est a
corpoī. Talis ē oīs chri
stianus qui de alterius
dāno. aut tribulatione.
aut angustia. aut necessi
tate nō dolet. Sz q̄ pe

ius est gaudet:qz iam a lienus est a corpe eccle= sie. Nos vero honesta vgo si verā t perfectam caritatez volum⁹ custo dire:diligamus bñ oēs hoies fideles sicut nos metipsos studeāus dili geř:vt qz christus est ca put nrm: nos mereāur mēbra illius eē: vt cum christus apparuerit qui est glia nra. nos p qcor dia caritatis t per dile= ctionē dei t pximi:cum ipso possimus aparere i glia. Tūcvo aicus amat si nō p se sz p do amat. Uñ btūs ysido. Qui in tempant amat amicū. magis amat illū p se q̄ p do. Tunc qsqz bōita ti atqz diuine iustitie fit ɔrius:qñ despicit aicuz aliq̄ adūsitate pcussuz. Uera aicitia nulla occa siōe excludit: nullo tpe delet:sz vbicūqz se ver terit tps: illa firma est. pauci st aici q vsqz ad fi nez sint cari. Illa vera est aicitia:q̄ nihil ex re= bus aici q̄rit: nisi solam beniuolētiā.s.vt gratis amet amātez se. Isgr so ror amabilis in christo: mōeo te vt diligas ami cos tuos in deo hoc est in bono. Dilige etiam inimicos tuos propter deū. Sic scriptū ē. dili= gite inimicos vros:bñ facite his qui odert vos t itez. Si esurierit inimic⁹ tuus ciba illū illū: si sitit potum da illi. Et itez. Bñdicite psequē tib⁹ vos:bñdicite t no= lite maledicere. Dilec= tio ē soror caritatis. Ca ritas nūq̄ fuit sine dile ctōe nec dilectio sine ca ritate:honesta vgo ḡ ne cessaria est nob dilectio

in q̃ tãte vtutes ꝙsistãt: ⁊ de q̃ tãta bõa nascunt Dilectio hz duas alas. Ala dextera ē dilectio dī. Sinistra ala est dilectio ꝓximi. Nullus hoīuz cũ vna ala poterit volare ad celũ. Quaꝛ: qꝛ nec sola dilectio dī sine dilectõe ꝓximi: nec sola dilectio ꝓximi sine dilectiõe dī. velet: ad ꝙseq̃ndã eternã beatitudinẽ. Uirgo prudens sume tibi has duas alas: vz dilectiõz dei ⁊ ꝓximi: vt libere possis volare: bõa operãdo ⁊ peruenīr ad pr̃iaz celestis r̃gni. amñ.

De ꝙpassione ser. xuij.

Dꝛor carissima audi qd dñs nr̃ ihesus xp̃s dicat: Dia bõa q̃ vultis vt faciãt vobis hoies: ⁊ vos facite illis. Hec ē.n. lex ⁊ ꝓphete. Et paul⁹ ait: Gaudeꝛ cũ gaudẽtib⁹ flere cum flentibus. Et itez. Suscipite infirmos patientes estote ad oẽs Et salomõ ait. Qui despicit ꝓximuz suuz peccat. Fidez posside cũ ꝓximo tuo: in paupertate illius: vt ⁊ in bõis eius leteris. In tpe tribulatõis permãe ꝓximo tuo fidelis: vt in hereditate illius sis coheres. Qui cauat ꝓximo suo foueã cadet in illã. Et qui parat lacuz ꝓximo suo pibit in illo. Uñ psalmista. Lacuz aperuit ⁊ effodit euz: ⁊ incidit in foueã q̃ fecit. Perfecte ꝓximũ nõ diligit qui illi in necessitate nõ succurit: q̃to ãplius per ꝙpassionẽ ꝓximis nr̃is in necessitate succurimus: tãto ãplius creatoꝛi nr̃o appꝛopinq̃mus. Sic debem⁹ hẽ

curã nostri: vt nõ negligamus curaz proximi. Ign soror dilecta qp nõ vis tibi accidere: nec proximo tuo cupias euenire. Condole alienis calamitatibus. Saucia te fletibus in alienis meroribus. In tribulatione alteri⁹ ⁊ tu esto tristis. cũ infirmis esto infirma. Sic alienos merores tãqp tuos luge. Cuz plãgentibus plãge: cuz lugentibus luge: cuz flentibus fle: cuz plorãtibus plora Talis esto alijs: qualis optas circa te esse alios. qõ nõ vis pati: nõ faciaſ alteri ñ faciaſ alteri mala: ne tu paciaris similia. Ita clemens esto in aliẽis delictis: sic̃ ĩ tuis: vt ñ alit̃ tez alit̃ alios pẽses: Si ceciderit inimicus tuus: noli gratulari in ruina aduersarij tui: noli extolli: non leteris super inimici interituz: ne forte ⁊tibi supueniat maluz. Nõ extollaris de casu inimici: ne forte auertat deus iram suã in te. Qui.n. gaudet de casu inimici: cito veniet super eũ malũ. Sit ign humanus affectus erga miſex: sit erga paupere dolor ꝑpassionis. Sit erga delectũ amor miseratiõis. Si esurierit inimicus tuus cibа illuz: si sitit potuz da illi. Non despitias paupes. Nõ ꝓtẽnas egenos. Nõ vi lipẽdas pupillos. Nul lus a te tristitiã habeat. Nemo a te ꝓfusus abscedat. Visita infirmos: ꝓsolaſ pusillanimes: vt tu a domino consolari merearis in eterna beatitudine. Amen.

¶ De miscia ser. xv.

Soror carissima
audi ihesū xp̄z in
euāge. dicentez.
Bti misericordes: q̄m
ipsi mīaz ꝓsequent. Et
itez. Estote misericor-
des: q̄r t p̄r vester cele-
stis misericors ē. et pau
lus apl's. Estote āt inui
cez benigni t misericor
des: t induite vos sic̄ ele
cti dei: t sancti viscera
miscōie. Pietas āt ad
oia vtilis ē. Et salomō
ait: Faceī miscōiaz t iu
diciuz magis placet dō
q̄ sacrificiuz. Miscōia
fac̄ locū vnicuiq; ꝼz me
rituz opuz suoz. Mise
ratio hois circa se t cir-
ca ꝓximuz suuz. Mise
ricordia āt dñi sup oēm
carnē. Ille offert sacrifi
ciuz qui facit miscōiaz.
Miscōia āt dñi a ꝓpa-
tiēdo aliene miserie: vo
cabulū sortita est. Qui
in altero misericors nō
fuerit: miscōiaz dī inue-
nire nō poterit. Soror
dilecta mihi in christo:
Miscōia t vītas te pre
cedāt. Miscōiaz nunq̄
deseras. Bñfacies aie
tue si misericors fueris.
Qui alteri miseret: mi-
sericordiaz a dño ꝓseq̄
tur. Soror venerabilis
qō hēs bēto ad miscōiā
Prebe miscōiam sine
murmur̄. Tale erit op⁹
tuuz: q̄lis fuerit intētio
tua. Nō est miscōia vbi
nō est beniuolētia. Bo
nū q̄ facis: pp miscōiaz
fac: nō ꝓpter vanā gliaz
Nihil facias ꝓpter lau
dez: sz ꝓpter eternaz re
muneratiōez. Nihil fa
ciaſ ꝓpter tpalez opinio
nez: sz ꝓpter eternā mer
cedez. Nihil facias pp
famā: sz ꝓpter vitā etnā
Ad q̄ te perducere di-

gnet oipotens ds reue-
rendissima soror. Am.

¶ De exēplis sanctoꝝ

Sermo. xvi.

¶ Dquestionem
vel emēdationē
fideliū mltū exēpla scō-
ruꝫ pfūt: sorō carissima
iō scribunt casus ⁊ repa
tiōes scōꝝ vt nos mise-
ri ꝓpter multitudinem
pctōꝝ nō desperem⁹ sꝫ
vt per pniaꝫ rsurgendi
ēt p⁹ lapsuꝫ spes habea
mus: vt nullus p⁹ pctm̄
de bōitate dei desperet
dū ꝙspicit ēt p⁹ ruinā re
paratiōꝫ fuisse scōꝝ: pro
pterea posuit ds vtutes
scōꝝ ad exemplū nr̄ꝫ vt
per vestigia ipsoꝝ perue
nire possimus ad regna
celoꝝ: vt si eos ad bene
operādū seq noluerim⁹
in pēis: inexcusabiles si
mus: sci dei hoies q̄diu
fuerīt in hoc seclo nō ces
sauerīt currere in bonis
operib⁹. s. in ieiunijs. in
vigilijs. in eleōsynis. in
castitate. in ꝓtinentia. in
lōgāimitate. in paciētia
in suauitate. in oīonib⁹
in persecutiōibus. in be
nuolētia. in fame ⁊ siti.
in frigoꝛ ⁊ nuditate. ⁊ in
laboꝛibus multis ꝑ xp̄i
noie. Sci hoies despe-
xerūt pn̄tez mundū: vt
etnuꝫ regnū acqrerent.
nō acceperīt hic pmissio
nes vel diuitias misera
biles huius secli q̄ per-
ducunt hoies male eis
vtentes ad torm̄ta infer
ni: sꝫ hāc pniaꝫ tota intē
tiōe relinq̄ntes ad cele
stez hierlm leuauerunt
oculos suos hoies sci vt
tauerīt pctm̄ in vbo. in fa
cto. in cogitatōe. in visu
in auditu. in motu i ocu
lis. in mānibus. in ira. in
pedibus. in rixa. in furo

re:in dissēsiōe: in vana
glia.in supbia:in elatio
ne.i cupiditate.in gula.
i sōnolētia.in fornicatio
ne.in violentia. Custo-
dientes corpa sua t aias
suas. Duob⁹ modis ie
unauerūt.s.a vitijs t ci
bis. Bōa est abstinētia
cibor:sz multo est meli
or abstinentia vitiorz.
Ūñ ecclesia de suis mē
bris.i.de eisdez scis pī
bus dicit. Manus mee
stillauerūt mirrhaz.qd
per man⁹ nisi opationes
scōz intelligimus:t qd
per mirrhā nisi mortifi
catio carnis t mortifi-
catio vitiorz accipit:ma
nus ecclesie sci hoies st:
bōa operātes: de qbus
dicit. Operati sūt iusti
tiaz. Manus ḡ ecclesie
mirrhā bonorz opez stil
lāt:qr nob exēpla bene
viuendi demōstrāt:t vt
vitia carnis nr̄e mortifi
cemur p̄dicāt:vnde qui
daz eorz dixit. Si.n.fm
carnez vixeritis morie-
mi. Et itez mortificate
mēbra vra q̄ sūt sup ter
rā. Et itez ecclesia dic̄:
digiti mei mirrha p̄ba
tissima. Tūc vere ē mir
rha probatissima: q̄do
pfecte caro mortificat:t
vitia atqz pctā extingū
tur. Jgr̄ sozor in xp̄o di
lecta: si societate scōruz
hīe cupimus:necessa est
vt exēpla scōz seq̄mur.
Si peccam⁹ iā de pctō
nullā excusationē habe
mus. Quar̄:qr t lex di
q̄tidie nos admōet: vt
bene viuamus:t exem-
pla scōz patrū semp im
itāt ad bene operādū:
sz t si aliq̄ secuti sum⁹
exempla malorz hoīuz:
cur nō seqmur exempla
scōz patrz:/Etsi apti fui
mus ad imitādū malos

in malũ:cur pigri sum⁹ ad imitãdum bonos in bonũ:Soro venerabil' & deprecẽur deũ vt vtutes scẽ ꝗs suis sanctis ꝑ parauit ad coronã: nob nõ sint ad penã neqz ad dãnationez sz ad profectũ z salutez. Sine dubitatiõe credimus qz si exẽpla scõz sequuti fuerimus:p⁹ hanc vitã cuz eis in celo regnabim⁹: ꝗto ãplius vitã scõz patrũ legius:si exẽpla coz seq nolum⁹:tãto ãplius culpabiles sum⁹. Hũc igr hõesta vgo. Oipotẽ tẽ deũ deprecor: vt det tibi has vtutes scõz patrũ.s.hũilitatez xpi.deuotiõz petri:caritatẽ ioãnis:obiaz abrae:patiẽtiã Isaac: Tolerãtiam Jacob:castitatẽ ioseph: mansuetudinẽ Moysi: cõstãtiã Josue:benignitatez Samuelis:misericordiã dauid: abstinentiã danielis: z cetera digna facta priorum sanctoz.vt post hãc mortalem vitã peruenire possis ad societatem corũ. Virgo christi quotidie ꝙsidera quo moderamine: qua intentione: vel qua ꝙpunctione homines christi placeẽ deo. Unde in persona xpi i cãticis cãticorum ecclesie dicitur: quã pulchri sunt gressus tui in calciamentis filia principis. Ebristus per potentiã diuinitatis principis est omnium creaturarum. z ideo sancta ecclesia filia principis dicitur qz per ꝓdicationem xpi in nouã vitam regenerat. Que sunt autez calciamenta ecclesie nisi exẽpla sanctoz patrũ qbus

in via hᵗ secli munꝺ. vt per oēs tribulatiōes calciata ābulet: Soror in chriſto amabiꝫ ꝫ ſpūalis pedeſ calciāus qñ a ſcis pūibus exēpla beneuiuēdi ſumimus. vt ad ſimilitudinez eoꝝ tentatōeſ huius mūdi vincamuſ. Jtez in eiſdem cāticis. ſpōſus eccliē. ſ. xp̄s loqtur dicēs. Deſcēdi i ortuz vt viderez poma cōualliū ꝫ inſpicerez ſi floruiſſent vinee. ſi germinaſſent mala punica. vi nec florent q̄ꝺo in eccleſijs filij recent i fide generātur. ꝫ ad ſcāz ꝙuerſatiōez q̄ſi ad ſoliditatē bonoꝝ opeꝝ preparāt. mala pūica germināt. q̄ꝺo pfecti boieſ p exēpla bonoꝝ opeꝝ ſuoſ p̄ximoſ edificāt. ꝫ in nouitate ſcē ꝙuerſatiōis per predicatōz ſuā ꝫ p oñſionez bōe vite in ſcis opibuſ renouāt. Unde moneo te in chriſto ſpūaliſ amica. At des bonum exemplum de te oībus boibus i omni tua vita. Uenerabiꝫ vgo deſidero vt luceaſ oībus angelis dei q̄ tecū ſunt i monaſterio bene viuendo. qꝛ ſic̄ ait bt̄us Gre. qui alijs ſuā bonā vitā abſcōdunt in ſemetipſis accenſi ſunt. ſz alijs in exēplꝫ lumis nō ſunt: illi vo qui exempla vtutuꝝ ꝫ per vitā ſcitatiſ. atqꝫ per vbuꝝ predicatiōis alijs lumen demōſtrāt lāpades ardentes ſt. qꝛ alijs viā ſalutis oſtēdunt. vnde dñs dic̄. Lux vra luceat coram hominibus vt videant opera veſtra bōa ꝫ glorificent p̄em vr̄m qui i celis eſt. qꝛ vz ſoli deo ē reddenda ois

glia:christi virgo te mo neo tñvt ita sit opus tuũ in publico q̃tenus intentio tua mãeat i occulto. Jgr̃ amãtissima mihi i christo sorõ:sic superius dixi tibi:i oibus actibus tuis:in oi ope tuo: in oi quersatiõe tua. Jmitaꝛ sanctos:emulaẽ iustos: habeto añ oculos tuos exempla scõꝝ:exẽpla iustoꝝ imitando ꝙsidera. Exẽpla iustoꝝ prepone tibi.pim exẽpla sint tibi incitamenta disciplie. Jntẽde vtutez scõꝝ ad bñ opandũ: intende ad bñ uiuendũ documenta scõꝝ Nulla infamia scãdali zet vitã tuã. Nulla opinio adúsa te ꝙtristet. di sce flagrare bono preconio:hẽto testimoniũ bonũ:custodi tuã famã bonã:tua bõa fama nullis fetoribus obscuret: tua bõa fama nullis obprobrijs laceretur. Amen.

¶ De ꝙtẽtõe ser. xvij.

Paulus apls ait:

p Eũ.n.sũt inter vos zelus ꝛ ꝙtẽtio nõne sm hoiez ãbulatis ꝛ carnales estis? et salomõ ait: Jnt supbos sp sunt iurgia:sp malus iurgia q̃rit: ãgel' mal' mittit ꝙtra eũ:qui p loca periculosa vadit cito cadit:sic ille q q̃tidie cũ primis suis ꝙtẽdit:cito in scãdalu cadit. Viri mites:sp despiciũt lites qui q̃tidie ꝙtendũt ꝛ rixãtur a paucis hoibus amãtur.ꝓpterea paxꝛ cõcordia oibus hoibus st necessaria. Sorõ carissima audi btũ Aug. dicentez. O q̃ irreprehẽsibiles ee poteram⁹ si tã diligent nra vicia emẽdarem⁹ q̃to studio alie

na reprehendimus. sz si nos bene ꝯsideramus: multa in nos reprehendere possumus: volo ꝙ cogꝭscas qꝛ nihil est turpius ꝙ lites int religiosos qui dñt p ꝯcordiã: t dilectionez lucere i mũdo: sicut luminaria in celo. Ꝋtentiões ex inuidia t detractiõe solent euenire atqz oriri. Sz si detractio t iurgia sũt in claustro vbi ẽ taciturnitas regularis: vbi scitas religiõis: vbi silentiũ ordis: vbi religiositas monasterij: vbi vinculuz caritatis: vbi paxvnitatis: vbi ꝯcordia fraternitatis: vbi amor socialis: heu ꝓhdolor perijt taciturnitas r̃gularis: ablata ẽ scitas r̃ligiõis: defecit silentiuz ordis: ad nihilũ deuenit r̃ligiositas mõasterij: ãnulata ẽ caritas fr̃nitatis: sz si illi q in pace dñt viuere incipiũt ꝯtender. litigare. ꝯtrabere. vbi est vita trã qlla. vbi vita qeta. vbi vita pacifica. vbi vita honesta. vbi vita modesta. vbi vita ꝯtẽplatiua. vbi vita ãgelica: Certe nõ ꝑt ibi eẽ pax ĩtegra. vbi regnat detrahẽs lingua. vbi regnãt rixe t ꝯtẽtiones. nõ põt eẽ perfctã religio. Aide g̃ soror dilecta ne p lites t ꝯtẽtiões ꝓdas tuos laborez. La ne ne dies tuos ꝓdas p detractiões t rixas. Attende tibi diligent ne p iurgia t ꝯtentiões ꝓdas celestes ꝓmissiões. Esto solicita ne p stulta vba ꝓdas gaudia etna. Ogr̃ linguã tuã refrẽa. t eris r̃ligiosa: qz si eã nõ r̃frenaueris r̃ligiosa nõ eris. Sed si forsitã mihi nõ

credis: audi Jacobum aplm dicentē. Siqs putat se religiosuz esse nō refrenās linguā suā sed seducens cor suuz hᵘ va na est rligio. lingua modicuz est mēbz in corpe bois: sed tñ si refrenata nō fuerit: totum corpus maculat ⁊ corrūpit. naz sicut modicuz fermētuz corrumpit totā massaz. ⁊ sic̄ parua scintilla ignis magnā siluaz incendit. Jta lingua sine frēo dominos ⁊ prepositos: eq̄ les ⁊ socios subiectos ⁊ puulos: oēs scādalizat: ⁊ ad iracundiā puocat. Lingua ꝓtentiosa si frenum nō habeat: nullus hō cuz ea in pace viuer̄ poterit. Rixosa lingua veneno est plena q̄ si nō fuerit castigata. oēs socios suos perducet ad scā dala. Dozoz venerabil' ergo bonuz ē tibi vt prohibeas linguā tuā a malo ⁊ labia tua ne loquā tur dolū. Cōsidera vñ veniſti ⁊ ad qd veniſti. de mundo exiſti ⁊ ad castra dei: hoc est ad mōasteriū fugiſti. Diuitias secli postposuiſti ⁊ ad celestes diuitias promerēdas veniſti. Et iō paupertatē elegiſti. gratis paupertatez elegiſti. Et iō obliuiōi debes tradere oia q̄ppter deū reliqſti: Caue ergo ne velis alis te preferr̄ q̄to maiores: tanto te humilia in omnibus. dimitte q̄nenticulam ꝯspirationis ⁊ detractiōis. Fuge murmuratiōes ⁊ susurrationes: susurrationes non audias. Murmurationibus aurez tuā nō prebeas. Separa aures a detrahentibus quasi a ser-

pentibus:fuge detrahẽ tes q̃si ꝓpentes:detrahẽ tes infundunt venenuz mortifez in auribus se audientiũ:qui detrahit ꝛqui detrahentẽ libent audit vterqz peccat. nõ solũ ille q detrahit pec= cat:sz ꝛ ille qui voluntarie detrahentez audit. Nõesta vgo: audi ea q̃ dic̃ vir pfect⁹ i psalmo. Nõ sedi cõcilio vanitatis:ꝛ cũ iniq̃ gerentibus nõ itroibo. Tu g̃ cũ cõcilio vanitatis nõ sedeas ꝛ cũ malo loq̃ntib⁹ nõ cõmiscearis:nõ ꝛtendas i vlla cã: i nulla cã decertare studeas. Cõtentio litez parit. Cõtentio pacez cõdiz extinguit. Cõtentio rixas gignit: Cõtẽtio iurgia seminat. cõtentio faces odioz accẽdit. Cõtentio ꝛcordiaz rũpit. cõtentio ꝛturbat oculũ mentis sic̃ ait da uid. Turbatus ẽ oculus meus a furoꝛ. Igr̃ amabil in christo sororꝛ: moneo tevt i nulla cã ꝛtendas. Nõ ꝛtendas ꝓ cibo neqz ꝓ potu neqz ꝓ vestimẽto: sz accipe de mãibus ꝓpositaz tuaz ea q̃ tibi dederint sine murmuratiõe qđ a ꝓpositis tuis tibi fuerit ministratũ sine murmuratione accipe. Si sororꝛ tua meliora vestimẽta accepit q̃ꝓ tu accepisti nõ sit tibi cur̃:si preposita tua dederit tibi vile vestimẽtuz ꝛ sororꝛi tue dederit precioſuz de hoc ñ murmures. Si meliora vestimẽta sororib⁹ tuis fuerit ꝛ tu accepis viliora. sup hoc nõ ꝛtẽdas. In nulla tpali cã eligas meliora:in trãsitorijs reb⁹ meliora nõ queras. In

reb⁹ mũdi meliora non ꝙcupiscas: q̃re: qz nõ veniſti ad diuitias: ſed ad pauptatez. Nõ veniſti ad mõaſteriũ vt diuitias t̃renas hẽas: ſz vt vtutes ſpũales acqras. Nõ veniſti ad claustra vt in veſtimẽtis pꝛecioſis reſplendeas: ſz vt in ſimplicitate ꝺo ſuias. Nõ veniſti ad ordinẽ vt ãte ocꝭos hoiuz in veſtibus glioſa appeas: ſz vt per hũilitatẽ ꝺo ſuias z placeas: nõ veniſti ad ſcãm ꝙgregationez: vt voluntatẽ tuã ꝙpleas: ſz vt voluntati aliene obedias: z ꝓ ꝺo oia t̃rena deſpicias: Alioquin meli⁹ tibi fuerat in domo pr̃is tui remãeꝛ: q̃ in mõaſterio pꝛecioſa veſtimẽta q̃rere Meli⁹ tibi fuerat in domo parẽtuz tuoꝝ hr̃e ſolaciũ: q̃ int ãcillas ꝺi ꝓ t̃renis z trãſitoꝛijs reb⁹ moueꝛ ſcãdalũ. Meli⁹ tibi fuerat in t̃ra tua cõmoꝛari: q̃ in domo dei ꝓ tpalibus rebus ꝙtendeꝛ: aut litigaꝛ aut murmuraꝛ. Jgr̃ ſoꝛõ cariſſima: ſic̃ ſuperius dixi tibi: in nulla cauſa decertare ſtudeas: niſi vt ſoli deo placeas. Amen.

De diſciplĩa ſer. xviij.

Sapientiſſim⁹ ſalomõ ait: Audi fili mi diſciplinã pr̃is tui: z ne dittas legẽ mr̃is tue: vt addat gr̃a capiti tuo: z toꝛq̃s collo tuo. Tene diſciplinã: z ne dimittas eã. Cuſtodi illã: qz ipſa ẽ mr̃ tua. Accipe diſciplinã: z noli abijcere eã: Qui odit caſtigatiões: ſtultus eſt. Qui in crepatões relinquit multũ errat. Qui diſciplinaz deſpicit pec

cat. Qui custodierit di
sciplinā inueniet vitaz.
Qui vo disciplinā nolu
erit custodire: inueniet
mortez. Egestaſ ⁊ igno
minia erit illi q debit di
sciplinā. qui acqescit ca
stigāti: gloriabit. Stul-
tus irridet disciplinā pa
tris sui. Qui āt custodit
increpatões sapiens est.
Plus pficit castigatio
lingue apō prudentē. q̄
centū plage apō stultū.
Uir sapiens ⁊ disciplī-
natus nō murmurabit.
aduersus euz q castigat
illū. Tñ castigatio dz es
se moderata. Uñ btūs
Ambro. Leniter casti-
gatus exhibet reueren
tiā castigāti: q vo crude
liter castigaſ vel increpaſ
nec increpatiōz suscipit
nec salutez. bláda pieta
te sūt portādi. q pro sua
ifirmitate nō pñt increpa
ri pro diuersitate peccan-
tiū alij portādi sūt. alij
castigādi. qz modus di-
uersus ē pctōz. prelati
ecclesie portaſ dñt subdi
tos suos q̄s corrigūt
⁊ corrigere q̄s portant.
Hinc salomō i basibus
tēpli dñi imagines leo-
nis ⁊ bouis ⁊ cherubi.
ope sculptorio fecit pin
gere. Quid aliud desi-
gnāt baseſ i tēplo. nisi p̄
latos in ecclesia: q̄cūq̄z
sollicitudinē regimis su
scipiunt. tā q̄ baſes por
tāt on⁹ suppositū. Che
rubi plenitudo scie iter
pretaſ. In basibus cheru
bi mōstraſ. qz prelati ec
clesie pleni dñt esse cele
stis scie. Per leonē ter
roz seueritatis figuraſ.
Per bouē vo patiētia
māsuetudis oñditur. ita
q̄z in basibus neq̄z leo-
nes sine bobus. neq̄z bo

nes sine leonibus exprimũtur. qz prelati ecclesie. aliq̃do rigide. aliq̃ cũ dulcedie. aliq̃do cũ asperitate. aliq̃do verbis. aliq̃do flagellis debent subiectos suos corrigere. qz ille q̃ per blãda verba castigatus nõ corrigit. necesse ẽ vt acrius corrigat. vel arguat. Cũ dolore. n. abscõdenda sunt vulnera q̃ lenit sanari nõ pñt. qui secreto admõitus ỏ petõ corrigi negligit publice est arguẽdus. vt vulnus q̃ occulte sanari neqt. manifeste debeat emẽdari palã sunt arguendi. qui palaz nocent. Ut dum aperta obiurgatione sanantur hi qui eos imitãdo deliquerunt corrigãtur. vt dum vnus corripitur. ceteri, emendentur. Melius est vt pro multoz saluatiõe vnus condemnetur quaz per vnius licentiam multi periclitentur. Etiã beatus Gregorii. ait. Sunt multi qui verba increpatiõis audiunt z ad penitentiam redire contẽnunt. Unusquisqz audiat de regno ỏi quod ỏi ligat. Audiat de inferno quod timeat. vt si p amorem ad regnuz nõ uenit. Saltez per timorez veniat. Uerba sunt beati Ysidori. Iusti benigne suscipiunt castigationez q̃do de suis culpis arguunt. Soror carissima disciplina ẽ emẽdatrix q̃ nõ est vilipenda. z iõ debemus prelatos nros diligere z verba coz benigne suscipe qui per increpationes z castigationes suas auferunt a nobis ꝓprias vo-

lũtates: ⁊ mũdi cupídi-
tates. Aũ in cáticis cáti
coꝝ de eísdem prelatís.
Ecclesia vl' q̃libet fidel'
aía dicit. Jnuenerũt me
custodes qui custodiunt
ciuitatẽ percusserũt me ⁊
vulneraneũt me. tulerũt
míbi palliũ meuꝝ custo
des muroꝝ. p custodes
ciuitatis: intelligim⁹ pre
latos q̃ statuꝝ sancte ec
clesie custodiũt: qui etiã
aíam fidelem inueniũt.
cãqꝝ suis predicatõibus
⁊ exhortationibus atqꝝ
minis percuciũt ⁊ amoꝝ
caritatis xp̃i vulnerãt.
nec solũ hoc sufficit eis
sꝫ etiã palliũ ei tollõt. i.
oẽm terrenã delectatio
nẽꝝ atqꝝ substantiã tpa
lẽꝝ ab ea auferũt ⁊ cã nu
dam peccatis ac spolia-
tã diuitijs ad regnũ ce-
loꝝ trãsmittũt. Jgr̃ so-
roꝛ míbi in christo dile
cta valõ dignũ ẽ. vt pre
latos nr̃os q̃si pr̃es dili
gamus. ⁊ vt ab eis disci
plinã nr̃e salutis libent
suscipiamus ſm ꝯsiliuꝝ
dauid ꝓphete dicentis.
aprehendite disciplinã
ne q̃n irascaꝫ dñs ⁊ pea
tis ó via iusta. ⁊ si ó via
iusta nolumus perir̃ ne
cesse est nos disciplinaꝝ
suscipeꝛ. Si ille qui di-
sciplinã nõ suscipit ó via
iusta peribit ꝓculdubio
in via iusta. cõfirmatus
erit qui disciplinã suſci-
pit. Hũc ⁊ soꝛõ venera
bil' mõco te vt libent su
scipias disciplinã vt ab
ira dei deliberer̃is ⁊ in
via iusta ꝯfirmeris. mul
tas age gr̃as illi qui ca-
stigauerit te: illi qui icre
pauerit te gr̃as r̃pende
Si abbatissa vel ꝓpo-
sita ꝓ salute tua increpa-
uit te nõ ꝯtristeris. quũ

abbatissa vl' porissa mõ strauerit tibi viã salutis tue suscipe doctrinã illi us gratis. qñ aliqs mon strauerit tibi cãm tue sa lutis: tu nõ sis rebellis. Dilige eas q̃ te repre-bendũt ỏ tuis trãsgres-siõibus. Ama eas q̃ te castigauerẽt ỏ tuis negli gentijs: q̃si matres dili ge eas q̃ te r̃prehendũt de tuis trãsgressiõibus: castigãtibus iniuriã nõ respondeas. Increpãti bus te ꝙtumeliaz nõ di cas: mala ꝓ bõis nõ red das. Aduersus bõa ꝙsi lia nõ respõdeas iurgia. Aduersus bõa ỽba nõ respõdeas mala: ãre: qz qui diligit disciplinã di ligit sapiam: ꝯ z tu si di sciplinã dilexeris sapiẽs eris. Prudens eris si i crepatiões patient susti nueris: sapiẽs eris si hu militer castigatiões por taueris. Hoesta ỽgo tõ a dño z a prelatis nr̃is i hac vita corripimur: vt nõ cũ hoc mundo dãne mur. Multo meliuſ est nob̃ in hac vita. a prela tis nostris pro negligen tijs corripi q̃ p i futura vi ta dãnari. Melius est nobis in hoc secl'o a pre positis nr̃is pro trãsgres siõibus z culpis castiga ri q̃ in futuro seculo pu niri. Amabilis mihi in xp̃o soror: melius est ti bi mãu abbatisse flagel lis cedi: q̃ in inferno pe nas pati: melius est tibi mãu abbatisse vel prio risse flagellari in hac vi ta: q̃ in inferno cruciari in futura. Melius tibi est mãu abbatisse flagel lis verberari q̃ in infer no torqueri. Melius ti bi est in hoc mundo de

manu abbatisse vl̃ ꝓpositi sustinet flagella: q̃ patiet etnas penas in gehẽna. Deli⁹ est tibi mãu abbatisse vl̃ ꝓpositi tpaliter affligi vgulũ: q̃ cremari eternis incendijs. A quib⁹ te dignetur liberare ille q te redemit suo precioso sanguine.

De obedientia ser. xix.

Soror carissima audi vba pauli apo. Nõ ẽ ptãs nisi a deo. Que aũt sũt a do: ordiata st. Jõq; q resistit ptãti: di ordiationi rsistit: q̃ nõ debemus ꝯtenere ptãtes siue mũdi sint siue eccle: q; oẽs a deo ordinate sũt. Jgr̃ qñ p obiaz ꝓlatis nr̃is: ꝯtradicimus: deo iniuriã facim⁹: qñ p supbiã t inobiaz prelatis nr̃is rebelles sum⁹: ꝯtra dei ꝓcepta facimus: qñ ꝓlatis nr̃is ꝯtumaces sum⁹ atq; inobedientes: deũ ꝯtẽnimus: q dixit. Qui vos audit me audit. i. q vob̃ est obediens: mihi obediens ẽ. Et qui vos despicit: me dispicit. Soror dilecta mihi in x̃po q̃ qui ꝓlatus suus despicit: deũ despicit. Et iq ꝓlatũ suus honorat: deũ honorat. Et q obediẽs est prelato suo: obediẽs est deo. Dane vtutez. s. obiaz laudat Samuel ꝓpheta dicẽs. Maior est obia: q̃ sacrificiuz: t obedire magis q̃ offerr̃ adipem arietuz: qm̃ q̃si pctm̃ ariolãdi est: repugnare: t q̃si scelus ydolatrie nolle acquiescere i. nolle obedir̃. Maria soror aarõ p superbiã t inobiaz murmurauit cõtra Moysen frẽz suuz: t statiz p̃cussa est lepra:

maria q̃ ꝓtra Moysen frẽz suuz. i. prelatũ murmurauit: per inobiam t rebelliones significat aiaz cuuslibet hois qui murmurat ꝓtra prelatũ suuz: cui nõ vult obedir nec precepta salutis accipe. Et qz nõ vult per obiam precepta sui plati suscipe: lepra pctõr p cutiñ atqz fedat. Etiam chore dathã: t abyrõ q ꝓtra moysen t aarõ per supbiã t ꝓtumeliã atqz inobiaz isurrexerũt: stati p sua ꝓsumptiõe penas sustinuerũt: sic scriptũ ẽ in psalmo. Aperta est terra t deglutiuit datã: t operuit super ꝯgregatiõz abyrõ. Et itez. Exarsit ignis i synagoga coz flãma cõbussit pctõres. Nã t ozias rex cũ per superbiã: t inobiam atqz ꝓtumaciã turribulũ accepisset t ꝓtra legem dei sacrificare voluisset deo est lepra percussus: atqz maculatus in fronte. Nam t Saul qz inobediens fuit: regnum perdidit: t i manib⁹ inimicoz suoz̃ cecidit. Et ionas propheta per inobedientiam fugit: t cũ piscis absorbuit atqz in profundum maris misit. Cauendum est igit nobis: ne contra prelatos nostros per inobedientiam audeamus insurgere: ne dominus pcis velit in nos qz vice sua funguntur asperevisitare. Venerabil sozor pro salute nostra posuit deus prelatos in ecclesia: vt nobis prouideãt t vt deo p nobis rationem reddant: atqz nos ne mala faciamus custodiant. Unde pau. apo.

Obedite prepositis ve
stris ⁊ subiacete eis:ipsi
n.puigilāt q̄si rōnē red
dituri pro aiabus vr̄is:
prelati debent custodir̄
ac regere gregez dn̄i cū
magna vigilantia ac sol
licitudine.De qbus in
canticis cāticoz legitur.
Lectulū salomōis sexa
ginta fortes ambiūt:ex
fortissimis israel:oēs te
nentes gladios:⁊ ad bel
la doctissimi vniuscuius
qz ensis super femur su
uz:pp tiores nocturnos.
Aerus salomō xp̄s esse
intelligit:qui reuera pa
cificus est: qz pacē inter
deū ⁊ hoiez reformauit
Lectulum vo salomōis
ꝯgregatio est fideliū i q̄
ōs habitat ⁊ requiescit:
Lectulū vo salomōis se
xaginta fortes ambiūt:
s.p̄lati:qui defendēdo.
castigādo.increpādo.cor
ripiendo.admonendo.
circūeunt:⁊ eccl̄iam dei
ꝯtra vicia:⁊ ꝯtra inimi
cos visibiles atqz inuisi
biles:Qui iō fortes eē
dn̄r:qz prelati sancte ec
clesie pfecti sunt in obs
uatione mādatoz dei.
Oēs tenentes gladios
i.spūale vbuz qz p̄dicā-
do vitia subiectoz dn̄t
rep̄mere. Ad bella sūt
doctissimi:qz necesse est
vt ad bella spūalia sint
instructi.Uniuscuiusqz
ensis super femur suuz.
Prelati scē ecclie sup
femur enses tenent: qz
p̄us in se: ⁊ tūc in sibi su
biectos vicia carnis de
bēt resecar̄. Et hec oia
faciūt pp tiores noctur
nos.i.pter occultas in
sidias malignoz spūuz:
qui in nocte h⁹ siecli ma
xime insidiātur sanctis
p̄latis: vt illis deceptis

lectuluñ salomõis.i.cõ gregatiõez ꝟuoꝝ dei fe dañ ac maculañ possint. Sozoꝛ carissima:ió hec dixi tibi:vt cogñscas q̃ ꝺ uote q̃qz hũiliter debe mus prelatis nr̃is obe= dire. Obia sola virtus est:q̃ ꝟtutes ceteras mẽ ti inꝟit: insertasqz custo dit. De q̃ salomon' ait: Melioꝛ ẽ obia q̃ victi= me:qꝛ pvictimas aliena caro mactañ:per obiam vero ꝓpꝛia voluntas re ligañ. Uñ vir obediens loquit victoꝛias : qꝛ qui dum aliene voci humi= liter obedit:semetipsuz in coꝛde superat. Adaz in infernũ cecidit:qꝛ in= bediens fuit : xp̃s vero ad celum ascendit : qꝛ vsqz ad moꝛtez deo pñi obediuit. Sic̃ p inobe= dientiã Ade pctoꝛes cõ stituti sunt mlti : ita per obiaz xp̃i iustiꝯstituti sũt mlti. Et sic̃ ꝓpter pctm̃ ade oẽs hoies sũt i ꝯdẽ nationez moꝛtis:ita per iustitiã xp̃i oẽs hoies in iustificationem vite. Et itez. Sic̃ inobiam ꝑmi parentis generauit moꝛ tez: ita obia xp̃i genera uit vitam. Igitur soꝛoꝛ dilecta:si pꝛo xp̃o fueris obediens tuis prelatis: cũ christo regnabis i celis. Eõtra matrez tuaz i.abbatissam vel pꝛioꝛis sam:nũq̃ ꝟbum asperũ dicas. Prelatis tuis nũ q̃ rebellis exista: ꝓpo sitis tuis in nulla cã con tradicas. Ueneraꝛ aũt oẽs melioꝛis scientie:ac melioꝛis vite. Ueneraꝛ vnũquẽqz hoiem ꝑ suo merito sanctitatis. Ada ioꝛi gradui reuerẽtiã tri bue ꝯpetentẽ. Sm dignitatez vniuiqz homi tri

bue honorez. Superiori gradui eccleꝛ te nõ exhibeas. Seniorib⁹ prestabiaꝛ: ꝛ famulare humiliter imperijs eoꝝ. De auctoritate maiorũ: defer digna seruitia maiorib⁹. Esto cũctis obediens in bõis preceptis. O spõsa xpi: ita obedias boi vt non offendas voluntatẽ di. In malis opib⁹ nũq̃ sis obediẽs. Nõ obedies illi qui male tibi facerẽ mãdauerit. malũ facere iussa nõ cõsentias. Noli obedire i malo cuiq̃ ptãti. Etiã si pena ꝓpellat: si supplicia imineãt: si tormenta occurãt. Melio⁹ est mori pati: quã mala iussa implerẽ. Melius est abhoie iugulari: quã etno iudicio dãnari. Neqꝫ n. est sine culpa: q vt malus fieret obediuit. Jgr sorõ venerabil: esto obediẽs vsqꝫ ad mortẽ ꝛ dabit tibi ds coronã vite.

De pseuerãtia ser. xx.

Audi btm̃ hiero. dicentez. Nõ q̃runt in xpianis initia vl exordia sz finis ꝛ pseuerãtia. Dau. apo. male cepit sz bene finiuit. Juda vo scariotb bene cepit sz male finiuit. Laudatur initiũ iude sz finis vite illi⁹ ꝺdẽnatur: sz in uanũ initiũ hois collaudat si finis vite ei⁹ ꝺdẽnat. Unde btũs Gre. Uirtus bõi opis pseuerãtia ẽ icassuz bonũ agitur si ante terminũ vite deseraꝛ. de hoc ẽt btũs Jsido. ait. Nõ iudicat ds hoiez de preteritavita: sz ꝺ suo fine Unusqsqz. n. i die mortis suc iustificabit aut ꝺdẽnabit:

vnde scriptū ē vbi te in uenero ibi te iudicabo. Etiā btā magdalēa iō xp̄m resurgētē p̄mo meruit vidēr: qz cū regrendo perseneravit: vñ etiā in cāticis cāticoz: dī i lectulo meo p noctes q̄si ui quez diligit aia mea. Adōco ḡ te hōesta vgo vt q̄ras eūdē iesuz xp̄z spōsum tuum in lectulo tuo. i. in rege mētis atqz quiete ꝯtemplatiōis: p noctes q̄re cū: hoc est in hac vita ad deū suspirādo: eūqz desiderādo. vt cū perfecte in futura vita inuenīr possis acvidere regnātez in patris solio. Sine intermissiōe q̄re cū bene viuendo: vt facie ei⁹ merearis videre i celesti regno. Rogo xp̄i spōsa vt dicas cū dauid p̄pheta. Sitiuit aia mea ad deū fontē viuū q̄ndo veniā t apparebo ante faciē dñi. Uer aia tua deū sitit si cū super oia diligit. Uer aia tua deū sitit si p amoī illi⁹ despicit oia trena. Uer aia tua deū sitit si cū i ō xtera p̄is regnātē ꝯcupiscit. Etiā idez p̄pheta nos admōet dicēs. Querite dñm t ꝯfirmamini q̄rite faciē ei⁹ semp. i. in p̄speritate t angustia: i paupertate t abūdātia: in infirmitate t in sanitate: in iuuētute t in senectute debem⁹ deū q̄rer tota mēte: tota intētiōe vt ab eo mereamur cōfirmari in sancta ꝯuersatiōe: t vt illū mereamur inuenire ac videre in celesti regno mundemus nos ab omni ingnamēto carnis ac spiritus: qz nō nisi casto corpore ad celos poterunt subleuari in die resurrectionis. Nec poterunt videre

gñiaz diuine maiestatis: nisi illi q sunt mũdo cor de. Soror dilecta mihi crede qr nõ ociosis t vagantibus dabit regnuz celoz: sz q̃rentibus t petẽtib⁹ atqz pulsantib⁹. Sic.n.ait dñs: petite t accipietis: q̃rite t inuenietis: pulsate t aperiet vobis. ¶Petenda est ꝯ ianua regni orãdo: q̃rẽda beneuiuendo: pssanda in dei fuitio perseuerãdo: nõ sufficit bõa incipere nisi ẽt qsqz studeat ea q̃ bene inchoauit vsqz ad finẽ vite pducere: qr melius est viã iustitie nõ cognoscere: q̃ p⁹ cognitionez retrorsum cõuerti. Unde dñs i euã. ¶Nẽo mittẽs manũ suã in aratrũ t respiciens retro aptus est regno dei: Igr̃ soror venerabilis: necesse ẽ vt p desideriũ eẽne beatitudis pssem⁹ q̃ttipie aures dei oipotentis: nec deficiamus a bõis q̃ incepimus ꝓuscꝫ illo aperiẽte mereamur de carcer̃ mortis h⁹ eripi t ad portã celestis patrie puenire. Soror in xp̃o amabilis mihi bonũ est nob perseuerare i fuitio dei: qm̃ qui ỏ monasterio ad seclm reuertunt pluscꝫ carbões nigri efficiunt. Qui ỏ monasterio ad seclm descẽdũt efficiunt nigri sicut carbones frigidi. Quare: qr per torporẽ mẽtis ab igne caritatis dei sũt mortui atqz extincti: vñ btũs Isido. Qui ỏ bona vita ad malaz reuertunt per cupiditatez mũdi sunt ꝑtenebrati t nigridie vitioz sũt fedati t fuscati atqz a luce supne claritatis dei sunt ex

tranei ⁊ alieni. Qui de mõasterio ad secl̃z fugiunt. a societate ãgelor̃ separãtur ⁊ demõib⁹ ꝙsociãtur. Qui scãm ꝯgregatiõez relinquũt. ⁊ ad seculares vitã descẽdũt a societate dei elõgant̃: atqz dõinio diaboli subiugãt̃. Sorõ i xpo amãtissima ꝓsidera quid fecisti. Quotidie r̃duc ad memoriã vnde venisti ⁊ ad qd venisti ⁊ q̃re veni sti. Tu ꝓpter deũ oia q̃ t hoc mũdo⁹ st reliqsti ac despexisti. ⁊ pro ãore illius mõasteriuz elegisti. Tu regnũ celor̃ ꝓpara sti. ⁊ te ipsaz in p̃cio illi⁹ tradidisti. Stude ergo cũ sũma vigilãtia: vt nõ pdas regnuz qꝫ ꝓparasti. sz vt hẽc possis in perpetuuz qꝫ optasti ⁊ desiderasti. Cauc ne pdas regnũ pro q̃ tem: tipsaz dedisti precium. Audi pau. apol̃z dicẽtez. Nõ coronabit̃ nisi qui legittime certauũit. Ille labo rat legittime qui in bonis opibus perseuerat vsqz ad diez mõtis sue. Ille certat legittime. q in fuitio dei perseuerat sine fraude ⁊ simulatione. Ille deo digne fuit qui bonũ opus qõ cepit vsqz ad ꝓsumatiõz' perducit. Ille in bõis opibus bene desudat. q ea q̃ bene icoauit ꝓsumat. Unde eccl̃ia ꝺ suis mẽbris in dei fuitio perseuerãtibus in cãticis cãti cor̃ dic̃. Digna domorum nostraz cedrina laq̃riaꝟo cipressina. Domus ecclesie sunt ꝓuenticula fideliũ deo fuientiuz. atqz in his qui dei sũt pseuerãtiũ. Cedrus itaqz atqz cipressus ar-

bores sunt imputribilis nature ⁊ signãt scõs dei qui insatigabili atqz im marcessibili ỏsiderio cõ ditoris sui flagrant. ⁊ in bonis operibus vsqz ad ꝙsumationẽ vite pseue rãt. Ygr venerabil vgo ⁊ tu esto' cipressus in do mo di in bõa vita pseue rãdo. Etiã in domo di cedrus eris: si de te exẽ plum bõe vite dederis: atqz odores bõe querſa tõis sociab⁹ tuis. Ergo prudẽs iõ hoc dixi vt to ta mente despicias ãore secli. Jõ hec dixi: vt nũq̃ velis religiosaz vitaz flinqre ⁊ secularẽ regre re. Jõ hec dixi: vt nũq̃ velis mõachalẽ vitã de serer: ⁊ sic canis ad vo mitũ ita redir ad secl̃z. Adõco te vt in mõaste rio cũctis dieb⁹ vite tue pseueres ⁊ vt secularez vitã nũq̃ ỏsideres. mo neo te vt cuz sũmo desi derio mõasteriũ diligas ⁊ vt toto cõde secl̃z post ponas. Adoneo te vt oi tpe in domo di pmane as: ⁊ vt nũq̃ ad secl̃z re dire ḡras: ḡre: qz in mo nasterio est vita ꝙtẽpla tiua i secl'o est vita labo riosa. in mõasterio ẽ vi ta scã: in secl'o est vita cri minosa. in mõastẽio est vita spũalis. in secl'o est vita carnalis. in mõaste rio est vita celestis. in se culo est vita trestris. in mõasterio est vita qeta: in seculo est vita trubu lẽta. in mõasterio est vi ta pacifica. in seculo ẽ vi ta litigiosa. i mõasterio est vita trãqlla. in secl'o est vita ꝙtentiosa. i mõa sterio est vita pacifica: in secl'o est vita iurgijs ple na. in mõasterio est vita casta. in secl'o est vita lu xuriosa. in mõasterio est

vita perfecta. in seculo est vita viciosa. in monasterio est vita plena vtu tib⁹. in seculo ē vita plena vicijs. in mōasterio ē vita scitatis: in seclo est vita iniqtatis. Soro re uerēdissima audisti bōa q̄ sūt in mōasterio audisti mala q̄ st in seclo. audisti virtutes mōasterij: audisti vicia seculi: audisti salu ē mōasterij: audisti perditiōz seculi. audisti vitā audisti mortem. Nūc igr ecce i ꝓspectu tuo bonū z malū. Ecce añ oculos tuos pditiōz aie z salutē. Ecce añ te vitā z mōtē. Ecce ignis z aq̄: extende manū tuā z elige qd vis. Ecce via padisi z ecce via iferni. Ecce via q̄ ducit ad vitā z ecce via q̄ ducit ad mortē. Ergo ābula per q̄ volueris. Hoc soluz rogo, vt eligas meliorē.

Frater mi ꝓsilium tuū accipiā z meliorē viā el ligā: bonū est mihi ꝓsilium accipe: z pervia q̄ ducit ad paradisuz ābulaꝝ cū dei iuuamine. Bene sta vgo qr meliorem viaz eligis: deo gras reddo. Igr vitā bonā q̄ cepisti tenere: nō deseras. Propositū bōe vite iā ꝓserua oibus dieb⁹ vite tue: tūc erit op⁹ tuū perfectū si perduraūit vsqz ad finē. Salus pseuerātibus ꝓmittit: ꝓmiuz pseuerātib⁹ dat. Nō est beatus q bonū facit sed qui inceſſabilit facit. Si q̄ in bōis operib⁹ vsqz i finez vite perseueraūis salua eris. amē.

De virginitate sermo. xxi.

Rudētes vgies p accepert oleū in vasis suis cuz lā padibus. Soror carissima: audi que dico. Ad

te ⁊ corpe vgines nō sūt
fatue: sz prudētes: ⁊ pos
sūt exire obuiā spōso: qz
hñt oleū in vasis suis. i.
castitatez in mentibus.
Virgies vo corpe ⁊ nō
mēte: nō sunt prudētes
sz fatue: nec pñt exīr ob
uiā spōso: qz nō hñt ole
uz in vasis suis. i. nō hñt
castitatez in mētib⁹. sic
ait btūs Jsido. Virgo
corpe ⁊ nō mēte: nō hz
premiū in r̄muneratōe.
et dñs in euā. de fatuis
vginibus ait. Am̄ dico
vob: nescio vos. Hac'd
cā te mōeo sorō dilecta
mihi: vt sis mente ⁊ cor
pore vgo: vt p⁹ hanc vi
tā merearis collocari in
celesti thalamo a Jesu
xp̄o celesti spōso. Virgi
nitas nō est iussa: sed ad
monita: qz nimis est ex
celsa. Duplicatū est do
nū vginitatis: qz in hoc
mūdo sollicitudie caret
secli: ⁊ in futuro premiū
castitatis recipiet. Sine
dubio qui casti perseue
rāt ⁊ vgines angelis ōi
erūt eq̄les. Virgies'cre
do feliciores eē i eterna
btitudine: Esaia testan
te qui ait. Hec dicit do
minus eunuchis. Da-
bo eis i domo mea: ⁊ in
muris meis locū: ⁊ nom̄
melius a filijs ⁊ filiabus
nom̄ sempiternū dabo
eis q̄ ñ pibit. Dē pctm̄
per pniaz recipiet indul
gentiā. Virginitas vo si
labitur. nullo mō repa-
ratur. nā q̄uis p pniam
recipiat veniā: tñ incor-
ruptiōz nūq̄ recipiet p-
stinā. Soror venerabil'
nihil valet vginitas car
nis: vbi nō est integritas
mentis. Virgies ō suis
meritis gloriātes: hypo
critis ꝓparant' qui glīaz

bõi operis foris appetũt
p̃ intra ꝙsciam hic de-
buerit. Hoc est.n. in cuã
gelio: v̊gines nõ hic ole
uz in vasis suis. i. nõ ser
uauerũ in ꝙsciaz testimo
niũ bõi operis: sz i facie
gliari apud hoies: nõ in
corde apud deuz. Uer
ba sũt bti Aug. Nihil
prodest v̊ginitas carnis
vbi hitat iracũdia men
tis. Multũ distat inter
puritatẽ virginalis aie.
nulla ꝙtagiõe pollute: z
eam q̃ multoz libidini
subiacuit. Soror vene-
rabil'. audi btm̃ Hiero.
dicentem. Nihil p̃dest
hic carnez virginem si
mente quis nupserit: ni
hil etiã p̃dest corpis vir
ginei custodire v̊ginita
tez: si oculos a ꝙcupisce
tia noluerit refrenare.
Uirgitas in corpe nihil
p̃derit si caritas aut hu
militas a corde discesse
rit. Moneo igr̃ te ho-
nesta soror in christo vt
sis mente z corpe virgo
Moneo etiam te vt ac
cipias oleũ bonoz opez
tecũ: atqz vt ornes lam
padẽ tuã bõis moribus
z illumines eam sacris
virtutib⁹ vt cũ clamor
factus fuerit ecce spon-
sus venit exite obuiam
ei: possis occurrere ihesu
xp̃o sponso tuo celesti z
ab eo collocari in celesti
thalamo. Amen.

¶ De ꝙtinẽtia. f. xxij.

Soror carissima
rogo vt cũ oi de
uotione audias
admonitõis v̊ba. Tricẽ
nari⁹ numerus p̃m⁹ gra
dus est z significat fede
ra nuptiaz: Sexagẽna
rius numerus secũdus
grad⁹ est. z significat ꝙti
nentiã viduaz. Cẽtena

rius numerus tertiꝰ gradus ē: q ꝑ vginitatis' corona vginibus deputaꝫ. btūs Ysido. ait. Quidā in iuuētute luxurioſe viuentes: in ſenectute ꝙtinentes fieri volūt: ⁊ tūc volunt caſtitatez ſuare qñ eos luxuria ſuos hꝫe ꝙtempſit. Talef nō hñt premiū qꝛ nō habuerūt laboꝛis certamen. Eos vo expectat glia quibuſ fuerſt laboꝛioſa certamina. Caſtitatiſ. n. fructuſ eſt ſuauitaſ: Caſtitaſ eſt pulchꝛitudo in violata ſcōz. Caſtitas ſecuritaſ ē mētis ⁊ ſanitaſ coꝛpiſ. Luxuria carnē ōbilitat fractāqz celeriter ducit ad ſenectutez. Lōga caſtitas ꝑ vginitate reputaꝫ. Ygr ſoꝛoꝛveneꝛāda amāda eſt pulchꝛitudo caſtitatiſ. Cōtinentes ⁊ caſte viuentes. deo in ſemetipſis preparāt habitaculū. Unō apoſs. Caſte viuentes templū dei ſunt: ⁊ ſpūs ſanctꝰ habitat in eiſ. Cōtinentia facit hoiez ꝓximum deo: Ybi habitat deus. vbi permāet ꝙtinentia. Caſtitas iungit hoiez celo. Caſtitas ꝓducit hoiem ad regnū. Caſte viuentibus ꝓmittitur regnuz celoꝛum. Caſte viuentes habebunt hereditatem in celo. Bona eſt caſtitas ꝙiugalis ſz melioꝛ eſt ꝙtinentia vidualis. Optima vero integritas vginalis melioꝛ eſt vidua humilis q̄ virgo ſuperba. melioꝛ ē vidua cuz hūilitate: q̄ virgo cuz ſuperbia. melioꝛ ē vidua lugenſ pctā ſua q̄ vgo iactāſ ſemetipſaz coꝛā hoibus de vginitate ſua. melioꝛ eſt vidua

plorãs iniquitates suas q̃ vgo extollẽs semetip sa3 de meritis suis. Nõ d3 vgo gliari cora3 hoi bus de dono sue vginitatis: qr si hoc fecerit nõ h3 oleu3 secu3: extincta est.n.lãpada sua. Non d3 vgo despicer viduas. Virgo q̃ vult do placere: nõ d3 mulieres caste viuentes tenere: qr si hoc fecerit deo displicebit t sibi nocebit. Virgo que mulieres castevi uentes t deo seruientes despicit superbiã facit. Quare? Qr melior est peccator humilis q̃ iustus superbus. Tu ergo venerabilis soror nõ despicias mulieres que de seculo venerũt. maritos habuerũt. filios genuerũt. qr si eas despexeris nimis ante deũ culpabilis eris. Anna pphetissa maritum habuit: sed tñ de christo pphetauit t eum videre meruit. Et Maria magdalẽna secularis fuit sed tñ christum resurgentez vidit t apostolor apostola est meruit. Honesta virgo ideo hec dixi vt nullo modo despicias ancillas christi que ad fuit enduz deo veneñt de vita seculari. Non debes ergo honestas feminas que de seculo ad monasterium venerunt despicere sed honorare quia q̃s deus dignat9 est eligere tu non debes contẽnere. Moneo q̃ te vir go venerabilis: vt pro amor christi seruias eis t diligas eas quasi matres. Soror in xpo dilectissima ideo debes eis fuire quasi filia qr deus quertit eas ad se ꝺ secu

lari vita. Ign̄ deo inú-
riã facis. si ancillas dei
despicis. Tu vo amabil̄
mihi in christo soror nõ
dicas ecce ego lignũ ari
dũ. nõ dicat ecce ego ar
bor infructuosa. qr si xp̄z
spõsum tuuz diligis. t ti
mes sicut debes. septez
filios habes. Primus
filius est verecundia. secũ
dus patiẽtia. tertius so-
brietas. quartus tempe
rantia. quintus caritas.
sextus humilitas. septi-
mus castitas. Ecce ve-
nerabilis soror p gr̄am
spũs sancti sine dolore
ex incorrupto vtero. se-
ptem filios xp̄o peperi-
sti. vt impleatur in te q̄
scriptũ ē. Qr sterilis pe
perit septez. itaqz soror
amabilis mihi in xp̄o.
hos filios q̄s Jesu xp̄o
sponso tuo genuisti. dẽs
nutrire. fouere. lactare.
reficere ꝙfortare. t casti
gare. Nutri eos bonis
moribus. foue eos insi-
nuz intime ꝙtemplatio
nis. t da eis mamillas
eterne dulcedinis. Re-
fice eos amore superne
suauitatis t ꝙforta eos
pãe v̄bi celestis. castiga
eos flagellis timoris di
t mãda eis vt nõ super
biãt. t vt nõ sint leues.
nec transgressores. atqz
vt nũq̄ a te discedant.
nec ate separent. Videt
soror dilecta q̄ virginei
p̄ncipalem locũ teneãt
in regno dei. t nõ imeri
to. Qr ꝙtẽpserũt pñtez
mundũ. iõ puenerũt ad
celeste regnum ad q̄ te
perducere dignetur ille
in cui⁹ fuicio corpus tu
um t aiaz tuã ꝙsecrasti.

De fornicatiõe. f. xxiij.

Soror in xp̄o di
lecta mihi mo-

neo te vt cū omni deuo
tōe audias hec vba: dñi
nr̄i iesu christi. Sint lū
bi vr̄i p̄cincti: t lucerne
ardentes in mān̄ib⁹ vr̄is.
Lūbos precingimus cū
carnis luxuriā per ⁊tinē
tiā coartam⁹. Lucernas
in mān̄ibus tenem⁹: qñ p
ximis nr̄is lucis exēpla
mōstramus. Fornicatio
carnis vt ait btūs Isid.
adulteriū ē. Fornicatio
aie fuitus ydolox ē. pri
ma fornicatōis tela ocu
lox sūt: scōa vbox: sz q
nō capiť oculis: pōt resi
stere vbis. Dis īmūda
pollutio: fornicatio dr̄ q̄
uis qsq; diuersa turpi-
tudis voluptate pstitua
tur. ex delectatōe. n. for
nicādi vana gignunť fla
gitia qb⁹ regnū dī clau
ditur: t hō a deo sepať.
inter cetera septē vicia:
fornicatio maximuz sce
lus ē: qr per carnis īm
mūdiciā: tēpluz dei vio
lat: t tollens mēbrū xp̄i
fac̄ membr̄ meretricis.
Igr̄ honesta vgo: si vex
est q̄ in te ds viuit: mor
tua sit ī te. fornicatio: lu-
xuria inimica est deo: t
pr̄ne benedictiōis: atqz
substātie: perditio. For
nicatio nō solū maculat
corpus sz t ⁊sciaz. Qui
luxuriať: q̄uis videat vi
uens: tñ mortu⁹ ē. For-
nicatores t adulteros iu
dicabit deus. i. dānabit
eos audi igitur soror ca
rissima bti Isido. vba.
Fornicatiōe coinqnari:
deterius est omni pctō:
fornicatio maiō est oib⁹
peccatis. fornicatio gra
ue pctm̄ ē. fornicatio oia
mala supat: fornicatio
grauior est morte. Me
lius est mori q̄ fornica-
ri. Melius, est mori q̄

fōnicatōe maculari: me
li⁹ē mori q̄ p fōnicatōz
aiaz perdeſ. Luxuria p
duc̄ hoiez ad pēaſ iferni
luxuria mergit hoiez in
infernū. Luxuria mittit
hoiem ad tartaz. Ocu
li nuncij ſt fornicatiōis.
Viſio eſt pma occaſio
fornicatiōis. Mens.n.
p oc̄los capiť.per oc̄los
intrat ad mentē ſagitta
āoris viſio oc̄loz mittit
ſagittas fornicatiōis in
mentez. Oculꝰ eſt ꝑma
ſagitta fornicatōis. Jgr̄
amabiľ in xp̄o ſoro: rep̄
me oc̄los tuoſ.ergo ſub
trahe viſuz. nō defigas
oc̄los tuoſ in ſpēz carniſ
Nullū hoiez hac inten
tiōe aſpicias vt cuz ꝓcu
piſcas:nullū hoiez tō aſ
picias vt.cū carnaliť dili
gas: Faciez viri.non vi
deas:vt cū in malo dili
gas. Auerte oc̄los tuoſ
ne videāt vanitatez.pul
chritudinez hois n̄ ꝓcu
piſcas. Dic mihi ſoror
venerabiľ:q̄lis ꝑfectus
i pulchritudine carnis:
Nōne ſic̄ fenū ſicať hō
t fugit pulchritudo ciuſ
ſic̄ vmbra: Et q̄n moꝛſ
venēit dic rogo q̄ta pul
chritudo in corpe rema
nebit: Cū videris totū
corpus tumidū eſſe t in
fetorem ꝓuerſum:nōne
claudes nares tuas: vt
nō ſuſtineas fetorez feti
diſſimū: Dic rogo vbi
tunc pulchritudovultꝰ:
vbi blāda v̄ba q̄ corda
audiētiū molliebāt:vbi
tunc ſmōes dulces qui
hoies letificabāt: Dic
mihi hōeſta v̄go vbi tūc
erit imoderatus riſus t
iocus turpis: Vbi tunc
vana t inutilis leticia q̄
in riſuz hoies cōmoue-
bat: periit ad nihilū de

uenit. hẽ fum⁹ euanuit
Ista ẽ ꝯsumatio plchri
tudinis carnis ⁊ ꝯsuma
tio corpis. Cognisce ꝙ so
ror venerabil' qz vana ẽ
pulchritudo. Unde e=
tiã Salomon ait. Fal
lax gratia ⁊vana est pul
chritudo. Igitur sozor
in christo amantissima
si pulchritudo carnis va
na est: ꝙ plchritudo car
nis putredo ẽ ⁊ vermis:
itaqz si pulchritudo cor
poris carnis ⁊ tra est: caue
ne ideo homines aspici
as: vt eoz pulchritudi=
nem cõcupiscas: Qua=
re? Quia mundus trã=
sit ⁊ ꝯcupiscentia eius.
Omne qꝺ in mũdo est:
ꝯcupiscentia carnis est:
aut ꝯcupiscentia oculo=
ruz: aut supbia vite. de
spiciendus ꝙ est mund⁹
ꝓpter xpz cuz omnibus
q̃ in eo sunt. Tu vo hõc
sta virgo que ꝓpter chri
stum relinquisti seculuz
non debes letari in pul
chritudine hominum.
Te ergo moneo sozõ in
christo dilecta vt iesum
xpm sponsum tuum di
ligas super omnia: vt cũ
eo regnare possis in ce=
lesti curia. Certe si plus
delectat mentem ꝯcupi
scentia fornicationis: q̃
amoz castitatis: adhuc
pctm̃ regnat in homine
Sed si magis delectat
mentez pulchritudo ca
stitatis: quaz turpitudo
fornicationis: iam nõ re
gnat peccatum in homi
ne: sed regnat iustitia.
Quãuis homo sit ca=
stus in corpore tamen si
luxuriosus est in mente
peccatum regnat in cor
de ei⁹. fornicatio cordis
est ydoloz sutus. Est
⁊ alia fornicatio spũalis

de q̃ dñs ait. Qui vide
rit mulierē ad ꝯcupiscē
dā eaz: iaz mecat⁹ est in
cōde suo: maxie per car
nis luxuriā: hoies subij
ciunt diabolo: q̃ per ce
tera vitia. Castitas est
pulchritudo aie: rp hāc
vtutē coeq̃tur hō meri-
tis angelox. Sozoz in
xp̃o amabilis crede mi
hi: qz mlti per incuriam
oculoz incidert in peri
culuz aiax suax. ¶ In
terrogatio. ¶ Frat di-
lecte dic mihi si aliquē
hoiem nr̃i per visionez
ocloz deceptū: ¶ Re
sponsio. ¶ O sozoz ve
nerabil: q̃ multos scio
per visuz esse deceptos
t in laqueū diaboli mis
sos: T ñ ex hijs quos au
diui aliqs dicā tibi. Di
na filia Jacob egressa ē
vt videret mulieres re-
giōis illius: t adamauit
eam: sichē atqz rapuit t
vginitatez illius turpit
corrupit. Et sic misera
puella qz incaute vidit
q̃ videre nō debuit: ho
nestatē ac vginitatē suā
perdidit. Dauid etiā q̃
daz die stans in solario
domus sue vidit mulie
rez t adamauit eā p cu
ius amore ꝯmisit adul-
teriū t homicidiū: t sic
deceptus: fact⁹ est sue le
gis reus: Et qz vidit in
caute: q̃ nō debuit vide
re: ꝯxit maculā oi tpevi
te sue. Fortissimus Sā
son descendit i regionē
philistinoruz: t vidit ibi
mulierē atqz adamauit
t ingremio illius dormi
uit: illa vo cries capitis
eius rasit: t tradidit eū
in māib⁹ inimicoz eius
qui statī ocl̃os eius erue
rūt: t sic mib qz vidit q̃
videre nō debuit: ocl̃os

perdidit: ⁊ in periculuz corpis icidit. Eo ꝙsce ꝙ soror dilecta: ꝙ multi p visionez oculoꝝ incidерũt in periculũ corpoꝝ ⁊ aiaꝝ suaꝝ. Mõeo ꝙ te soror in xp̃o aiabilis: vt facias pactuz cũ oculis tuis: ne incaute videas ꝙ videre nõ debes. Caue etiã ne mors intret p feneſtrã oculoꝝ tuoꝝ ad aiaz tuã. Itaqz soror in xp̃o dilectiſſima: sic iaz supius dixi tibi, si te caro tua adhuc impugnat si te adhuc luxuria temptat: si te adhuc libido inuitat: si adhuc mẽoria fornicationis te cruciat: memoriã mortis tue tibi obijce. Finẽ vite tue añ oculos adhibe diẽ exitus tui p̃põe tibi. Reppone tibi futura torm̃ta futuꝝ iudiciuz ꝙtidie cogita vſetur ante oculos tuos imago futuri iudicij. Reduc ad me mẽoriã tuã horribiles penas inferni. Ardor gehẽne extinguat in te ardorez luxurie. recordatio etni iudicij excludat ardorẽ corpis tui. Flãma inferni iextinguibil: repellat a te memoriã fornicationis. Maior ardor minorẽ ardorẽ supet. Maior ardor minorez ardorez vincat. Stridor flãmaꝝ horribilis: ãorem depellat libidis. Sicut clau⁹ clauũ expellit. ita sepe ardor gehẽne imittit foras ardorẽ luxurie. Soror venerabil' oipotentez deuz depcor: vt det tibi verã castitatem mentis ⁊ corpis. amen.

De abstinẽtia. f. xxiiij.

Oc est perfectũ
h ieiuniũ ꝙdo nr̃
hõ exterior ieiu

nat:interiõ vo orat: oño per ieiuniũ facili⁹ pene trat celũ: per ieiuniuz t oñonez mens hoiſ ꝯiun git ãgelis t copulat ꝺo: ieiunia fõcia arma ſunt aduſus temptatiões de moniox.per ieiuniuz t oñones vincunt demõeſ Soroz in xp̃o dilecta: vis ſcir̃ per qꝫ magis luxuria reſtringit. Fr̃ mi volo:atqz vt illud mihi oſtendas rogo. Audi ꝯ amabil' soro in xp̃o.per ieiuniuz fornicatio ſepa rat:per ieiuniuz luxuria reſtringit Remota ſatu ritate ñ ꝺñatur luxuria: Abſtinentia carnez ſu= perat:abſtinentia luxu= riã refrenat:abſtinentia frãgit motuz libidinis: abſtinentia diſſoluit vin tez fornicatiõis.p famẽ t ſitiz.luxuria deſtruit. fameſ t ſitis luxuriã vin cunt. Mens multitudi ne cibox laſſata. perdit vigorez oñonis. q̃lis eſt caro q̃ ñ pcipit ꝺiu cibũ taliſ eſt.aia q̃ aſſidue nõ paſcit vbo ꝺi. Hieronymus ſic ait. Jeiunia mo derata ꝺñt ee.ne nimis debilitent ſtomachũ qz modicus t temperatus cibus corpori t anime e vtiliſ. Dinquis venter nõ ꝯignit ſubtilez ſenſũ Msto meliuſ eſt ꝯtidie pax ſumer̃ ꝙ raro ſatis cõedere.parcus cibus t vent ſp eſuriens tridua nis pfert ieiunijs. Jlle bene ieiunat.q ab oib⁹ vitijs declinat. Meliõ eſt abſtinentia vitiox ꝙ cibox. Nõ eſt reputata abſtinentia: Ubi fuerit ventris ſatietaſ ſubſecu ta. Et btũs Jſido. To ta die epulas in cogita= tõe ruminat.q ad explẽ dã gulã veſper̃ ſibi deli cias preparat. Uenter

vacuus in oronevigilat facit. Nã q repletus est infert sonuz grauissimũ Nõ bñvigilat possim? qñ vent nt cibis ẽ replc tus. Sororvenẽabilt ari duz porta corpus tuum ꝓpter desideriũ celestis rgni. vt impleas qõ scri ptuz est in psal. Sitiuit aia deuz ꝙ mltiplicit t caro mea. Caro.n. tunc deuz sitit qñ ꝑ ieunniuz abstinet t arescit. Sorõ in xpo amabilt crede mi hi qz si in hac vita perfe cte deuz esurieris t sitie ris ex eo i celesti pria sa tiaberis. Abstinentia vi nificat t occidit. vinificat aiam t occidit corpus. Abstinentia edificat in anima vtutes t destruit vitia corpis. Oi studio debẽus despicer gulã ci boz. Spernẽda est ꝓcu piscentia elcaz. Cauen da est cura ventris ꝙ do venter imoderate refici tur corp? ad luxuriã ex citat. Nõ debemus cõc dere vt venter impleat: sz vt corpus sustentetur vbi vent est cibis reple tus ibi est ignis luxurie su ccensus. Corpus aũt qõ abstinentia frangit. ignis luxurie nõ exurit. Ille purpuratus diues q ẽtidie epulabat splen dide: qz abstiner a cibis in hoc seclo noluit. iõ in ter flãmas positus gutã aque ꝗsinit nec accipe merut. Sicut per absti nentiã oes vtutes spũa les radicãtur atqz edifi cãtur in aia. ita t per sa cietatez ciboz oia vitia nutriũt t ꝓportãt i corpe nõ põt qsq accipe perfe ctiõz vtutuz nisi ꝑus do muerit in se vẽtris gulã iõ tres pueri in caminũ

ignis nō arserunt qz ab
stinentel fuerī. Daniel
etiaz iō liberatus est de
ore leonuz. qz suauit in
se abstinentiam ciborū.
Nemo pōt a semetipo
tentatiōes demonū ex
pellerī nisi refrenauerit
i se apetitū gule. ¶ In
terroga. ¶ Frat carissi
me rogo te vt dicas mi
hi qualiter debeo casti-
gare corpꝰ meū per ab
stinentiā. ¶ Respōsio.
¶ Soror dilecta sic de
bes nutrire corpus tuuz
vt nō superbiat. et itez
sic debes illud repmerī
vt nō cadat. sic. n. debes
reficerī carnez tuā vt ser
uiat. Et sic eā debes ca
stigare per abstinentiaz
vt nō pereat. si carnem
tuā supza modū affligis
ciuem tuuz occidis. Et
itez si eā, plusq̄ oz refi-
cis inimicuz tuū nutris.
carissima sorō mea hoc
debes semper obsuare
in oi abstinentia vt non
occidas carnez tuā sz vi
tia. Jgr̄ sorō mihi i xpo
amātissima per abstinē
tiā corpus tuuz castiga.
Jeiuna z abstie a cibis.
Pallida gere ora z nō
rubea: facies tua nō sit
rubicunda sed pallida.
Ariduz porta corpꝰ tu-
uz z nō crassuz: nō sit cō
pus tuū crassuz sz siccū.
Nō nutrias carnez tuā
vinibus. ita māduca vt
sp exurias. ita cōede vt
semper hēas famē. vent
tuus nūq̄ ipleat cibis.
Esuri z siti abstie z are
sce. Crede mihi sorōve
nerabilis qz tentatiōes
vincere nō poteris nisi
corpus tuuz per abstinē
tiā castigauis. per cibuz
z potuz crescit luxuria.
ciboz saturitas suscitat

luxuriaz carnis: luxuria semper est adiũcta saturitati. Frig⁹ vigiliaz extiguit luxurie ardorem. Aldaligni spũs ibi magis intrãt vbi plũs escã z potũ vident. Soro in xpo amabil sic iã dixi tibi: si pfecte vis tẽtatiões fugeꝛ carnis abstine nõ solũ a cibis sz etiã ab oibus seculi delectatõib⁹ vt p⁹ hãc vitã in celo letari possis cuz angelis.

¶ De ebrietate ꝑ. xxv.

Oro carissima ſ ma audi dñi nri iesu xpi vba attẽ dite me corda vra grauẽ tur crapula z ebrietate. Pau. ẽt apo. castigãdo suos discipulos ait. Nolite inebriari uino in q̃ ẽ luxuria. Et salomõ ait. luxuriosa res est vinũ: z tumultuosa ebrietas. ne intucaris vinũ q̃n flauescit nec cũ splenduerit i vitro color eius. Ingredit. n. blãde: sz in nouissimo mordebit vt coluber: z q̃si ꝑpens venenũ effundit. nullũ secretuz est: vbi regnat ebrietas. Aldultos exterminauit vinũ: z ꝓduxit eos ad piculũ corpor z aiaz. Ainuz i iocũditate creatũ est: nõ inebrietate. Ubi cũqz saturitas abundauit: ibi luxuria dñabit. Ventrez distentũ cibis z vini potatiõib⁹ irriga tuz voluntas luxurie sequit. Ebrietas corp⁹ debilitat: animaz illaq̃at. Ebrietas generat ꝓturbatiõz mẽtis. Ebrietas auget furorẽ cõdis. ebrietas nutrit flãmã fornicatiõis. ebrietas ita alienat mẽtez: vt hõ nesciat semetipz. Hõ ebri⁹: ita est a semetipo alien⁹: vt

nesciat vbi sit: plerisqz laus est multuz bibere z nō inebriari. ds ꝓpheta increpat dicens. Ue qui potentes estis ad bibendū vinū: z viri fortes ad miscendā ebrietatē. Et itez. Ueh q cū surgitis mane ad ebrietatē sectādā z potādū vsqz ad vespaz: vt vino estuetis: et Joel ꝓpheta clamat dicens. Expgiscimi ebrij z flete z vlulate oēs q bibitis vinū in dulcedine. Nō dic qui bibitis vinuz in necessitate: sz qui bibitis vinū in dulcedie hoc est in delectatione. Ebrietas mōtale crimē est. Ebrietas graue peccatū est. Ebrietas inter hōicidia z adlteria atqz fornicatiōes reputatur. Ebrietas eijcit hoiez a regno dei. Ebrietas expellit hoiez a paradiso. Ebrietas demergit hominez in infernū. Noe bibit vinuz z virilia q ꝑ sexcentos ānos celauerat nudauit: et Loth vino inebriatus: dormiit cuz filiab⁹ suis: nec tam pctm sensit qz alienatus a semetipso fuit. cogita g soror dilecta quāta sit detestāda z fugienda ebrietas ab omnib⁹ suis di. ¶ Interro. ¶ Frat mi est pctm bibē vinū: ¶ Respon. ¶ Uenerabilis soror: nō est pctm bibere vinū tempatū. i. cuz sobrietate: sic. n. ait pau. apo. Timotheo discipulo suo. Modicū vinuz bibe: ꝓpter stōachū z frequētes infirmitates tuas. Audi et qd Salomō dicat. Uinū cū mensura potatuz: sanitas est aie z corpis. Uinū intēperatū venenuz est. Ui

nuz sine mensura supat
mentez. ¶Der multuz vi
nuz ꝯuatur mens:per vi
num luxuria crescit:per
vinuz luxuria excitatur
per multuz vinū luxuria
excitatur:per multuz vi-
nuz luxuria nutrit. Vi-
num.n.nobis deus ad
letitiaz cordis dedit:nō
ad ebrietatez donauit.
Igr honesta vgo:biba-
mus nō quātū gula qrit
sz qtū necessitas regrit.
Caucamus igr ne illud
qđ ds ad medelaz nob
corpis tribuit vitio gule
deputem⁹ caueam⁹ ne
vinū qđ ds nob ddit ad
salutē corpoz i vsuz ver
tam⁹ vitioz. Caueam⁹
ne medicinā carnis i vi
tiuz ꝟuertamus ebrieta
tis. ¶Multi per vinū a de
mōibus capti sūt. Nec
est alid ebrietas qꝫ māi
sestissimus demō. Tu ꝯ
soroz in xpo amabil bi-
bevinuz tēpatū z erit ti
bi sanitas corporis z le
titia mentis. bibe vinuz
cuz sobrietate: z auferet
a te pigritiā atqz desidi
az z in dei fuitio te faci
et solicitā atqz deuotā.
ārē: qz vinū tēpate po-
tatū facit hoiem ad oro
nē sollicitum: z in di fui
tio acutū. Igr soror ca-
rissima si me āsi frez tu
uz audieris: z hec oia siē
dixi feceris sapiēs eris.

De pctō. f. xxvi.

Soror carissima
audi dñm i cuā.
dicentē: ois q facit pctm
seruus est pcti. Duobus
mōis ꝯmittitur pctm. i.
aut āore cupiditatis aut
metu timoris: vz dum
bōvult bre qđ ꝯcupiscit
vel cum timet ne incur
rat malū quod metuit.
ārtuor mōis ꝯmittitur

pctm̃ in corde: q̃ttuor ẽt modis perpetrat i ope. Omittit pctm̃ in cõde suggestiõe demonũ delectatiõe carnis ꝙsensione mentis: defensiõe el latõis. Omittit etiã in ope aliqñ latent: aliqñ publice: aliqñ ꝙsuetudine aliqñ ꝺspatõe. istis ꝯ modis ⁊ corde peccam⁹ ⁊ operẽ ꝓpetram⁹ pctm̃. Tribus modis pctm̃ cõmittit vz per ignorãtiã: ⁊ per infirmitatẽ: ac per industriã. i. scienter. per ignorãtiã peccauit Eua in paradiso. sic̃ ait apls. Vir nõ ẽ seduct⁹ sz mulier fuit seducta: ꝯ Adã peccauit per industriaz. Eua vo per ignorãtiaz. Qui vo decipit ignorat qd ꝙsentiat. per infirmitatẽ peccauit petrus: qñ per timorẽ ancille xp̃m negauit. Grauius ẽ peccare per infirmitatez q̃ꝑ per ignorantiã. sz mlto est grauius peccar̃ per industriã q̃ꝑ per infirmitatez. Grauius ẽt peccat qui in publico deliquit. q̃ꝑ qui abscõdito. duplicit, peccat qui in publico peccat. qr ⁊ peccat. ⁊ alios peccar̃ demõstrat. iã q̃dã pars iustitie ẽ hoiez suã iniqtatez cognoscer̃ ⁊ de pctis ꝓprijs i semetipso verecũdiã hr̃e. melius est hoiez nõ peccar̃ ꝓpter ãorez di q̃ꝑ pp tiorez inferni. meliuꝰ est ẽt nõ peccare q̃ꝑ pctm̃ emẽdare. Dis peccãs superbus est. Faciens. n. vetita ꝙtẽnit diuina p̃cepta Audi ꝯ sororꝛ carissima q̃ dico audi q̃ mõeo per vnũ malũ pereũt mlta bõa. Custodi ꝯ aiaz tuã a pctõ. qui in vno peccauit factus est oium reus.

per vnū pctm mīte iniu
tie perūt. Nō declines
cor tuuz in hoc ꝙ delec-
taſ corpuſ. nō des aiaz
tuā in ptāte carnis. non
ꝙſentiaſ carnali delecta
tiōi. Soror venerabil' ſi
ſm carnez vixeriſ morie
riſ. Mūda ꝙ ꝙſciaz tuā
ab oi pctō. ſit mens tua
pura. ſit etiā corpus tuū
ab oi iniqtate purgatuz
ſit corpus tuū imacula-
tū. Macula pcti in cor-
de tuo nō remaneat. nō
pōt corpus corrūpi niſi
ꝑus corrupt⁹ fuerit aiuſ
Si aia labit ſtati corp⁹
ad peccanduz paratū ē.
Aia precedit carnez. in
crimine: aia ꝑma vadit
ad peccādū. Nihil pōt
corpus facere niſi ꝙ vo
luerit aius. mūda ꝙ cor
tuuz ab iniqtate ⁊ caro
tua nō peccabit. In
terroga. Frat mi ro
go vt dicas mihi ſi aia
hois pctōris ē feda ⁊ ni
gra vl' ſi aia iuſti hois ē
pulchra aut formoſa.
Reſpō. Soror in
xp̄o dilecta. Tria ſūt in
hoc mūdo nigriora ⁊ d̄
teriora oi malo. vz aia
pctōris pſeuerās i pctō
q̄ ē plus nigra ꝙ cōmuſ.
⁊ mali āgeli q̄ cā rapiūt
in die mortis eius. ⁊ in-
fernus in q̄ iactaſ. nō ſūt
peiora vel nigriora his
tribus i hoc mūdo. itez
tria ſunt quibus nō ſūt
meliora. aia vz iuſti ho
minis perſeucrās bōis
operibus q̄ eſt pulchra
ſic̄ ſol ⁊ ſācti āgeli q̄ eaz
ſuſcipiūt i die mōtis ſue
⁊ paradiſuſ in q̄ colloca
tur. His tribus nō ſunt
meliora i creaturis. An
geli ſcti p̄ſētāt aiaz iuſti
hois añ deuz dicentes.
Ecce quē elegiſti dñe ⁊

assumpsisti sp̃ habitabit in atris tuis. Sozō in xp̃o amabil: si mentē tuā ab oi iniqtate mūdauīs z i fluuio dei sic̄ p̃misisti p̃ seueraūs siñ dubitatōe in celesti thalāo cū iesu xp̃o spōso tuo letabis.

¶ De ꝯfessione pctōꝝ z pnia. C. xxvij.

Tunc hō incipit esse iustus qñ de pctis suis p̃prijs incipit accusar̄ seipz: vñ scriptū ē. Justꝰ in p̃incipio accusatō est sui. Nihil āt peiꝰ qꝫ culpā cogīscer̄ nec deflere. Duis pctōr duobus modis dz flēr̄ pctā sua. Unū qr p negligentia bonuz nō fecit: alterꝫ qꝫ per audaciā malū cōmisit. Bonū qꝫ debuit facere nō fec̄: z malū qꝫ nō debuit facere fec̄. Ille hō digne agit pniaz: q̄ p̃terita pctā plangit: z ītez plāgenda nō cōmittit. Hā q plāgit pctm̄ z ītez fac̄ pctm̄: q̄si siquis lauet laterē crudū: q̄ qꝫ to āplius lauerit: tanto āplius faciet lutuz. si qñ hō peccare pōt penitet: z vitā suaz viuens ab oi crimine corrigit: sine dubitatiōe quādo ei mors aduenēit ad eternaz puenier requiē. Qui āt male viuit: z in mōte pniaz agit: sic̄ dānatio illius ē incerta: ita z rēissio illiꝰ est dubia. Qui q̄ securꝰ cupit cē in mōte de indulgentia in sanitate pniaz agat: z in sanitate pctā sua lugeat. Iger qr miſatio dī occulta est: sine int missiōe flēr̄ necesse ē. soror carissima audi beati Isid. vba. Hō oz penitentez de pctis suis hz̄e securitatez: q̄re? qr securitas negligentiā parit.

Negligentia vero sepe hoiez incantuz ad ꝑa pctā reducit. Nūc ꝙ so ror carissima: accipe ꝙsi liuz meuz ⁊ dū potes vi tā tuā emenda. Dū ds dat tibi licēti ā pctā tua mānifesta. Duz dat tibi spacium pctā tua plora. Duz potes penite. duz potes pctā tua cōfitere. dū adhuc viuis pctā tua luge moriētiuz vocatio tua sit emendatio. Dū potes mala q̄ feciſti emē da. dū potes a pctō ⁊ vi tio te ꝛtrahe. duz tps ē clama ad deuz ꝑ te. dū adhuc vuis in corpe: ti bi idulgētiā pctōꝝ tuoꝝ acquire. Prius ꝙ dies mortis adueniat tibi pe nitentiā age. ātēq̄z pute us te absorbeat penite ꝑusquā infernꝰ te rapiat Pctā tua luge ꝑusquā in ꝑfundū inferni ōmer garis. negligentias tuas plange. Ubi iam nō est locus indlgentie vbi iā nō est penitendi. licētia. Ubi iam nō est licentia emendationis. vbi iam nō est locus ꝙfessionis. quar: qz in inferno nul= la ē redemptio. quāuis sis peccatrix tamen per pniam habebis veniaz. Nulla tam grauis est culpa. q̄ per penitentiaz non habeat veniā. De speratio auget peccatuz desperatio maiō ē oib⁹ pctis. despatio peiō ē oi pctō. Ygr̄ soror dilecta: certissime crede. qz est spes in confessione. nul= lo modo dubites. nullo modo de misericordia dei desperes. Habeto fiduciaz in ꝙfessione. de bōitate dei nō dubites. Fr̄ carissime bñ dicis. bonū das mihi ꝙsiliū.

¶ Confessio.

h Eu me peccatrix: heu me misera: in tātis pctis in tātis crimibus in tātis negligentijs cecidi: qd p̄mū plāgā: qd p̄mū plorez: qd p̄mū lugeaz. Ego misera q̄ luctū p̄muz sūmā. Ego indigna q̄s lachrymas p̄us fundaz. memoria nō sufficit referre: gesta tantoz criminū. O lachrymevbi vos subtraxistis: o lachrie vbi estis: vbi estis fontes lachrymaz mouemī obsecro ad fletū meū: fontes lachriaz fluite sī facies meā rigate maxillas meas. date mihi plātū amaz sucurre mihi ds meus anteq̄ moriar: ātеq̄ moꝛs me p̄ueniat: añq̄ me infern? rapiat: anteq̄ me flāma ꝯburrat: ātеq̄ me tenebre inuoluāt. Subueni mihi ds meus p̄usq̄ ad tormenta pueniā: p̄usq̄ me deuoret ignis gehē ne p̄usquā sine termino crucier i inferno. Deus meus qd faciā: cū venerit tremdū iudiciū tuū: Quid rñdebo cū venerit examē iudicij tui: qd dicā ego misera ⁊ peccatrix cū p̄lentata fuero ante tribunal Christi: ve dici illi in q̄ peccaui: ve dici illi qñ malū feci: ve dici illi qñ trāsgressa suz p̄cepta dei. Utinaz nō illuxisset sol sup me. Utinaz nō fuisset ortus sol sup me. O dies dete stāda: odies abhominā da. odies penitus nō nominānda q̄ me in hoc seculo ptulit: q̄ mihi claustra ventris apuit. melius mihi fuerat nō eē in hoc seclo natā q̄ i infer no perpetuo cruciataz:

melius mihi fuerat nõ esse genitã: q̃ pati etnas penas. melius mihi fuerat nõ eẽ genitã q̃ ppeti flãmas inferni. melius mihi fuerat nõ esse genitaz: q̃ pati etnas penas gehẽne. Satis mihi fuerat melius nõ esse i hoc mundo ꝓcreatã: q̃ pati eterna mala: flete super me celum ⁊ tra: plorate me oẽs creature. Et q̃ potestis sensuz vite hẽ: lachrymas effundite super me. peccaui. n. grauiter: peccaui infeliciter peccaui miserabiliter inumerabilia sũt pctã mea vt bene viuerez vltro ꝓ misi sz bõa q̃ ꝓmisi nũq̃ fuaui: semp ad pctm meũ redij: semper pctã mea multiplicaui semp delicta mã iteraui. Nũq̃ in melius mores mutaui. A malis factis nũq̃ cessaui. Orate ꝓ me viz viri sci: intercedite ꝓ me ad dñm oẽs sci. Oẽs sci chori iustoz intercedite ꝓ me. Si forte miserearur mihi ds: si forte deleat pctã mea si forte iniqtates meas auferat. Omnia anima mea quis miserebit tui: quis cõsolabitur te: o aia misera o aia qs dabit lamẽtũ ꝓ te: vbi es custos hoiuz: vbi es rẽdemptor aiaz: vbi es pastõ bõe: Cur despexisti me: cur auertisti faciẽ tuã a me. Deus meꝰ nõ me obliuiscaris in finẽ. Nõ me deleras in perpetuũ: nõ me deleras in ptãte, de monuz: peccatrix fuz: indigna fuz: tñ ad te deuz meũ cõfugio. Tu clemẽs tu pius tu multe misera tõis. Nulluz spnis nulluz detestaris: nulluz re

cusas a mĩa. Dñe oñde in me miam tuã. Obse cro dñe vt nõ deneges mihi q̃ misericorditer mittis dedisti. Scelera mea non defendo: pctã mã nõ abscõdo. Displi cet mihi malum q̃ feci: Ego miſa peccaui. Er rorẽ meũ ꝯfiteor. culpã meã mãifesto: iniquita= tez meã coꝝsco. peccaui ds miſere mei. peccaui ds meus ꝓpitius esto mi hi peccatrici. parce maꝝ meis: iꝝsce pctis meis: indulge crimibus meis. Dñe si iniquitates obſ uaueris: dñe qs sustine= bit. Nullus ad exam̃ tuũ nec iustitia iusti secu ra erit qs. n. iustus q se audeat dicer̃ sine pctõ? Null⁹ hõ est sine pctõ. Nemo est mũd⁹ a deli cto: nõ est mũd⁹ i ꝯspe ctu tuo ecce int scõs nõ ẽ imaculat⁹: ecce q fuie rũt do nõ fuer̃t stabiles ꝛ in ãgelis inuenta ẽ ini quitas. Stelle non sunt munde coꝛãte. Eli nõ st mũdi in ꝯspectu tuo. si igr̃ nõ in ꝯspectu tuo est scũs: nemo imacula tus: q̃to magis ego pec catrix ꝛ putredo ac ver= mis filia hoium q̃ bibi iniqtates q̃si aq̃s: ꝛ mul tiplicaui pctã mea. q̃ se deo in pulueꝛ: q̃ bito in domo lutea: q̃ trenũ ha beo fũdam̃tũ. de⁹ mi⁹ me⁹ poꝛrige dexterã tuã mi hi peccatrici. Adꝺoꝛare obsecro dñe que sit mã substãtia. Adem̃to dñe qꝛ tra sum. Adem̃to qꝛ cinis ꝛ puluis sus. Ade dicinã q̃ saner tribue. Adedicinã q̃ curer ipẽ= de. Ego miſa cecidi in fouea pctõꝝ meoꝝ. ego indigna cecidi in ꝓfun=

dū inferni. Deus meus libera aiaz meā captiuā ab iferno: nō ꝓcludat me ꝓfundū: nō absorbeat me infernus. non vr geat sup me puteꝰ os suuz. Abyssus nō ꝺneget mihi exitū. Ecce dies timendꝰ iā imínet iā venit vltima dies iā ꝓpe ē dies mortis. Nihil supest mihi nisi tumulꝰ: nihil nisi sepulchruz. parce mihi ꝺñe antequā vadā ad tram tenebrosaz Subueni mihi ꝺs meꝰ ꝓuſq; vadā ad terrā miserie ⁊ tenebraz. Redēptor aiaz succurre mihi antequaz moriar: solue vincula pctōz meoz: ꝓuſq; ad mortez pueniā: ¶ Soror mihi in xpo dilecta: ꝺs misereat tui: ⁊ ꝺimittat tibi oia pcta tua. Deus tribuat tibi indulgentiaz tuoz, delictoz. Deus indulgeat tibi quicquid peccast: ꝺs te lauet ab oi pctō. Age itaqz iā vt opz ꝓpone in cōde tuo vt āplꝰ nō peccef. Statue in cōde tuo vt āplus maluz nō facias. Caue clꝑas tuas iterare. Nō te polluas pꝰ peccatuz: pꝰ luctuz penitentie nō redeas ad peccatum. Non iterum facias: ꝙ iteruz plangas. Non est penitens sed irrisor: qui adhuc agit vnde peniteat. Non videtur ꝺeum deprecari humilis: sed subsanare supbis. Qui adhuc malum agit: vnde iam penitentiam accepit. Unde ⁊ beatus Isidorus ait: Inanis est pnia quā seqns coinquinat culpa Et itez: iteratum vulnus tardius sanat. Frequent peccans ⁊ lugens

vix meret veniaz. Esto
igr confirmata in pnia: vi
tā bonā qp cepesti tenet
nō deseras. Salus per
uerātibus pmittitur. p
mū pseuerātibus dat.
Unō dī beati qui custo
diunt iudiciuz: t faciunt
iusticiā in oi tpe. et itez.
Qui perseuerauit, vsqz
in finez hic saluus erit.
Honesta vgo moneo te
vt semper pōtes verecū
diā in vultu: de recorda
tiōe peti: porta pudorez
in facie de mēoria deli-
cti. pter verecūdiā peti
oculos tuos leuare erube
sce ambula deposita fa
cie mesto ore i cede abie
ctu vultu. ciliciū t cinis
inuoluāt mēbra tua: cili
cinz operiat corpus tuū.
terra sit tibi cubile. stra
tus sit tibi humus. pul-
uis es in puluerez sede.
Cinis es i cinerez viue.
Esto semper plāgens:
semper merens: sp suspi
ria cōdis emittens: sp sit
cpunctio in corde tuo.
Sit lamentuz i tuo pecto
re sint gemit9 in tuo cor
de. Freqnter lachrime
fluāt ab oculis tuis. semp
esto parata ad lachrias.
Uenerabilis vgo crede
mihi: qz nūqp fui dei in
hac vita dnt esse securi:
qui sint iusti. Serui dī
semp dnt vigilar t petā
sua cū lachrymis ad me
moriā reducere. Unde
in laudib9 spōsi. s. xpi in
cāticis cāticoz dī. Co-
me eius sit elate palmaz
nigre qsi coruus. Quid
per comas xpi intelligi
mus: nisi fideles hoies:
q dum fidem sancte tri
nitatis in mente custodi
unt t deo adherētes: qp
credunt faciunt: qsi i ca
pite pendētes illi bono

rez ꝓfert. ¶Palma aũt valꝺ in altuz creſcendo ꝓficit ⁊ victoziam ſua ſignificatõe ꝓtẽdit. come ꝯ xp̃i ſicut elate palma rũ ſt qz electi q̃qz dum ſemper ad alta vtutum ſe efferũt per dei gr̃am qñqz ad victoziã perducunt. ¶Nigre ãt ſunt ſic cozuus: qz q̃uis vtutib⁹ in celũ ſe erigãt: ſemper tñ pctõzes ſe eẽ coꝯſcũt. ſic ⁊ tu ſozoz mihi i xp̃o amãtiſſima: q̃uis bene ⁊ r̃ligioſe viuas: q̃uiſ iuſte ⁊ deuote deo ſuias: te tñ moneo vt nũq̃ deſeras lachzymas. ſi ig̃r vis abluere pctõz tuoz maculas: ſemper dilige lachzias. dlces tibi ſint lachzie. delectet te ſemper plãctus ⁊ luctus: nũq̃ deſeras plãctuz ⁊ luctuz tãto eſto ꝑna ad lamenta: quãto fuiſti ꝑna ad culpã. Quãta fuit tibi intentio ad peccãduz tãta ſit ad penitenduz ꝺ uotio. Scꝺz firmitatez adhibenda eſt medicia ꝯuia pctã: grãdia lamẽta deſiderãt. Sozoz venerabil: ipſe te adiuuaſ ⁊ ꝯſolari dignet in hac p̃ſti vita: quẽ ãgeli adorãt in celeſti curia. Am̃.

De ꝯmuniõe. ſ. xxviij.

q Uicũqz manducauit panez: ⁊ biberit calicez dñi indigne: reus erit corꝑis ⁊ ſanguis dñi. i. pctm̃ ⁊ maculaz ꝓtrahet ſibi: q̃re: qz ad bonũ male accedit. ꝓbet ãt ſe ipz hõ: ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Ac ſi diceret: vnuſquiſqz ꝓſideret vitã ſuã: ⁊ emundet coz ſuuz ab omni malicia: vt digne poſſit accedere ad tã magnum ſa-

cramtuz. Quicunqz.n. corpus ⁊ sanguinez dñi mãducat ⁊ bibit idigne iudiciuz sibi mãducat ⁊ bibit.s.cãm sue dãnatio nis. Unde ẽt btũs Jsid. ait. Qui in ecclesia scelerate viuũt: ⁊ ꝯmunica re nõ desinunt putãtes se tali ꝯmuniõe a peccatis posse mũdari: sciant hi tales ad emundatõz sibi nõ ꝓficere: dicẽte ꝑ phcta. Quid est ꝙ dilectus meus in domo mea fcẽ scelera multa? nũqz carnes sancte auferent a te malicias tuas? qui ꝯ corpus xpi vult accipe: ꝓpus studeat in xpi fide ⁊ dilectiõe manẽr. Hic ẽ ꝙ ait dñs in cuã. Qui mãducat carnez meã ⁊ bibit sanguinez meũ in me manet ⁊ ego in eo. Ac si diceret. Jlle i me manet: qui in bonis opibus suis voluntatez meã implet. Alioqn nisi ꝓpus in me maneat ꝑ fidez ⁊ bonã opatiõz: ⁊ ego in eo. carnẽ meã mãducar nõ põt: nec sanguinẽ biber qd est ꝯ ꝙ mãducãt homines? Ecce omnes frequenter sacra altaris ꝑcipiunt: percipiunt plane: sed alius carnez xpi spualit manducat: ⁊ sanguinẽ bibit. Aliꝰ vo nõ: sz tm̃ sacrz. i. corpus xpi sub sacro ⁊ nõ rez sacramenti. Sacrm̃ hoc dic̃ corpus xpi ꝓpriuz ꝺ virgine natũ: rez vo spualẽ xpi carnez: bonꝰ igit ac cipit sacrz ⁊ rẽ sacri. malus vo qz mãducat indigne: sic̃ apls ait iudiciũ mãducat ⁊ bibit. non ꝑbans se ꝓpus nec diiudicans corpus dñi. Ergo quid manducat pcõr ⁊ quid bibit? Non vtiqz

carnez ꝛ sanguiez spūa
liter ad suā salutez.sed
iudiciū ad suā dānatio=
nez.lz videatur cū cete
ris sacrīm altaris pcipe.
Jtaqz alius accipit cor
pus dñi ad salutē alius
vo ad dānatiōz ille qui
cuz iuda traditoꝛ corpꝰ
dñi.accipit cū iuda ꝙdē
natur.qui cū petro ꝛ cū
ceteris fidelibus deuo=
te ac fidelit illud sumit
sine dubio cū petro ꝛ ce
teris apo.i corpe xpi sci
ficat audi igr spōsa xpi
vba beati Aug.qui ad
istud altare casto corpe
ꝛ mundo corde cū pura
ꝙscia atqz deuota mēte
ad ꝙmunionez venit ad
illud altare qꝫ est in cel
sute oculos dei felici trā
smigratōe perueniet.so
roꝛ in xpo amabil rogo
vt audias prudentiā ser
pentis.Serpens.n.cuz
cepit ire ad bibendū an
qꝫ perueniat ad fontem
vomitat oē venenū.imi
tar qꝫ ꝛ tu carissima hūc
spentez in hac parte vt
anteqz venias ad fontē
i.ad ꝙmunionē corpis ꝛ
sanguis,dñi nri iesu xpi
Euomas oē venenū.s.
odiuz.irā.maliciā.inui=
diaz.voluntatez malaz
ꝛ noxias.cogitatiōes ex
cōde tuo.Dimitte etiā
omnibꝰ sociabꝰ tuis.ꝛ
omnibꝰ primis tuis ea
q in te peccauere vt tibi
dimittantur a deo pctā
sua. sicut ipse dominus
ait.Dimittite ꝛ dimit=
tetur vob. Jtaqz si hec
oia feceris sicut dixi po
teris accedere ad fontē
viuuz.i.ad christuz qui
est fons omniū bonoꝝ.
Jpse etiaz ait ō seipso.
Ego suz panis viuus q
ō celo descendi. de hoc

pane dicit dauid i psal. Panez ãgelox mãducauit hõ alioqn esca illa lz de celo venerit z potus qz corpore⁹ erat angelis nõ ꝯgruebat: sed vtiqz ille panis z potus qui per hoc ꝓfigurabat. xp̃s vo panis est angeloruz z sacramentuz hoc: vera caro eius est: z verus sanguis qõ spũaliť manducat z bibit hõ. ac per hoc vnde viuũt ãgeli in celis: inde vivit hõ i terris qz totuz spũale est z diuinũ in eo qõ percipit hõ. sz sic̃ apo. ait. Quidã in deserto eãdẽ escã spũaliter manducauere z tñ mortui sunt. Ita z nunc in ecclia qbusdaz corpus dñi est vita. quibusdã vo est pena z suppliciũ pcti. Corpus dñi sine vubio est vita illis: quib⁹ xp̃s est vita. Illis vo est mors q per culpã z ignorantiã atqz negligentiã mẽbra sũt diaboli. Unde soror amãtissima mihi i xp̃o mõco te vt aliõ gustando intelligas qñ corp⁹ dñi recipis q̃ꝑ q ore sentis. Audi et hõesta vgo qd sacerdos in ꝯsecratiõe corpis xp̃i dicat. Rogam⁹ inquit oblatiõz hãc fieri benedictã per quã nos benedicãur. Asscriptã per q̃ꝑ nos oẽs in celo ꝯscribamur ratã per quã in viscerib⁹ xp̃i censeamur. Rõnabilez per q̃ꝑ a bestiali sensu eruãur. Acceptabilẽqz facer̃ digneris q̃ten⁹ z nos per hoc q ꝑ in nobis displicuim⁹ acceptabiles in eius vnico filio iesu xp̃o simus. Jgr̃ honesta vgo sic̃ superius iã dictũ c̃. Christus ex semetipso in ce-

celo sctōs āgelos pascit. xps ēt exsemetipso i tra oēs fideles reficit: xps p spem sctōs angelos saci at in pria. Xps nos pascit per fidē in tra ne deficiam⁹ in via: xps angelos ⁊ hoies reficit ex semetipso: tñ iteger remanet in suo r̄gno: q̄ bon⁹ pāis ⁊ q̄ mirabil⁹ ō q̄ in celo angeli saturāntur: ⁊ in tra hoies reficiūtur: quē māducat āgel⁹ pleno ore in pria ipz cōedit peregrin⁹ hō p modulo suo ne lasset in via: xps panis vivus q̄ ē refectio angelorz: ipse est redemptio ⁊ medicina hoiuz. Nūc ꝯ sozor carissima deprecare dñm in tota mente tua vt mūdet cōsciaz tuaz ab oi malitia q̄tenus digne possis accipe corpis ⁊ sāguis dñi nr̄i iesu christi misteria.

De cogitatiōe. s. xxix.

Oro carissima
s audi ea que dñs
ait p esaiā pphe
tā. Auferte maluz cogi
tatiōum vr̄az ab oculis
meis: q̄uis hō cesset ab
oper malo tñ si malā co
gitatiōz hz in cōde suo:
nō est sine culpa. Unde
ait btūs Jsid. Nō solū
in factis peccam⁹: sz ⁊ in
cogitatiōib⁹ si eis illici
te occurrentib⁹ delecte
mur sic vipa a filijs suis
in ventre adhuc positis
occidit: ita nos occidunt
cogitatiōes nr̄e ītra nos
enutrite q̄z sumūt aiaz
nr̄az veneno viperino.
Jgr̄ sozor dilecta mihi
in xpo mōeo tevt coz tu
uz cuz oi studio custodi
as. Qm̄ ibi est in itiū bo
m⁹ operis aut mali. Unō
scriptū ē oi custodia tua
coz tuuz q̄m ex ipso vita

ꝓcedit. Audi etiã rogo hõesta vgo quid spõsus in laudib⁹ ecclie dicat i cãticis canticoꝝ. Come capitis tui vt purpura regis iũcta canalib⁹. Come capitis ecclie vl cuiſ libet ſcẽ aie vt purpura ꝛgis iuncta canalib⁹ eẽ meḿorantur: purpura qp pe p faſciculos in canalibus ligat. Sup ꝗs duz aq̃ ꝓicit: per canales adveſtez q̃ ſuppoſita eſt curit: vt veſtis tingat: z inó nom̃ accipit vt tincta colore purpureo purpura vocet q̃ oia ſcẽ menti cõgruũt. Come qppe capitis ſt cogitatões mentis: q̃ in canalib⁹ ligant qꝛ in ſcripturis diuis: ne inutilit fluãt ſtringũtur: Cuſtodi ḡ coꝛ tuũ venerabil vgo a cogitatione noxia. Mentez tuã turpis cogitatio non ſubrepat: ſit mens tua pura. De⁹ nõ ſolũ examinat carnẽ ſz z mentez: dñs iudicat ꝙſciaz hoiuz: ds iudex ẽt de cogitatõib⁹ iudicat aiam: qñ titillat mala cogitatio: nõ ꝙſentias illi: Non ſinas malã cogitatiõz manere in cõde tuo. Quacũqz hora mala cogitatio venerit: expelle eã. Quãcito apparuerit ſcoꝛpio: ꝙtere caput ei⁹. Cõtere caput ſpentis. i. male cogitatiõis. Ibi emenda culpã vbi naſcitur. ſ. in coꝛde: caput cogitatõis pꝛa ue expelle a coꝛde tuo. Ibi peccaſ vbi neſciſ eẽ deuz. Nihil celaſ ante deũ. Uidet occulta q fecit abſcõdita Dñs vbi qz ꝑſens eſt. Spũs dei totũ implet. Maieſtas oipotentis dei penetrat oia elemta. Nullus lo-

tus est extra deū. Dūs scit cogitatōes hoīuz. soror dilecta: vis nūq̄ esse tristis. Fī mi volo ꝯ bene viue. Si bene vixeris nūq̄z eris tristis. Secura mens leniter sustinet tristiciā. Bōa mens spūz gaudiū. Si.n. in bōa vita pseueraūis tristicia ēlōgabit a te. Si i scita te pseueraūis: tristicia ñ occurret tibi. si bñ ⁊ pie vixeris neqz plagā neqz mortē timebis. Pscia āt pctōris semp est in pena Nūq̄ reus hō secur⁹ ē. Mens.n. male sibi cōscia: pauis agitat stimul' Sororis venerabil': audi ꝙñs dicat ō muliere ad ꝓpentez. Ipsa ꝙteret caput tuū. Caput ꝓpentis ꝙterit: q̄do ibi culpa emendat vbi nascit. Omipotens ōs mūdet cor tuū ⁊z ab oi cogitatōe mala vt ei possis ꝑuir sine macula. Amen. ¶ De silentio ser. xxx.

Esaias ꝓpheta dic̄: Cultus iustitie est silentium: ⁊ securitas vsqz in sempiternū. Et itez: dauid obsecrādo postulat dicens: pōe dñe custodiā ori meo: ⁊ ostiū circumstātie labijs meis. Sci patres sūma cū vigilantia silentiū custodientes: studuer̄t vacare ⁊ videre q̄ dulcis ⁊ q̄ suauis est dominus. Et actiue vite curis p⁹ positis: adheserunt ꝙtē platiue vite. Sororcarissima respice inhonesta verba: fuge impudicos sermones. Uanus sermo cito polluit mentem: ⁊ facile agitatur q̄ libenter auditur. Nichil vnquam ex ore tuo procedat q̄ possit im-

pedit te a bono ope. ni
hil vnq̃ loq̃ris q̃ nõ cõ
ueniat. Hoc ꝓcedat de
labijs tuis qõ aures au
dientis edificet: Fuge
turpitudinẽ ſmõis. Ca
nus ſmo demõſtrat va
nã ſciam: lingua oñdit
ſciam hois: q̃lis ſmo
oſtẽdit: talis aius ꝓpro
batur. Ex abũdãtia. n.
cordis os loqtur. Ab oc
cioſo. n. ſmõe ffrena lin
guã tuã. ſtringe linguã
tuã ab occioſo vbo. Tur
pes fabulas non loq̃ris:
nõ garrias vana verba.
Sermo occioſus nõ erit
abſq̃ iudicio. Unuſq̃
q̃ rõnez redditurus eſt
ſmonũ ſuoz. Ante vni
uſcuiuſq̃ faciez vba ſua
ſtabũt i die iudicij. Ea
q̃ loq̃ris: grauitate atq̃
doctrina digna fiant. ſit
ſmo tuus irreprehenſi-
bilis. Lingua tua nõ te
perdat. lingua tua nõ te
dãnet. Nõ loq̃ris q̃ ſu
ſcipiat aduerſarius ami
cũ tuuz ſit ſilentiuz. po-
ne cuſtodiã ori tuo: m la
bijs tuis pone ſignacu-
luz. pone ligue tue clau
ſtra ſilẽtij: ſcito q̃ tpe di
cas. Cõſidera q̃ hora lo
q̃ris. tpe cõgruo loq̃re.
tpe ꝯgruo tace. Tacevſ
q̃q̃ interrogeris: inter-
rogatio os tuũ aperiat.
ſint vba tua pauca: non
trãſeas menſurã loq̃ndi
Multiloqa nõ effugiũt
culpã: multiloquz nõ d
clinat pctm̃. Uirgo lin-
guoſa ſtulta eſt: vgo ſa-
piens paucis vtit vbis.
Sapia breuẽ ſmonẽ fa
cit: loq multũ ſtultitia ẽ.
ſic q̃ in vbo tuo mẽſura:
ſit in ſmõe tuo ſtatera.
Modus loq̃ndi nõ trã
ſeas. Uenerabil ſoror il
le dignetur ori tuo põe-

re custodiam: qui te sibi elegit in sponsaz. Am̃.

De mẽdatio. ser. xxxi.

Mendaces faciũt vt nec vera dicẽtibus credatur.

Sũmo studio cauendũ est oẽ genus mendacij: q̃uis sit q̃ddam genus mẽdatij leuioris culpe. velut si quisqz p salute hoium mẽtiat: iz qz scriptuz est. Os qđ mentit occidit aiam. Hoc genꝰ mẽdacij pfecti viri summo studio fugiũt: vt nec vitaz cuiuslibz per eoz fallaciã ofendãt. ne sue aie noceãt: duz prestare aliene carni volunt: Tñ hoc genus mendacij facile credimꝰ dimittu. soror carissima moneo te: vt sũmoper fugias oẽ genus mẽdacij: Nec per occasionez: nec p studiũ loq̃ris falsuz: nõ studeas mẽtiri: nec ẽt vt prestes alicui. Nõ aliena vitaz per mendatiũ ofendas. nullũ iustũ mendaciuz: oẽ mẽdatiuz in oibus ẽ pctm̃. oẽ qđ a vitate discordat iniquitas est. Leges seculi dãnãt falsari os leges seculi puniunt mendaces. Si mẽdaciũ apđ oẽs dãnaf. Si falsitas hũano iudicio punitur: quanto magis ante deũ qui est testis vboz t opez? Ante quẽ ẽt o occioso vbo vnusquisqz rõnez reddituꝰ est. Ante quez tp occioso ymone penas qsqz substinebit. vnđ scriptũ est: pdes oes qui loquũtur mẽdatiũ. Et testis falsus nõ erit ipunitus. Sozor veneabil declina ꝯ mendaciũ falsuz nõ loq̃ris. Adveruz est loq̃re: nũq̃ mentiri. Esto verax nemi

nez mentiẽdo decipiaſ. ℳ Nõ aliõ dicas ⁊ aliõ facias. ſozõ dilecta ds det tibi vera loqui. Amen.

¶ De piurio ſer. xxxiij.

Dominus dic̃ in cuãg. ℳ Nõ iureſ per celũ q2 ſedes dei eſt: neqz per t̃raz q2 ſcabellũ pedũ eius ẽ: neqz per caput tuũ: q2 non potes in eo vnũ capillũ facer̃ albũ aut nigrũ. ſit aũt ꝓmo tu⁹. ẽ eſt nõ nõ. Qõ ãpliuſ eſt a malo ẽ. ſic̃ mẽtiri nõ põt q nõ loqtur ſic piurar̃ nõ poterit qui iurar̃ nõ appetit. Quacũqz arte ꝟbo2 qſ qz iuret: ds tam̃ qui eſt teſtis ꝓſcie hoc ita accipit ſic̃ ille cui iuratur intelligit. Malũ qõ iuramus facer̃ nõ debemus implere. So2o2 venerabil̃ viſ vt dicã tibi qualr nũqz periurab. nũqz iures. ſi nõ iurabis nunqz piurabiſ ſi piurar̃ timeſ nũqz iures. ℳ Prohibe ẽt tibi iuramentũ. tolle vſuz iurãdi. periculoſuz eſt. n. iurare. vſus iurandi facẽ ꝓſuetudinez piurij. Uſus iurandi ducit hoiem ad periuriũ. Sit i o2e tuo ẽ. ſit in o2e tuo nõ eſt. Ueritas nõ indiget iuramẽto. Fidelis ſermo retinet locũ ſacramẽti. Firma ẽt ſit ſacrĩ tui fides. Amãtiſſima ſozõ ſpũs ſcũs qui in tuo vgineo co2pe ſibi fecit templuz põat in o2e tuo moderatiõis ſignaclz. amẽ.

¶ De detractione ſermo. xxxiij.

O2o2 mihi in xp̃o dilecta: audi q̃ dico auſculta q̃ mõeo attendo q̃ loquo Detractio graue vitiũ eſt. detractio ſue petm̃

est. detractio ꝗs dãna
tio est. Detractio gran
de crim̃ est. Oēs repre=
hendũt detractorē. oēs
vituperãt detrahentez.
oēs dehonestãt illũ qui
detrahit. Et Dauid ꝓ
pheta. Detrahentẽ se=
creto ꝓximo suo. hunc
pseqbar hoc sũme tur=
pitudis est hoc nihil fe=
diusˢ est. detrahentes la
trant ąsi canes. Sic ca=
nes rodunt pedes, trãse
untiũ. ita detrahẽtes ro
dunt vitã ꝓximoz. Ca
nes solẽt mordeꝛ boies
z dente pestifero lacera
re trãseuntes. Sozoꝛve
nerabiłˢ ꝯ absside a lin=
gua tua vitiũ detraben
di. alienã vitã nõ rodas
vitã alienã nõ ꝛprehen
das. vitã alienã nõ lace
res. De alieo malo nõ
inquines os tuum. Nõ
detrabeſ peccãti sz ꝙdo
le. qõ in alio õtrahis. in
te potiuſ pertimeſce. qõ
in alijs reprehendis. in
te emẽda. Quãto studio
ꝛprehendis alienã vitã
tanto studio emenda te
metipsaz. quãdo alteri
õtrahis te discute. quã=
do aliũ mordeſ. tua pec
cata redargue. Siuis õ
trahere tuis petis õtra=
he. Nõ perspicias alie
na peccata. sed tua pro=
pria. Non intendas a=
lienis vitijs. sed tuis ꝓ
prijs. Nunquã alij de=
trahis si te bene pspici=
as. De tua ergo emen
datione esto sollicita.
De tua salute z correc=
tione esto attenta. De
trahentes non audias.
Saſurrantibus auditũ
nõ prebeas. pari rea tu
detrahentes z audiẽteſ
tenent. Similr ẽ culpa
bił z qui detrahit. z qui

detrahentē audit. Ma
ledici ignuz dei nō pos
sidebūt. Uirgo q̄ ad ce
lestē thalamuz ꝺsiderat
peruenīr: nō dz oibus ꝺ
trahere. O vgo venera
bil: si aures tuas a ꝺtra
hentib⁹ sepaueris: z lin
guā tuā sic̄ dixi ab oi lo
quutiōe perūsa refrena-
ueris int̄ prudentes vgi
nes ꝓputabis. ¶ De
inuidia ℔. xxxiij°
h Omo inuidus
membꝝ est dia-
boli. cuius inuidia mors
intr oiuit in orbē terraꝝ
Inuidia cūcta germina
vtutū ꝓcremat: inuidia
cuncta bōa pestifero ar-
dore deuorat. Inuidia
tinea est aie. Inuidia p̄
mū nocet sibi q̄p alteri.
Inuidia p̄muz seipsuz
mordet q̄p alteꝝ: inuidia
p̄muz suuz mordet au-
ctorē: inuidia sensuz hois
cōedit: pectus vrit: men
tē lacerat cor hois q̄si q̄
dā pestis pascit. Ign̄ cō
tra inuidiā occurat bōi-
tas. Caritas p̄pare ad
uersus inuidiaz. Soror
amātissima de bono al
terius non doleas. De
alterius ꝓfectu nō tabe
scas. De alterius felici
tate nō crucieris. Nul-
la vtus est q̄ nō habeat
ꝺriuz inuidie maluz. so
la miseria caret inuidia.
Quar̄? q̄ nemo inuidet
misero. Uirgo q̄ in celo
desiderat habitare boi
bus nō dz inuideř. Uir
go q̄ cū xp̄o ad nuptias
desiderat intrare de al-
teri⁹ honore nō dz ꝓtri
stari. Carissima sorō ꝺs
mundet cor tuum ab oi
malitia ataꝫ inuidia vt ei
possis sine macula ſuiř.
¶ De Ira ser. xxxv.
h Oneſta vgo. au

di quid Salomō dicat. Responsio mollis frāgit irā. sermo durus excitat furorē. Et item. Dulce verbum mitigat inimicos & multiplicat amicos. Tā to qsq; quicā minus sapiens q̄to est minus patiens per irā oculus mē tis turbat̄ per irā sapientes perdunt sapiam: per irā alienat̄ hō a semetipso. Quidā cito irascunt̄ & ad pacē cito redeunt. quidā vo tardius irascūtur & ad pacē tardi⁹ reuertunt̄. Alij āt qō gra uius est & ad irā cituſ incitātur & ad pacē tardi⁹ inclinantur. Melior est tam̄ qui citi⁹ irascit̄ & ad pacē cito reconciliatur q̄ qui tardius irascitur & ad pacem tardius inclinatur. Carissima sorori audi ēt Jacobū dicentē. sit āt omis hō velox ad audiēdū tardus aūt ad loquēdū & tarduſ ad irā. Quare: qz ira viri dei iustitiā nō operatur: peuldubio nec ira vḡis iustitiā dei operari poterit. vḡo q̄ tēpluz dei oz fieri nullo mō oz ira sci. Nō decet xp̄i spōsā esse iracūdā. virgo q̄ in pectoꝛe suo preparat mā sionem xp̄o oibus modis oz expellere iracūdiaz a coꝛde suo. Virgo q̄ desidetat cuz xp̄o ad celestē thalamū puenire oz oīno a cōde suo iraz expellere. Amātissima soꝛoꝛ si te preuenerit iracundia ſtringe illā: si te preoccupauit ira mitigaz. Temperia furoꝛē tē pa indignatioz. Motū iracūdie restringe. Refrena i, etum ire. Si nō potes vitare irā: vitā tēpa. Nō te rapiat furoꝛ: nō te inflāmet ira nō te cō-

moueat indignatio: sol nō occidat super iracundiā tuā. Am̄. ¶ De odio ser. xxxvi.

b Onesta vgo audi q̄ dico. Odiū sepat hoiez a regno di. Odiuz separat hoiez a paradiso. odium subtrahit hoiem a celo. odiuz nec per passionez delet: nec per martyriū purgatur: nec per sanguinē effusuz abluit: Nō debemus odio hūe hoies sed vicia. Qui frez suū odit hōicida est: qui frez suū odit in tenebris est: z in tenebris ābulat. Deuz ñ diligit qui hoiez odit. Quātuz int̄ est int̄ festucā z trabez tm̄ distat int̄ irā z odiuz. Odiuz ē.n. ira inueterata. per iram turbatur oculus mētis. per odiū extinguit oculꝰ cōdis. Sorō i xp̄o amātissima mihi audi q̄ loquor tibi. Si ꝯristaueris in aliq̄ sororez tuā satisfac illi. Si peccauit in sororez tuaz age pniam coꝝ illa. Si scandalizaueris aliq̄ ex ancillis di roga eā vt dimittat tibi. Perge festinant ad reconciliatōz. Nō dormias donec ꝓus venias ad satisfactiōz. Nō requiescas ꝓusq̄ reuertaris ad pacez. Si ceciderit inimicus tuus noli gratulari. Nō leteris super inimici interitū: ne forte superueniāt in te similia: ne ꝯuertat ds ab eo i te irā suā. Delectet te dolere super eū qui afflictꝰ est. cōdole alienis miseriis. In tribulatōe alterius esto tristis. Cū plā gentibus plange: cuz lugentibꝰ luge. Sororve nerabil' nō sis dura: nō

sint tibi dura precõdia: peccãti in te nõ retribuas ꝑm culpaz suaz: qz t in teventuꝝ est iudiciuz di. Dimitte vt dimittatur tibi: non.n. habebis indulgentiam nisi dederis veniam. Expelle a corde tuo odiuz. In mẽte tua odium nõ maneat. Sozor amabilis ds det tibi dilectiõem sui t proximi. Amen.

De Superbia sermo. xxxvij.

Superbia est radix oium malorꝝ Hõ superbus deo t hominibus est odibilis: superbus homo similis ẽ diabolo. Superbia t cupiditas in tm̃ est vnum malum: vt nec superbia sine cupiditate: nec cupiditas sine superbia esse poterit. Diabolus per superbiã t cupiditatem dixit: in celum ascendã. xp̃s cuz hũilitate dicit. Humiliata est in pulue re anima mea. Diabolus per superbiã t cupiditatez dicit ero similis altissimo. xp̃s per humilitatẽ factus est obediẽs pri vsqz ad mortez. Ad vltimũ diabolũ per supbiã precipitat in infernũ. Xp̃s vo per humilitatẽ ad celos eleuatur. quid est omne peccatum nisi dei cõtemptus quo ciuf precepta cõtemnimus. Sozor carissima crede mihi ꝙ multorum temporum vigilie: oratiões ieunia: elemosyne t labores si cum superbia finem habuerint: pro nihilo reputantur apud deum. Igitur sozor venerabilis alas superbie non extendas: pennas superbie non erigas.

Quare: q̃ superbia angelos deposuit: potẽtes strauit: supbos dieecit: superbis resistit ds. Humilibus aũt dat gr̃am. Moneo te et christi spõsa: vt plus gaudeas de societate ãgelor̃ et ãcillar̃ di: q̃ de nobilitate generis tui. rogo te amãtissima soror vt magis exultes de societate paupeꝝ vginuz q̃ de tuor̃ nobilitate parentũ diuituz. q̃re: q̃ nõ est' psonar̃ acceptio apd deũ: qui pauperẽ despicit deo iniuriaz facit. Quiqñt' pauperez exprobat factori ei⁹. Venerabil' soror ds et tibi pfundã humilitatez et veraz caritatez.

De iactantia ℔. xxxviij.

Am in factis q̃ in dictis cauere debemus iactantiaz. Ig̃r soror̃ carissima circumspice te ipsaz et nihil tibi arrogeas ex his q̃ in te sit pret̃ pctã. Caue iactantiã. fuge appetitũ vanegloríe: caue inanis glie studium nõ te arroges: nõ te iactes: nihil de te presumas: nõ te insolenter extollas: nihil boni tibi tribuas: de bono ope nõ gloríeris. Non sis circũflata vento fauoris. Cõtẽne laudẽ hoiz nõ exqras siquis te laudet aut si qs te vituperet. Laus nõ te seducat nec vituperatio frangat. qui laudẽ nõ appetit nec cõtumeliã sentit. Turgies q̃ de suis meritis gloriãtur corã hoibus nõ hñt oleũ in vasis suis qz per inanis glorie appetituz mercedẽ q̃ merebant a domino pdideñt. semp suã aspiciant feditatez: qz vanãgloriã diligũt. et

doleãt se perdidisse op⁹ bonũ q̃ p humana laude fecerẽt: Unde dñs in euan. Amẽ dico vob receperẽt mercedẽ suaz. virtutes sc̃oz per inanis glie studiũ dño subiciunt dmonũ sic ezechias rex: q iactant diuitias suas caldeis manifestauit: pterea per pphetã eas picturas audiuit. pharisseus ẽt q orare ad templuz venerat: iõ bõa sua perdidit: qz ea iactanter mãifestauit. Sic̃ ex alto agla ad escaz descendit sic hõ d alto bone quer satiõis: per vane glorie appetitũ ad iferiora demergitur. soror dilecta mihi in x̃po: non ponas sciaz tuaz in aliena lingua. Laudet te alĩa lingua t nõ tua: laudet te alienũ os t nõ tuũ. tuo iudicio te decerne nõ alieno. Ideo magis scir põt q̃ sis sic̃ tu: q̃ scia tui es Soror venerabil: vis vt dicã tibi q̃liter poteris oẽs vtutes augeri. F r dilecte volo: ataz vt mihi ostendas rogo. Auscultа q̃ soro venerabil. Si vis oẽs vtutes tuas augere pdere noli. Abscõde vtutes tuas p elatione. abscõde tua bona facta p arrogãtia. Fugevideri q̃ cẽ meruisti Virtutes tuas cela: petã manifesta: vitia cõdis tui revela. Abscõde tua bõa opera. Nũq̃ in medũ pferas si quid boni feceris aut dixeris. prauas cogitatiões stati manifesta. petm̃. n. mãifestuz cito curat. Crim̃ ãt tacendo ãpliatur. Si latet: fit ex minio magnuz: petm̃ manifestádo decrescit: tacendo crescit. Virtu-

tes in occulto crescũt in publico ꝺcrescũt: vtutes iactant mãifestãdo ãnichilãtur. humilit occultando mltiplicant. Jgr̃ honesta soror ꝙsiliuz t opꝰ tuuz sp ad deũ ꝙuerte. Jn oi oper̃ tuo dei auxiliũ pete. Dia diuie gr̃e diuio dono ascribe. Nichil meritis tuis attribuas. Jn vtute tua nihil p̃ sumas: nihil põas i tua audacia. Carissima soror audi aplm dicentez Qui gliatur i dño glietur. Jgr̃ venerabil vgo gliatio tua t laꝰ tua semper sit in xp̃o iesu sponso tuo. Amen. ¶ De humilitate Ser. xxxix.

Dror carissima audi dñm iesum xp̃m spõsuz tuũ dicentez in euan. Discite a me qr mitis sum t humilis corde. Soror venerabil hũilia temet ipsaz sub potenti manu ꝺi: vt te exaltet i tpe tribulatiõis. Cõscia vgis semper ꝺz esse hũilis t tristis. s. vt per hũilitatẽ nõ superbiat: t per vtilẽ tristitiã coꝛ ad lasciuiaz nõ disoluat. Hũilitas ẽ sũma vtus vgis. Sũmũ eius vitiuz est superbia. Virgo hũilis lz habitu sit vilis: gliosa tñ est apꝺ deuz vtutibꝰ. Virgo ãt superba q̃uis añ oculos hoium plchra: formosa atqz ꝙposita: tñ ãte oculos ꝺi vilis est: t despecta: atqz reproba. Quare: qr aia iusti sedes ꝺei est. Sic̃ ipse p̃ñs ait: sup quez requiescã. nisi super hũilez t qetuz t timentẽ ꝟmões meos: ꝺilecta mihi soror in xp̃o: esto hũilis esto in hũilitate fũdata: esto vltima

oim:esto nouissima oim
Carissima nulli te ꝑpo
nas:nulli te supiorē de=
putes.Estia oēs supio=
res cē te.q̄zto maiō es.
tāto te hūilia in oibus.
Si hūilitatez tenueris
habebis gliaz. Quāto
n.hūilior fueris tāto te
seq̄tur glie altitudo. de
scende vt ascendas hu=
miliare.vt exalteris ne
exaltata hūilieris.Qr q
se exaltat hūiliabitur.ꝛ
qui se hūiliat exaltabit.
qui.n.extollitur hūilia=
bitur. De excelso gra=
uior casus est. De alto
maior ruina est.hūilitas
casum nescit.humilitas
casuz nō nouit.hūilitas
ruinā nūq̄z incurrit. hu
militas lapsuz nūq̄z pas
sa est.Ospōsa xpi agno
sce qr ōs humilis venit.
Agnosce qr se in forma
sui hūiliauit:factꝰ obe=
diens vsqz ad mortem.
Amabilis sozor ambu=
la sic ille ābulauit. Se=
quere exemplū eius imi
tar vestigia illius. Esto
vilis:esto despecta. esto
abiecta. displice tibi. q
n.sibi vilis est ante deū
magnus est. qui sibi dis
plicet deo placet. Caris
sima esto parvula i ocu=
lis tuis.vt sis magna in
oculis dei. Tāto eris añ
ocl'os dei preciosior.quā
to fueris ante oculos tu
os despectior. Sozō ve
nerabilis si humilitatez
ꝑfundā tenueris cū pru
dentibꝰ vginibꝰ in cele
sti regno letabis. Añ.

¶ De patiētia.ser.xl.

o Omnꝰ dic i euā.

Beati pacifici qm̄
filij dei vocabūtur. So
ror carissima g̃ si boies
pacifici sunt beati ꝛ vo=
cabuntur filij dei neces=

tia ei tui patientia. ¶Patientia opus pfectꝰ hz. virgo pacifica sapiēs est: virgo iracūda nō ē prudens sz stulta. Soro venerabil sine ferro martyr esse poteris: si patiē tiā in aio veracit ꝑserua ueris. ¶Nō pacificꝰ ꝑsortiū merebitur angelorꝫ. ¶Nō inuidus t iracundꝰ erit particeps dēoniorꝫ. ¶Nō pacificus fugat discordias: nō iracūdus sulcitat lites. Virgo benigna ēt si patiat iniurias: ꝓ nihilo ducit virgo pacifica i corde suo preparat mansionez xpō: qre: qz xps pax est: t in pace cō sueuit requiescer. Filia pacis pacē dz diligere: plus te prepara ad suscipiendā iniuriā q̄ ad iferendā. Disce potiꝰ mala tolerare q̄ mala facere. Esto patiens: esto mitis: esto suauis: modesta māsueta. Ama pacem. Dilige pacē: pacez cuz oibus retine. Dēs i mā suetudine t caritate amplectere. ꝓba te amplius amar: q̄ ipsa ameris: ꝓba te āplius diligere q̄ diligaris. ¶Nō sis leuis in amicitia. Retine sem ꝓ vinculū amicitie. ¶Habeto semper pacientiaz mentis. Esto benigna: esto prōpta affectu. esto affabilis in fmōe. Grato aio appe ad oēs. Tolle occasionē litis: Spne litē. viue sēper i pace carissima sorori. si fieri pōt cū oibus hoibus retine pacez. Cōtumelias detrahentiū per patientiā supa. Clipeo pacie frāge sagittas contumelie. prebe scutuz ꝑscie ꝓtra gladiuz ligue. Magne vtutis es si nō ledas: a q̄

lesa es. Magne fortitudis es: si et lesa dittas. Magne es glorie si cui potuisti nocere parcas. venerabil' sor̃: par dī q̃ erupat oc̃z sensuz custodiat cor tuū t aiaz tuaz.

¶ De ꝯcordia ser. xli.

Ex sunt q̃ odit dñs: t septimuz detestat aia eius. vz cuz q̃ seminat discordias iter frēs. Maledictus hō q̃ inter suos dei discordias seminat: qui pacē t ꝯcordiā rūpit: aduersus deuz facit: ꝓpo facit iniuriā: qui int̃ seruos dī seminat discordiā: q̃re? qr̃ xps est par nr̃a: q̃ fecit vtraqz vnū. vz qr̃ angelos t homes fecit cē ꝯcordes. Concordia maloꝝ ꝓprietas ē bonoꝝ sic optandū est vt boni pacez hēant: ita optare debemus: vt ꝯcordia malorū pat. cōcordia ad faciēduz pctm̃ mala ē. cōcordia vo ad faciendum bonū ad sectandū iusticiā: ad fuiendum deo bōa ē. pp hoc sumus ꝯgregati in vnuz: vt in fuitio dei oēs vnū spūz t vnū aiuz habeamus. Dibus habitantib⁹ in domo dei: dz esse aia vna t cor vnū i dō. Nihil ꝓdest si nos ꝯtineat vna domus t sepet volūtas diuisa. plus diligit dñs vnitatez ai: q̃ loci. ecce sum⁹ in domo ista multi homes: diuersi mores: diuersa cōda: diuerse aie. Dec oia dz in vnū ꝯiungi: vna intentio: vnuz amor in deuz. Dēmus g̃ in hoc ē vnius aī: t vnius voluntatis vt fuiamus deo: t vt diligamus deū ex toto cō de t ex tota aīa: t ex tota mente: t ꝓximū nr̃m

sic ⁊ nos: necessaria ita-
qz est nob vtus ꝯcordie.
Qđ si ego volo facer vo
luntatez meā ⁊ iste suaz
⁊ ille suā: fiunt diuisiões
oriuntur lites: ire q̄z ⁊ ri
xe q̄ sunt opa carnis: ⁊ si
cut ait apls: qui talia a-
gūt regnū dei nō ꝯsequn
tur. Soro carissima: cre
de mihi qz deo non tm̄
placent nr̄a ieunia: nr̄e
oziones: nr̄a sacrificia: q̄p
tuz ꝯcordia. Jō ds dic
in euā. Uade pus recō-
ciliari fri tuo ⁊ tūc veni-
ens offeres munus tuū.
Uenerabil' soro magna
ē vtus ꝯcordie: apd deū
sine q̄ nō placēt deo nr̄a
sacrificia: qbus delētur
pctā. Scire debem⁹ qz
cū ad ꝙuersionē venim⁹
luctamē ꝯtra diabolu3
sumimus. ¶ Interro.
¶ Fr̄ dilecte: dic mihi
si aliqd timet diabolus.
¶ Respon. ¶ Soroz
amabilis: nihil ē q̄p dia
bolus tm̄ timeat q̄ tū cō
cordiā ⁊ caritatem: nā si
totū q̄p habemus dam⁹
ꝓpter deū: hoc diabol⁹
ñ timet qz ipse nihil hz:
Si ieiunamus: hoc dia
bolus nō timet: qz ipse
nūq̄z cōedit: si vigilam⁹
hoc diabolus nō timet
qz ipse nūq̄z dormit: sz
si caritatez ⁊ cōcordiā te
nemus: hoc diabolus ve
hemēter timet: q̄re? qz
hoc tenēus i ira q̄p ipse i
celo tenere noluit. hoc ē
ēt q̄p scā eccl'ia tribil' eē
vt castroz acies ordiata
dr̄. qz sic hostes timt: qñ
acies castroz bñ ordia-
tas ad bellū vident. Jta
certe diabol⁹ expaescit
quādo spūales viros vtu
tū armis accinctos i vni
tate ꝯcordie viuere ꝯspi
cit: ipse victus ⁊ ꝯfusus

vehemenť dolet cũ eos
per discõdiã diuidere ⁊
penetrare nõ valet: oẽs
ꝫ vnanimiter ⁊ ꝯcordit
debemus viuere in do=
mo dei: vt possimus dia
bolũ vincere. Ancilla
dei q̃ vult ꝯcorditer, vi=
uere: ꝑus oz prauas cõ=
suetudies reliq̃re: ne sit
pũsa. ne sit i ordiata. ne
sit in desciplinata: ne p=
uersitate sua ceteras an
cillas di ꝯturbet vel scã
dalizet. Oz etiã mensu
rare actus suos. motus
suos. ꝓmões suos: ⁊ totã
vitã suã: vt ꝓm deũ ꝯcõ
dare possit cũ illis cuz q
bus viuit. Igr̃ soror di=
lecta mõeo te: vt ꝯcordi
ter ⁊ hũiliter viuas i mo
nasterio cuz oibus ancil
lis dei. Sorõ venerabiľ
odientes ad pacez in vi
ta discordãtes ad ꝯcor=
diã reuoca. Nullus exi
stat ꝓmo iurgioz q cõcõ
diã diuidat. o spõsa xp̃i
caritas q̃ te sepauit a se
culo. ipsa te ꝯiugat deo.

De tollerantia. f. xlij.

Aristima soror:
c discе a Christo
modestiam. di=
sce tollerantiam: Chri
stum attende ⁊ non do=
lebis de iniurijs: ꝑ nob
nãqz passus reliquit no
bis exempla. Psalmis
n. percussus: flagellis ce
sus: ꝓputis derisus: cla=
uis cõfixus. spinis coro=
natus cruce dãnat⁹ sem
per ꝯticuit. quando eni
aliquis tibi ꝯuitiať: pp
tua pctã contingit, tibi:
quomodo tibi iniuriať:
mala tua hec faciũt: qc
quid tibi ꝯtingat aduer
suz pro tuo euenit pctõ.
Leuius sustinebis si ꝑq
bus tibi infertur inten=
deris cũ ꝫ derogať tibi

tu ora: quõ aliqs maledi
cit tibi: tu benedic ei: be
nedic ei qui maledixe=
rit tibi. ℳale dicenti ti
bi benedictiõz appone.
Irascentez patientia ꝺ
limire: blãdim'o iracun
diã furentis dissolue: le
nitatẽ vince negtiaz: bo
nitate vice maliciã. tuo
bono supa mala alioz.
tua trãqlla mente alioz
ꝓtumelias tisperde. so=
roz venerabil': ad bõa ⁊
ad mala prepara coz tu
uz: ⁊ bõa ⁊ mala ꝑput ti=
bi euenerint porta. Su
stine adúsa ⁊ ꝑspera vt
cunqz occurerint tibi: q̃
cũqz euenerit tibi mẽte
placida sustine. ℛespue
ꝑbra illate cõtumulie.
ℳdespiciendo supa irri=
sionũ ꝑbra. ℳdissimulã
do ꝓtẽne errores detra
bentiũ. ℳdõesta vgo q̃=
uis te qsqz irritet: q̃uis
te incitet q̃uis exaspet:
q̃uis insultet: q̃uis qui
cietur: q̃uis crimine': q̃
uis ad litez puocet: q̃uis
ad iurgiũ vocet: q̃uis cõ
uiciũ dicat: q̃uis iniuriã
faciat: q̃uis afficiat ꝓtu
melijas: tu sile: tu tace:
tu dissimla: tu ꝓtẽne: tu
nõ loq̃ris. tu tene silẽtiũ
iniuriaz nõ respondeas.
mala vba nõ dicas. ℳqui
ciũ nõ retorq̃as. ꝓtume
liã nõ respõdeas. ℳene
silentij pacẽ. ℳacẽdo ci
tius vices. ℳ spõsa xp̃i
sume luctamẽ ꝓtra tpa
les molestias. ℳsto i cũ
ctis casibus firma. patiẽ
ter tollera oia. patiẽter
abvno sustinendũ est q̃
multis accidit. ℳt q̃ af=
fligit ⁊ qui affligit. mor=
talis est. ℳt qui mala fa
cit ⁊ q̃ mala sustinet mo
riet. ℳmabil' soroꝰ cr̃de
mihi qz nullus tibi ad=

uersari potuissz nisi dñs ptātez dedusz: Nec ha buisz in te ptātē diabo lus. nisi permitteret ds. Oz per multas tribulatiōes nos introire in regnū dei. Nō st ꝙdigne passiōes hūi tpis ad futuram glīaz. Sozoz carissima ipossibile est vt sis femina t nō gustes āgustias. oia in hoc seclo euentu simile sustinem⁹. nullus est qui in hac vita positus nō suspiret. Ista vita lachrymis est plena. Uita ista a fletib⁹ incboat. Infās. qñ nascit a fletu incipit viuere. Infās qñ egredit de vulua priuz incipit luce ꝙ videt Flentes picimur in hāc miserā vitā. Utilis ē tribulatio. vtiles sunt vite h⁹ pressure. quāto i hoc seculo frāgimur. tāto in perpetuo solidāur. ꝙto in hūi tpe affligimur: tāto i futuro gaudebim⁹. Si hic flagellis atteri-mur purgati in iudicio inueniemur. Amen.

De ifirmitate ser. xliij.

Dominus loquitur in apocbalypsi dicens. Ego ds amo arguoz castigo. Trib⁹ modis ds in hac vita castigat hoies. s. ad dānatiōz percutit reprobos. Ad purgatiōz corripit ds videt errare electos. Castigat iustos ad augendā glīaz meritoz Deus percussit egyptū plagis ad dānatiōz. flagellat⁹ est pauper lazarus ad purgatiōz. flagellatus est etiā iob ad probatiōz. flagellat etiam hoiez ante pctm. ne malus fit sic flagellauit paulū. qui instigāte āgelo sathane tollerabat stimu

los carnis. Flagellat ēt
hō a ō p̄ pctm̄. vt emē
detur sic̄ ille qui tradit̄
est sathane: in interitū
carnis vt spūs saln̄ eēt
Qui valentiores sunt ⁊
sani. vtile est eis infirma
ri. ne p vigorem salutis
plus letent̄ in trāsitorijs
⁊ terrenis rebus q̄ p̄ dñt
Mala est sanitas carnis
q̄ hoiez ducit ad infirmi
tatez aie. Et valō bōa ē
infirmitas carnis. q̄ per
ducit hoiem ad sanitatē
aie. Infirmitatē carnis
laudat apl's dicens. Cū
n. infirmor tunc fortior
sum. s. spū. In flagellis ō
nō ōz murmurar̄ hō q̄
p hoc q̄ castigat a pctō
emēdatur. Leuius susti
nebim̄ infirmitates cor
poris si ad memoriā re
duxerimus mala q̄ feci-
mus. in infirmitate hō
nō ōz murmurar̄. q̄re:
q̄ ab illo iudicat̄. cuius
iudicia semp̄ st̄ iusta. q̄ī
firmitatē patit̄ ⁊ p̄tra de
uz murmurat. iusticiam
iudicātis accusat. ac per
hoc irā dei adūsuz se. p
uocat. Nō pōt esse i iu-
stū qō iusto placet iudici
quē. n. diligit ōs castigat
flagellat aūt oēm filiuz
quē recipit. ⁊ q̄si p̄ in fi-
lio p̄placet sibi. In hac
vita ōs parcit pctōrib̄.
⁊ nō pcit iustis. In futu
ra vita pcet iustis. ⁊ non
pcet pctōrib̄. qui i hac
vita flagellari nō meret
in inferno torq̄bit. So-
ror carissima' dolor ⁊ tri
sticia oib̄ sūt cōia. Ne
mo est qui in hoc seculo
nō' doleat. Sp̄ de⁹ hos
castigat q̄s ad salutē p̄pe
parat perpetuū. Soror
venerabil' in infirmitati
bus tuis nō cōtristeris.
in lāgorib̄ tuis gr̄as age

do. Valeſ te magis op
ta aio ꝙ corpe. Deſide
ra te plus valere mente
ꝙ carne. Adūſa carnis
remedia ſuȝ ai. Egritu
do carneȝ vulnerat. mē
tem curat. Lāguor. n. vi
tia exq̄quit. lāguor vireſ
libidis frāgit. Proba-
ri te in dolore coḡſce nō
frāgaris in fornace ꝓba
tur aur. vt ſordibus ca-
reas tribulatiōis cami-
no purgaris. vt purior a
peas. pſecutiōis igne cō
flariſ. Cōflariſ vt oi pec
catoꝝ ſord purgeris: ad
ꝓbatiōȝ ſūt oia iſta q̄ ſu
ſtineſ. Ygr̄ dilecta mihi
in xp̄o ſoror in infirmita
tib⁹ tuis nō murmureſ.
nō blaſphemes. non di
cas q̄re ſuſtineo mala.
nō dicas cur affligor vt
quid mala patior: Frat
mi obſecro te vt dicas
mihi qd̄ i infirmitatib⁹
meis debeo dicere vel
qualr oȝ memetipſam
accuſare. Soror hōeſta
hoc mō te accuſa. Dec
caui vt eram digna non
recepi. Eq̄lem vindictā
peccati mei non ſentio.
Minus me ſentio per-
cuſſam ꝙ mereor. Juxta
modum criminis mi
nor eſt tribulatio vltio-
nis. Secundū merituȝ
pctōrum meorū. diſpar
eſt cauſa penarum. Nō
ſūt tāta ſuplicia q̄ta ex-
titerſt pctā. O ſpōſa xp̄i
vis a pctis tuis purgari
in pena te accuſa ⁊ di iu
ſtitiā lauda. Ad purga-
tiōȝ tuam ſufficit. ſi ea q̄
pateriſ ad iuſticiā dei re
tuleriſ. Si pro irrogata
infirmitate tu humil' de
uȝ glorificaueriſ. Corri
pit. n. te ds flagello pie
caſtigatiōis. Exercet in
te diſciplinā. Et q par-

cendo te a se abiciebat. feriendo clamat vt rede as. Venerabil' vgo cogita q̃slibz mũdi cruciat⁹. intendo aio q̃scũqz mũdi penas. q̃scũqz tormẽtoz dolores. q̃scũqz doloz acerbitates. cõpa hoc totũ gehẽne leue erit qđ pateris. Soror amabil' si times penas inferni time. Iste.n. pene tales sũt. ille eterne in ishs penis moriendo tormenta recedũt in illis moriendo eternus dolor succedit. Si.n. q̃uersa fueris emendatio ẽ qđ pateris Cõuersuz nãqz flagella a petis absoluũt. Cõuerso infãtes plage ad purgatiõz ꝓficiũt. Qui n. hic castigat⁹ corripit. illic liberat q̃o nec sub flagello corrigunt & tpali pena & etna dãnã ur. Et in hoc ꝓus iudicantur seclo & illic demuo in futuro. Iis duplex est pena & dãnatio. Hemina bis pcussio est. & qz & hic hñt initia tormẽtoz. & illic supplemẽtũ penaz Adam⁹ igr̃ dei te ad penã tradidit. indignatio dei te affligi iussit. Ipse iratus iussit te mala oia experiri. Soror venerãdissima nã q̃ & corpis debilitatibus frãgeris. q̃ carnis morbis afficeris. q̃ lãgoz stimulis cruciaris. q̃ passionibus aie q̃teris. q̃ mentis ãgustia torq̃ris. q̃ crassante ipugnatiõe malignoz spiritũ agitaris. hoc ipsum ꝓ pctõ diuina iustitia irrogat. Tua cõtra te dimicant arma. Sagittis tuis plagaris. Telis tuis vulneraris. Per q̃.n. peccasti. per hec & torq̃ris. Qz secuta es carnẽ

flagellaris i carne: in ip
sa gemis in qua pecca-
sti. Soro amabilis in ip
sa carne cruciaris: i q̄ de
lqsti. In ipsa tibi est cē-
sura supplicij i q̄ fuit cā
peccati. Añ corruisti ad
vicia: unde sustines torm̄
ta. O ipōsa xp̄i: uste ar
gueris: uste flagellaris.
iusto iudicio iudicaris.
pcella uste te ꝓterit: iu
stitie pena te p̄mit. añ.

De auaricia. ser. xliij.

Omnus dic̄ in
o cuā. Cauete ab
oi auaritia: qz nō
in abundātia cuusq̄ vi
ta eius est sr̄ traz ex bis
q̄ possidet. et paul⁹ apls
Dis fornicatio t imun-
dacia t auaricia nō noie
tur inter vos. Et uterū.
Dis fornicator aut im-
mūdus: aut auarus q̄ ē
ydoloz fuit⁹: ñ hz here
ditatez in regno dei. vñ
Salomō Cōturbat do
muz suaz: qui sectat aua
riciā. Auarus nō imple
bit pecunijs. Qui amat
diuitias non capiet fru-
ctuz ex eis. Nihil est pe
ius q̄ amare pecunias:
hic. n. aiam suā venalez
hz. Sicut auaricia mer
git hoiem in infernū ita
oio largitas elemosyne
leuat ad celuz. Auarus
hō similis est inferno: si
cut infernus nūq̄ dicit
satis est ita auarus nun
q̄ satiatur pecunijs: sic̄
ydropicus q̄to plus bi
bit: tāto pl⁹ sitit: ita aua
rus quāto plus acquirit
tāto pl⁹ ꝓcupiscit. Aua
ritia t cupiditas sorores
sunt: supbia vero est ma
ter eaz. Nūquā supbia
fuit sine cupiditate: nec
cupiditas sine auaricia.
Soror venerabilis: nō
sit manus tua porrecta

ad accipiendum: & collecta ad dandum: plus te ꝺ lectet dare ꝙ accipere: Melius est dare ꝙ accipere. Soror carissima: Auaricia nō defigat radices in corde tuo: auaricia nō fit in te. Expelle a corde tuo auaritiā. Si perfecte ꝑ xp̄o ꝓtēpseris oīa trena cū eodē icsu xp̄o spōso tuo letabis in celesti pātia. Amē.

De cupiditate. ser. xlv.

Adix oīum malox est cupiditas

r

Nēo pōt pfecte spūalia bella suscipe: nisi ꝑus carnis edomuerit voluptates. nō pōt mēs ad ꝓtēplāduz deuz eē libera: q̄ terrena & trāsitoria huius mundi ꝙcupiscit. Nō pōt videre oculus mētis alta si eū claudit pulus terrene cupiditatis. Cupiditas ꝙ̄ peccātm̄ est: oīum criminū matia ē. Nō est mix si morientes inferni ignib⁹ ꝺputent: q̄ viuētes flammā cupiditatis sue nō extinxerīt. Soro carissima: q̄uis nō habeas pecuniā: tam̄ si habes cupiditatez habēdi nihil valet tibi Nihil valet tibi corpis nuditas: si tibi ē vestimēti cupiditas. Judas per cupiditatē vēdidit xp̄m. Nudi nascim̄ in hac vita: nudi exituri sumus ꝺ hac vita. Cur ꝙ̄ ꝙcupiscimus trena & trāsitoria: Si ꝙ̄ bōa h⁹ mundi credimus peritura: cur tāto amoꝛ diligimus ea: Si trena & trā sitoria h⁹ mūdi plusq̄z oz diligimus peccam⁹. Soror ꝙ̄ dilecta cursuz tuū ꝙsidera & cognosce tibi pauca sufficerē posse q̄ habes. Si igr̄ cupidi

tas est radix oīum ma-
lor sic̄ superius dictum?
Necesse est vt expellas
eā a corde tuo: vt cetere
soboles nō pullulent vi
tior: cupiditas peruersa
nō sit in te. Sor venе
rabil' oipotens ōs te fa-
ciat ꝓpter semetipsum ꝓ
spera h? mundi despice
re ⁊ nulla eius aduersa
formidare. amē. ¶ De
pauptate ꝑ. xlvi.

b Eati pauperes
spū qm̄ ipsor est
regnū celor. Multi sī
pauperes q̄s ipsa paup-
tas nō facit btōs sz mise
ros. qr ipsaz paupertatē
nō ꝓpter deuz sustinent
sz coacti. sunt ēt nōnulli
pauperes q̄s paupertas
nō facit miseros sz btōs
qr eam ꝓpter deuz susti
nent ō quibus dī. Bti
pauperes spū. Sor ca
rissima itez ad te reuer
tor loquēdo. Audisti tri
bulationem ⁊ patientiā
Job: ⁊ ideo te mōeo vt
ne in tribulatione fran-
garis. nec in ꝓsperitate
eleueris. Tu pātarchas
diuites opibus sed hu-
miles fuisse animo legis
Qualis fuit Abraā qui
dicebat loquar ad dīm
deuz meū. cū sz terra ⁊
cinis. Jōq; beata eris so
ror venerabil' ī ⁊ in pro
speris ⁊ in aduersis sem
per deo gratias egeris
⁊ felicitatez huius tpalis
vite velut fumuz ⁊ vapo
rez euanescentez credi-
deris. Ait enim paulus
apo. Si in hac vita tm̄
sperantes sumus in xp̄o
miserabiliores sum? oī
bus hoibus: xp̄s enī ne
auz diligeremus obla-
ta vite munera contem
nere docuit: ne fame ti-
merem? q̄draginta die

bus ieiunauit ne nuditatez timeremus: vnā tunicaz discipulis suis hīc mādauit ne tribulatōes expauescceremus: ille p nobis tribulatiōes sustinuit: z ne mortē timeremus p nob mortē sustinuit: z suscepit. Dē qđ i mūdo est: ꝯcupiscentia carnis: z ꝯcupiscētia oculoz z ābitio seculi. z mūdus peribit z ꝯcupiscentia eius. Jgr dilecta soror nō diligam⁹ ea q̄ st in mūdo: ne peamus cū mūdo. Certe dauid regnabat z cū hīet thesauros argenti z auri z imperaret populis manu forti: tam̄ humilez se cogḡscit z dic̄ paup luz ego z in laboribus a iuuētute mea. et itez. Egenus z pauper ego luz. Jtem dic̄. Jncola ego sum in tra: z peregrinus sic̄ oēs pres mei. Soror venēabil nō te delectent blandimta trāsitoria: nec cōmoda trena: nec de mūdanis lucris gaudeas: z nō ꝯtristaberis ō trenis dāmſ. Sic.n. scriptuz ē. Diuitie si affluant: nolite cor apponere: que cū amore possidemus cuz dolor perdimus. Audi spōsa xpi q̄ dico: ille cui celestia z terrestria seruiunt: pauper p nob fact⁹ est. Quare: vt nos sua paupertate faceret diuites. Tu g̈ honesta vgo: ambula per viā q̄ pcelsit iesus xp̄s sponsus tuus: z passibus indefessis sequere celestez ducez. sine dubio si eū sequuta fueris: cū ipso in celo regnabis. Soror venerabilis vginitatez z paupertatez beate marie vgis pspice: q̄ tā diues i dño

fuit: vt mater dñi ecclesie mereretur. Et in tm̃ fuit rebus pauperecula: vt tpe partus nō hīet obstetrices vel ancillas ad fuiē dū sibi. Et in tm̃ fuit rebus paupercula: vt ipm etiā diuersoriuz: tam angustum fuit vt infantez nō in lectulo sz in presepio reclinaret. Sed z ioseph cui fuerat despōsata: cū esset iustus erat tm̃ pauper ita vt victuz zvestituz artificio quereret. Certe faber fuisse legit Etiā de sanctis apostolis leginus: qz fuiebāt deo in fame z siti. Ano paulus apls. In fame z siti in ieiunijs multis: in frigore z nuditate: z i vigilijs multis. O spōsa xpi habes exempla quibus possis terrenas ditias ptēnere z celestes pcupiscere. Qm̃ qui volunt diuites fieri in hoc mundo incidunt intentatiōz: z laqueuz diabolī: z in desideria multa z nociua q̃ mergunt homines in infernū. Libēter ptēnunt terrenas ditias q perfecte sperāt celestes. Qz voluntaria pauptas introducit hominez in regnuz celoz. Ā ō ideo venimus ad mōasteriuz: vt in delicijs in eo viuamus: sed vt vigilādo orādo: ieiunādo: psallendo: ptra adū sariuz nr̃m diabolū dimicādo: ad regnuz nob̄ pmissum xpo adiuuante perueniamus. Ā am ideo nascimur in hoc seculo: nudi etiam accedimus ad baptismū vt nudi z sine impedimēto perueniam? ad celū. Qua incōgruuz est z absurdū z quā turpe: vt quē nu-

dum mater genuit nudus suscepit ecclesia Si ues intrare uelit in celū. Facilius est camelū p foramen acus trāsire: q̄ diuitē introiſſ i regnū celoz meli⁹ ē min⁹ egere q̄ plus hr̄e. Humilis ē auar⁹: cui ñ sufficit dom min⁹. Soroz dilecta si in hoc seculo famē t sitim atqz nuditatē p̄o xp̄o sustinuerimus gratis cū eodē domino nr̄o iesu xp̄o i celesti regno gaudebimus. ¶ De murmuratione ℔. xlvij.

Ospitium corb dis nr̄i per gr̄az dei sctificatur t p inhitationez spiritus sancti q̄ do intus est charitas pax bonitas. humilitas. pacientia. ꝯcordia: māsuetudo: t alia huiusmōi. Hec sunt nr̄e dimitte. s. bōi mores t vtutes Sed si incipimus inter nos litigare t murmurare: cōtendere. stati ab his spūalib⁹ bonis vacui remanemus t nudi Quare: q̄ vtutes non possunt remanere cū vitijs. Hā t modicū fermētū totā massā corrūpit. quisqz seru⁹ dei dēt pensare in corde suo. q̄ magnū malū incurrit. si p rebus tpalibus murmurat. vnde debuerat esse diues. fit paup. que sūt diuitie nr̄e: vtutes. s. Uirtutes ergo perdimus. si p cibo vel potu murmuramus. Graue peccatū ē murmuratio. Unde gregorius. Regnū celorū nullus qui murmurat accipit Nullus q illud accipit murmurare pōt. Discordia fatui sicut rota curr⁹ femur portat t murmu-

rat. Tales ſt̄ mlti ſſres ⁊ mlte ſoꝛoꝛes in ꝯgrega tiõe: qui ſt̄ carnalibus ꝺ ſideriis ſubditi: ⁊ mur murañ nũq̄ ceſſant. igr̄ ſoꝛõ cariſſima neceſſari uꝫ eſt valde nob ꝓfiliuꝫ pauli apli ꝺicentis. Ne q̄ murmurauerit̄ ſic̄ qdam eoꝝ murmuraue rũt in ꝺeſertoꝝ ⁊ perie runt ab exterminatoꝛe: igr̄ piculoſũ c̄ nob̄ mur murañ: ne foꝛte peamuſ ab exterminatoꝛ in mo naſterio: ſic̄ illi perierũt in ꝺeſerto. Linguas ꝙ nr̄as a murmuratiõe cu ſtodiamuſ ne (qꝺ abſit) ſic̄ illi perierũt in hoc ſe culo nos peamus in fu turo. Non ꝙ murmure mus: ne foꝛte ſic̄ illi pie erũt in hac vita: noſ pea mus in futura. Cauea mus ab oi murmuratio ne: ne fõte ꝙ illi paſſi ſt in coꝛpib⁹: nos paciãur in aiabus. Itez apls cõ ſulendo nob̄ loquit̄ ꝺi cens. Neq̄ tentemus xp̃m ſic̄ qdã coꝛ tenta uerũt: ⁊ a ſpentib⁹ perie runt. Xp̃m tentat qui ꝓ cibo vel potu ſiue ꝓ ve ſtim̃to murmurat: ſicut ſcriptũ eſt: ꝺ eodē̄ pplo. Tentauerũt ꝺeũ in coꝛ ꝺib⁹ ſuis: vt peterēt eſcas aiab⁹ ſuis. ⁊ itez. Murmurauerũt in tabnacul̄ ſuis: ⁊ nõ exaudierũt vo cem ꝺn̄i: xp̃m tẽtat qui in monaſterio ſuperflua requirendo murmurat. Contra xp̃m facit: qui in monaſterio pluſq̄ oꝫ requirit. In chriſtũ pec cat: qui in monaſterio res terrenas ⁊ tranſito rias requirendo prepo ſitos ſuos ſcandalizat. Et a ſerpentibus perie runt. Quare a ſerpen

tibus perierit nisi qr ser
pēs venenosus ē: t ois q
murmurat venenuz dia
boli hz in lingua. Unō
Jacobus aplūs. Lingua
inquietū malū plena ve
neno mortifero. Lauen
duz est g nob a murmu
ratōe ne mōtifero t dia
bolico veneno pereāus.
Soror dilecta mihi in
xp̄o. Audi quid dñs nr̄
iesus xp̄s dic̄ in euāge.
Dico vobis ne sollicīti
sitis aie vr̄e quid mādu
cetis neqz corpi vr̄o qd
induamini. Ac si aperti
us dicat: Deus q dedit
vobis aiam: dabit escā.
Et qui dedit corpus da
bit vestīmtum. Et adie
cit. Respicite volatilia
celi qm̄ n̄ semināt neqz
colligunt: neqz ꝯgregāt
in horrea nec in celaria:
t ds pascit illa. i. si deus
gubernat aues: q̄ hodie
sunt t nō cras nō erūt:
quāz aia est mortal' quā
to magis dabit hūis t an
cillis suis cibū t vestīm-
tuz: q̄z aia ē imortalis: t
qbus regnū celoz pmit
tit. Et itez. Cōsiderate
lilia agri quō crescūt: nō
laborāt neqz nent. i. nō
texūt neqz filant: t deus
sic vestit illa: q̄to magis
vestiet seruos suos t an
cillas suas. Nō occidet
ds aias seruoz suoz fa-
me aut siti aut nuditate
Et adiecit: q̄rite p̄muz
regnuz di t iusticiā ei⁹.
t hec oia adijcientur vo
bis. ac si diceret. Serui
te dño in timore: cātate
t exl'tate ei die ac nocte
cum trēore: t ipse dabit
vobis in hac vita t in fu
tura oia necessaria. In
quirentes dñm: non mi
nuentur ei bono. Soro
carissima: ds qui te edu

xit de domo patris tui: si in sortio eius perseueraueris: dabit tibi in bono petitiões cordis tui.

¶ De xpio ser. xlviij.

Oro caríssima peculiare: q̄ hī apō seruos ōi p magno crímine: nunq̄ ínueniatur in te. Oia q̄ in mōasterio sunt: oīb⁹ sūt cōmunia. Ergo si ancilla dei aliqd hz abscō suz vl̄ xpriuz: q̄ a ceteris ancillis dei ignoratur. furtum est: petrī furti ē: q̄re? q̄ oia hz in cōmuni cuz ceteris ancillis dei. Et q̄si xpriuz sibi aliqd abscondit furtiue: aliud hīc in cōe cū ceteris ancillis dei ⁊ q̄si xpriuz sibi aliud abscōdere. hoc furtū est: hec manifesta fra⁹ ē. Hoc grāde petrī est: hoc est inter infernī: p hāc viā latrões descē derūt l infernū. Sic. n. paulus apl's: neq; latrones: neq; rapaces r̄gnū dei possidebūt: ācilla dī q̄ semetipsaz sepata cō muniōe mōasterij aliō q̄si xpriuz abscōdendo: cōseq̄ns est vt sepatur a cōsortio celestis vite. mlti ad cōmunē societatez mōasterij veniunt: lz q̄ sine graui gemitu dicer̄ nō possumus: nō oēs in eo sīm euāgeliū viuunt. In mōasterio sūt sancti apostoli iesu xpi. Est ēt ibi iudas scarioth tradi tor dñi: ⁊ ibi anania cuz vxore sua saphira. Est ēt ibi Giezi discipulus helisei: qui xpter deum oia q̄ hūt in hoc mūdo: admiratiōz apl'or dere linquunt cā solus eterne vite in eidē apostolis letabūtur ⁊ remunerabunt in eterna beatitu-

dine. Qui ãt postꝙ ad ꝯsionẽ mõasterij venit ⁊ ỏ reb⁹ mõasterij facẽ fraudẽ pzesumit: iudas ẽ ⁊ penã inde sustinebit in inferno: qz de hoc qỏ cõe est: pzius facit: q ãt de seculari vita ad futuz deꝯuertunt: si ỏ his q̃ in hoc seculo habuerũt vnã ptẽ sibi refuãt: alterã vo secũ i mõastẽio tradũt: cũ anãia ⁊ saphira sniam maledictiõis merentur. Qui asũt ỏ seculo ad mõasteriũ venit: ⁊ qꝝ in domũ suã hẽre non potuit: si illỏ in mõasterio hẽre voluerit: vel req sierit: sine dubitatiõe lepza giezi adherebit ei. Et lepza quã giezi sustinuit in corpe: iste sustinebit in aia. Honesta sorõ sic superi⁹ dixi tibi magna differentia ẽ int eos qui in monastrio viuũt. Illis qui in monasterio more apl̃oz viuunt: qui ex his q̃ in seclo habuerũt vl̃ hũt: in mõasterio nihil a bscõdunt ꝙuenit illud psalmiste. Mihi aũt adherere deo bonũ est: põere in dño spẽ meaz. Et illud. Jacta cogitatuz i dño: ⁊ ipse te enutriet. Illis qui sic iudas scarioth pzius retinẽt: vl̃ de reb⁹ mõasterij abscõdunt ꝙrẽit illỏ: Ascẽdunt vsqz ad celos: ⁊ descendũt vsqz ad abyssos aie coꝝ in malꝝ tabescebant. Illis vo qꝝ cũ anania ⁊ saphira ex his que in seculo habuerũt vnaz partẽ mõasterio tradũt alterã vo sibi in pzũ retinent: ꝙuenit illỏ: Qui ꝙfidunt in vtute sua: ⁊ in mltitudine diuitiaꝝ suarũ gloriãtur. Etiã illis qui sic giezi ea q̃ nõ po-

terũt hẽ in secko requi-
rũt in mõasterio ꝙuenit
illõ. Ecce hõ qui nõ po
suit deũ adiutorẽ suũ sz
sperauit in mlitudie di
uitiaz suaz: z prualuit
i vãitate sua. Tu ꝯ sorõ
veneabil: nihil celes ni
hil abscõdas: nihil apõ
te abscõsuz repõas. In
abscõdito nihil rtineas
apõ te nihil rẽaneat ab-
scõsuz. Quicqd hẽs ha
beto cũ licentia: si quid
habes hẽto cũ bñdictio
ne. Sine licentia abba-
tisse vl ꝑpositse: nihil ha-
beas. Sine benedictio
ne: nihil accipias. Sine
licẽtia nihil tribuas. ho
nestavgo: iacta cogitatũ
tuũ in dño: z ipse te enu
triet. Amen. ¶ De
oratione. f. xlix.

Arissima soror:
audi q̃ dico. An
te tps orare est ꝑuiden
tia. In tpe ꝓstituto orar
est obia. Tempus orãdi
preterire est negligẽtia.
Tanto crebrior dz esse
oratio: quãto est vtilior:
Dns dic in euãg. Oia
q̃cunqz petieritis in ora
ne credentes accipietis.
Et paulus apo. Sine i
termissiõe orate. Et ia-
cobus. Multũ. n. valet
deprecatio iusti assidua
Sorõ venerabil añ ora
nez prepara aiaz tuaz z
noli esse q̃si hõ qui tẽtat
deũ. In oratione prepara
te: z ostẽde ꝙsciaz cõdis
tui: vt amplior gr̃az ꝙse
q̃ris a deo tuo. Tũc ve
raciter oras: q̃ꝑdo aliud
in corde nõ cogitas. Ci
ti? ad ꝑcẽ inclex flectit: si
peccator a prauitate sua
corrigatur. Ora cordis
est nõ labiorum. Melius est cuz silentio cõdis
orare q̃ꝑ solis verbis si-

ne intentiõe mentis. pura est oõo quã in suo tpe supflue cogitatiões nõ ꝓturbãt. Lõge qppe est a deo aĩus: qui in oõone cogitatiõibus seculi est occupatus. Duob⁹ modis oõo impedit: ne impetrare quisqz possit qꝺ postulat. Hoc est si adhuc hõ mala cõmittit: aut si peccãti in se ex toto corde non dimittit. Deus nr̃a celestis est: tũc deuz in oõone bene ꝓtẽplatur: qñ nullis terrenis curis aut erroꝛib⁹ impeditur: qñ qsqz orat spũm scm̃ ad se vocat. Sed postꝯ venerit. cõfestiz oĩa temptam̃ta demoniox q̃ se mentibus hoĩum imergũt pñtiaz eius ferre nõ sustinẽtes effugiũt. qui ledit nõ desistat orare ꝑ se ledentibus. Alioqn iuxta dñi sniaz peccat qui ꝑ inimicis suis nõ orat. Sicut nullus ꝓficit in vulnere medicam̃tuz. si adhuc in eo est ferruz. ita nihil ꝓficit oõo illius qui odiuz hz in corde. Culpabilit expãdit manus ad deũ q facta sua orãdo iactanter manifestat. Sic̃ phariseus in templo iactanter orabat ⁊ magis laudabat semetipz de bõis opibus ꝙ deũ. Soꝛõ dilecta ora cũ lachrỹs ide sinẽter. Ora iugit ꝑcar deũ diebus ac noctibus Oõo sit sine cessatione. oõo sit freq̃ns. sintoõonis arma assidua. oõo ꝺ ore tuo nõ cadat. insiste oõoni frequent. incũbe oõoni freqũnter. Geme semper ⁊ plãge. Surge i nocte ad ꝑcez. vigila ⁊ ora per nocta in oõone ⁊ prece. incũbe nocturnis vi-

gilijſ.ad modicū clauſis
oculſ rurſus ora.oro fre
quēs diaboli iacula ſub
mouet.oro q̄tidiana dia
boli tela exſupat.oro eſt
p̄ma v̄tus adūſus tem-
ptationū incurſuſ.Oro
ſupat tēptam̄ta unicor.
vincit demones: ſupat i-
mūdos ſpūs.per oronē
vincunt demōia: orone
demōia ſupantur oibuſ
maliſ prevalet oro.Mo
neſta ſorō ſit oro tua pu
ra. Mōco te cariſſima
vt ores p bōis boibus.
vt in bono perſeuerent.
Rogo ēt te vt ores pro
malis boibuſ.vt de ma
lo ad bonū q̄uertantur
Ora pro amicis tuis.t
ora p tuis imicis. Ora
ēt p oibus fidelibus vi
uis t ōfūctis.dirigat oro
tua ſic incēſus i ſpectu
dei. De lectiōe.f.L.
p Er oronē mūda

mur a petis.p lectionē
docemur qd faciamus
vtrunq; bonus eſt ſi ly.
Si vero non licet meli
us eſt orare quā legere
Nā cū oramus cū deo
loquimur. Cū legimuſ
deus nobiſcum loquit.
Soror cariſſima ſi nis
cū deo ſp eē.ſp ora t ſp
lege. Valde nobis ē ne
ceſſaria lectio diuina.
Nā per lectionē diſci-
mus.qd facere quid ca
uere.quo tēdere debea
m⁹. Unde dicitur lucer
na pedib⁹ meis verbus
tuū.t lumē ſemitis me-
is. Per lectionē ſenſuſ
t intellectus augentur.
Lectio nos ad orōnem
inſtruit t ad opationem
lectio nos informat ad
actuā t q̄tēplatiuā vitā
ō dī in pſalmo. Btūs
vir q̄ i lege dñi medita-
bit die ac nocte.lectio t

oño sunt arma. quibꝰ dia
bolus expugnat. hec sũt
instrumẽta quibꝰ eterna
beatitudo acquirit. per
oñones ꝛ lectiõs vitia de
struunt ꝛ vtutes i aia nu
triũtur. ancilla di semp
dz orare ꝛ legere. Unde
legitur in psalmo. Tũc
nõ ꝓfundar cũ ꝓspexero
i oibus mãdatis tuis. igr̃
dilecta mihi sorõ i ꝓpo
insiste oñoni frequenter
perseuera in meditatõe
scripturaruz. in lege dei
esto assidua. hẽto studiũ
in diuinis legibus. vsus
legẽdi sit tibi. sit tibi fre
quens lectio. sit tibi q̃ti-
diana legis meditatio.
lectio demit errorez vi-
te subtrahit hoiez a va
nitate mundi. per lectio
nẽ sensus ꝛ itellectꝰ cre
scũt. Lectio. n. docet qd
facias. demõstrat qd ca-
ueas. oñdit q̃ tẽdas mitũ

ꝓficis cũ legis tũ si facis
ea q̃ legis. soror vnera
bilis ad apiat ds cor tuũ i
lege sua ꝛ i ꝓceptis suis.

¶ De opatione ser. li.

Eremias ꝓphe
ta dic̃ leuemus
corda nostra cuz
manibus ad deũ. Qui
orat ꝛ laborat cor leuat
ad deum cum mãibus.
Qui vero orat ꝛ nõ la-
borat cor leuat ad deuz
ꝛ nõ mãus. Qui autez
laborat ꝛ nõ orat: mãus
leuat ad deuz ꝛ nõ cor.
Igr̃ sor̃ carissima ne-
cesse est nobis cor in oño
ne ad deuz leuare ꝛ ma
nus cũ operatiõe ad de
uz extendere. Quare?
Ne de negligentia mã
datoz reprehendamur
duz salutez q̃rimus ob
tinere sola oñone: aut so
la operatiõe. Unde pau.
apls. Qui non laborat

ñ mãducet. Ancilla xpi
oz semper orare legere
z operari. ne forte spūs
fōnicatōis ōcipiat occio
saz mentē. Delectatio
carnis per laborez vinci
tur. Sozor carissima di
uide tibi spaciuz dici in
tres partes. z in prima
ora. in scōa lege. z in ter
tia pte labora. Rex sa-
lomō per ociū semetipz
involuit in multis forni
catōibus z per cupidita
tē fornicatiōis adorauit
ydola. Sorō venerabil'
hec tria sūt tibi necessa-
ria valde .s. oro. lectio z
opatio. Oīone munda
mur. lectōe instruimur.
operatiōe beatificamur
Sic dicit spiritus san-
ctus in psalmo. Labo-
res manuuz tuaz qz mā
ducabis. beatus es. z be
ne tibi erit. Si aliquan
do a lectione cessaueris
operari debes. vt nun-
quaz sis ociosa. quia oci
um inimicuz est anime.
Diabolus cito decipit
eum quem ociosum in-
uenit. Diabolus quoti
die in claustra intrat z
si aliquem inuenit ocio
sum statim accusat. O
sponsa christi vide ne cū
diabolus claustra intra
uerit. z vniuscuiusqz fa-
cta scrutatus fuerit ali-
quid iueniat vnde te ac
cusare possit. Hac de cā
te moneo: Sozor mihi
in christo dilecta vt per
amorem christi nunquā
sis occiosa. rogo vt amo
rem christi ostendas so
ciabus tuis. non solum
verbis sz z operibus bo
nis. Tunc vere deuz di
ligis si pro amore illius
bona que potes opera-
ris. Unaquequ sancta
anima debet in se mor

strare amorem dī. ⁊ ver
bis sanctis ⁊ actiōibus.
Unde in canticis canti
corū. Sponsus .s. xps
sponsam. i. sanctā aiam
hortatur dicens. Pone
me vt signaculū sup
cor tuum. ⁊ super brachi
um tuum. In corde sūt
cogitatiōes ⁊ in ⁊ in bra
chio operatiōes. Ergo
sī cor ⁊ sup brachiū spō
se dilectus in signaculū
q̄ in sca aia q̄tuz ab ea
diligatur ⁊ voluntate ⁊
actiōe designat. q̄ amō
dei nūq̄ esto ociosus. si
vere est āor magna opa
tur. si vo nō opatur. nō
ē amor. Rogo tgī te ve
nerabil' vgovt deuz per
fecte diligas ⁊vt p āore
illi⁹ nūq̄ ociosa sedeas.
Si verī deū diligis nul
la hora ociosa eris. si de
uz in veritate amas pro
āore illius ociū recusas.
Si ex toto cōde diligis
deum oi tpe q̄tēnus oci
uz. Qui dcū tota mēte
diligit ꝓpter deuz ocuz
postpōit. regnū dī nō da-
butur ociosū. sz in sumo
dī studioso. regnū dī nō
dabit vagātibus sz pro
deo digne laborātibus.
Qui in bonis opibus st
pigri ⁊ tepidi nō hēbūt
locū in regno dī. Luxu-
ria cito decipit hoies o-
cio deditos. Luxuria ci
to decipit hoiez ociosuz
decipit hoiez vagantez.
Luxuria ḡuus vrit quē
ociosuz inuenit. Libido
cedit rebus. Luxuria ce
dit operibus: luxuria ce
dit idustrie ⁊ labori. hō
per laborē sepe vincit li
bidinez. Corpus. n. la-
borī fatigatū min⁹ dele
ctatur flagitio. q̄ ꝓpter a
mabilis in xpo soror p̄
caue ociū. nō diligas oci

uꝫ fatiga coꝛpus laboꝛ. Exercet opuſ bonū q̄re tibi opusvtile q̄ animi i plicetur intentio. Opuſ tuuꝫ ⁊ intētio tua ſ̄per ſit in deo. Amē. ¶ De pſalmis ⁊ hymniſ ꝑ.liij.

Oꝛo caniſſima ſ cuꝫ inſpectu dī cātas pſalmos ⁊ hymnos: hoc tracta in mente tua qđ cātas i voce. Mēs tua cū voce cō coꝛdet: ⁊ coꝛdet cum lingua. Nō aliud cogites ⁊ alīd cātes. Si alīd cogitas in mente ⁊ alīd cātas in voce ꝓdis fructū laboꝛis tui. Si coꝛpꝰ tuuꝫ ſtat i eccleſia foꝛis vagatur mens tua perdis mercedē tuā. Unde dī. Populꝰ hic labijs me honoꝛat: coꝛ āt eoꝝ longe eſt a me. Sicut. n. ait apl̄s: Pſalā ſpū: pſalā ⁊ mente. Cātabo oꝛe ⁊ coꝛde. Bonū ē ⁊ ſemp oꝛare deū mente. bonū ē ēt cū ſono vocis hīnis ⁊ pſalmis ⁊ cāticis ſpūalibus glificaꝛ deū. Sic oꝛationibuſ iuuāur ita pſalmoꝝ modulatiōibuſ delectāur. Uſuſ cātādi cō ſolaꝛ triſtia coꝛda. Cantus i eccl̄ia mētes hoīm letificat: faſtidioſoſ oblectat pigroſ ſollicitat peccatoꝛeſ ad lam̄ta inuitat. Nā q̄uis dura ſunt cōda ſeculariū hoīuꝫ: ſtatī vt dulcediem pſalmoꝝ audierint: ad amoꝛē pietatis ꝙuertunt. Sūt mī ti qui ſuauitate pſalmoruꝫ ꝓpuncti: pctā ſua lugēt. Dño tm̄modo i hac vita effundit in remiſſionē pctōꝝ. Pſalmoꝝ āt decātatio ſignificat perpetuā laudē dei in etna gaudia: ſic̄ ſcriptū ē: bti qui bītant in domo tua

dñe in secla seculoꝝ laudabũt te. Quicũqꝫ fidelit ⁊ itenta mente: psalmos decãtat: q̃dãmodo ãgelis dei sociat. Quõ: qz hõ illũ p modulo suo laudat in terris: quẽ angeli sine intimissiõe adorãt ⁊ glorificãt in celis. ¶ Psalmoꝝ decantatio aliqñ ꝯmouet nos ad lachrymas: aliqñdo inuitat nos ad oꝛonez. psalmi faciũt nob gratas eẽ vigilias noctis dicentes. Exltate iuste in dño: rectos decet collaudatio: psalmi pnũciãt nob horã dici pmã cũ exltatõe lucis dicendo. Deus in noie tuo saluũ me fac: ⁊ in vtute tua iudica me. psalmi ꝯsecrãt nob horã dici tertiã cũ dicunt. Et vẽiat sr nos mia tua dñe: salutar tuũ fm eloquiũ tuũ. psalmi nos letificãt hoꝛa dici sexta in panis ꝯfractiõe: psalmi ad hoꝛã dici nonã ieunia resoluũt: ⁊ nõs faciant dulcedine ac suauitate spũali. psalmi nos deoꝯmendãt hoꝛa dici vesptina dicendo. Dirigat dñe oꝛo mea. sic incensum in ꝯspectu tuo. Eleuatio mãuz tuaꝝ sacrificiũ vesptinuz. psalmi nos admõent vt bñdicãus dño ad ꝯpletaz dicentes. Ecce nunc bñdicite dñm oẽs fui dñi. Soꝛõ mihi in xp̃o dilecta firmiter ftine in tua memoria: q̃ in auribus di bene sonat cũ scã aia per dilectiõz ⁊ amoꝛẽ ac deuotõz: psalmos hymnos ⁊ cãticos spũales docãtat. Uñ spõsus. s. xp̃s in cãticis cãticoꝝ spõsaz i. eccliaz vel scãm aiam admõet dicens. Osten

de mihi faciez tuã: sõet vox tua in auribꝰ meis: qz vox tua dulcis ⁊ facies decora. Tu inquit dilecta mea q̃ taces in lectulo dulcissime ꝓtemplatiõis: in q̃ mihi i psalmis ⁊ hymnis ⁊ cãticis spũalibus atqz oiombꝰ placere desideras: veni ⁊ ostende mihi faciẽ tuã ti. egredere a secreto cõdis: ⁊ alijs pulchritudinẽ bonoꝝ opeꝝ suoꝝ ad exemplũ demõstra: vt ẽ illud videãt opa vĩa bona: ⁊ glorificent pẽz vestruz q in cel' est. Sonet vox tua in auribꝰ meis. Vox. s. predicatõis: vox diuine laudis: vox iubilatiõis q̃ alios ad laudẽ ⁊ gliaz meã ꝓficere facias. Cãtꝰ psalmoꝝ oblectat aures audientiũ ⁊ instruit aias fideliũ ad bene viuendũ. Vox cãtantiuz sit vna ⁊ cũ angelis dei q̃s videre nõ possumus: vba laudis miscemꝰ. Serui dñi semp dñt laudare nom̃ dei: aq̃ superiorez insinuent: de q̃bus dr̃: Benedicite aq̃ oẽs q̃ sr̃ celos sunt dño: qz electi nõ tacebũt inꝑpetuuz laudar̃ nom̃ dñi De aqs vo inferioribꝰ dictũ est. Cõgregentur aq̃ q̃ sub celo sunt in locũ vnũ qz r̃probi per totuz mundũ mõ dispersi ꝯgregabũtur in infernũ cruciãdi. Sine intermissione fideles debent referre laudes deo qz deꝰ delectatur in illis. Nõ deus delectatur in laudibꝰ fideliuz testat̃ sponsus. s. xp̃s qui in cãticis cãticoꝝ spõse. s. scẽ aie loquit̃ dicens. Que habitas in ortis. In ortis batat ecclĩa vl' q̃libet scã aia

q̃ iã viriditate spei ⁊ bo
nor operꝫ est repleta. q̃
ꝯ iã in ortis hitat oꝫ vt
spõsuꝫ suuꝫ vocẽ suã au
dire faciat. i. cantuꝫ hõc
predicatiõis vl'sce iubi-
latiõis vel vocez diuine
laudis emittat in q̃ ille
delectetur quez deside
rat: q̃ aici auscultantvꝫ
oẽs electi: q vba vite. s.
lectiões: psalmos: hymn
nos ⁊ cãticos spũales au
dir̃, desiderãt: vt ad cele
stez pr̃iaz reuiuiscãt. igr̃
soro reuerendissima: hẽ
iã superi⁹ dixi valde ne
cessariũ ẽ tibi: vt in oi vi
ta tua laudes oipotentẽ
deũ creatorez tuuꝫ: qm̃
inde ꝓmittit̃ tibi venia:
vnõ ⁊ laudes. Lauda ꝯ
euꝫ in cõde: lauda cũ in
voce. lauda euꝫ in voce
iubilatiõis. lauda ẽt euꝫ
in secreto ꝙtemplatiõis
lauda euꝫ i cubiculo mẽ
tis in iubilatõe vocis: q̃
nis ad laudandũ deum
pctõres ⁊ indigni simus
tñ cessare a laudibus nõ
debẽus. qr inde ꝙsequẽ
niã pctõr credimus: vñ
deuꝫ laudam⁹. Unvor
diuina i psalmis. Sacri
ficiuꝫ laudis honorifica
bit me. inqt. ⁊ illic iter q̃
ostendã illi salutare dei.
Ac si apertius diceret.
In psalmis est iter lau-
dis q̃ ad eternã laudẽ p
uenir̃ possis. sꝫ si ego il-
lud tibi nõ ostendero. il
lud inuenir̃ nõ poteris.
Proptea carissima qr
iter nr̃e salutis in mãib⁹
est creatoris. mõeo tevt
nũq̃ la⁹ dei discedat ab
ore tuo. Soror mihi in
xpo amãtissima deus ẽ
laus tua ꝯ ⁊ tu laus illi⁹
esto. ita vt semper sit la
us illi⁹ in ore tuo. Am̃.
De actiua ⁊ ꝙtẽpla

tiua vita ser.liij.

V Idit Jacob scalã stantes sr̃ traz angelos q3 dei ascendẽtes z descendentes per eã:z cacumez illi⁹ celos tãgebat. Jn hac scala st̃ positi oẽs advitã eternã predestinati: z ois q spectat ad regnuz celoꝝ in hac scala hz locũ. Scala ista gñalis est eccl'ia q̃ ex pte adhuc militat in terris:z ex pte iã regn̄t in celis. Jn hac scala sunt tres ordies hoiz.s.secu lares actiui z ꝙtemplatiui. Secl'ares sunt in minori gradu. Actiui sunt in altiori loco. ꝙtemplatiui vo sunt in sũmo. Et ð istis trib⁹ ordib⁹ hoiz: quidã st̃ in mola: quidã sunt in agro quidã vo st̃ in lecto: mola est vita secularis: ager est aius hominis secli. Jn agro sũt predicatores v̄bi dei: in lecto est amor sponsi.s. xp̃i. Qui st̃ in mola trã circueunt: qr terrena q̃rũt z diligunt. Qui sũt in agro terrã collunt qr semin̄at v̄buz dei in auribus hoiuz: qui in lecto sunt despiciunt z ꝙtemnunt. ad pedes h⁹ scale sunt hoies h⁹ seculi. Jn medio scale st̃ actiui: in sumitate vo scale st̃ ꝙtẽplatiui iã q̃si'i celo positi: qr celestia cogitãt. isti st̃ ãgeli ði p scalã ascẽdẽtes z ðscẽdẽtes: qr ascendũt per ꝙtemplatõz ad deũ: z descendunt p cõpassionez ad ꝓximum. Actiua vita innocentia est bonoꝝ opeꝝ. Contẽplatiua vita est speculatio, supernoꝝ. Actiua vita cõis est miltoꝝ: ꝙtemplatiua vo paucoꝝ. Actiua vita terrenis reb⁹ bñ

vtik. Cõtemplatiua vo
seculo renũciãs. soli do
viuere delectat. ¶ In-
terro. ¶ Fr̃ dilecte: ro
go vt ostẽdas mihi dif-
ferentias actiue ⁊ ꝙtem
platiue vite. ¶ Respõ.
¶ Soror carissima iter
actiuã ⁊ ꝙtemplatiuã vi
tã maxima ẽ doꝛia: actiua
est panez esurienti dare
Uerbuz sapie ꝓximos
docere. errãtez corrige-
re. ad viaz hũilitatis su
pbientẽ reducere. Dis
cordantes ad ꝙcordiaz
reuocare: infirmos visi-
tare: moꝛtuos sepellire
captiuos ⁊ incarcere po
sitos redimere. q̃ singu
lis qbuscunqz expediat
dispẽsare. necessariavni
cuiqz ꝓuidere. Soꝛoꝛ
mihi in xp̃o dilecta. ec-
ce audisti opa actiue vi-
te. Nũc si placet. audi
virtutes vite ꝙtemplati
ue. Cõtemplatiua vita
ẽ Charitatẽ di ⁊ ꝓximi
toto mente retinere. ab
exteriori actiõe acquie-
scere. soli desiderio con
ditoꝛis inherere. ita ut
iaz nihil agere libeat. sz
despectus oibus curis se
culi ad videndaz faciez
sui creatoꝛis aius inar-
descat: ita vt iam noue-
rit carnis coꝛruptibilis
põdus cũ meroꝛ poꝛtaꝛ
totisqz desideriis optaꝛ
hymnidicis ãgeloꝛum
choris interesse. Appe
teꝛ admisceri celestib⁹
ciuibus de eterna incoꝛ
ruptione in ꝙspectu dei
gaudere. venerabilis so
roꝛ. audisti actiuã vitã.
audisti ẽt ꝙtemplatiuã.
nunc rogo ut cũ maria
magdalena eligas me-
liorez partem. s. vitã cõ
templatiuã. bona est ui
ta actiua. sed multo est
meliõ ꝙtẽplatiua. Qui
pri⁹ in actiua vita ꝓficit

ad ꝙtẽplatiuã bñ ꝙfcendit: qcunqꝫ adhuc tpalez gloriã: aut carnalez affectat ꝙcupiſcentiaz a ꝙtemplatiõe ꝓhibetur. Exẽplũ. n. actiue vite: t ꝙtẽplatiue de iacob accipe. q dũ adamaret rachelez q̃ ſignificat contemplatiuã vitã data ẽ ei lya q̃ ſignificat actiuã actiua vita in laboribuſ hoc mũdi deo ſeruit: duz paupes recepit paſcit t veſtit: viſitat t ꝙſolat: ſepelit: t cetera opa miẽ eis ipendit. Et tñ lya ẽ fecunda in filijs: qz multi ſunt actiui: t pauci cõtẽplatiui. Rachel vero ouis vel videꝫ principium interpretatur: qz cõtẽplatiui ſimplices t innocẽtes ſunt ſicut oues: tab oi tumultu ſeꝛi alieni vt ſoli diuine ꝙtẽplationi adherentes uideant illum qui ait. Ego ſum principium qui loquor vobis. Rachel duos filios hẽt: qz duo ſunt genera ꝙtẽplatiuoꝝ. Alij nãqz viuũt in cõe i mõaſterijs: Alij vero ſunt ſolitarij t ab oib⁹ ſepati. Sed beatior ẽ t pfectior ꝙtemplatiua vita. ꝙ actiua: Sicut aqla defigit oculos in radio ſolis nec ꝺflectit niſi quando vult corpus ſuũ reficere cibis. ita t ſci aliquãdo a cõtemplatione ad actiua vitaz reuertuntur. cõſiderantes illa ſublimia ſic cẽ vtilia: vt tñ iſta hũilia paululũ nr̃e idigẽtie ſint neceſſaria. vñ i cãticis cãticoꝝ. ſpõſ⁹. ſ. xp̃s ſpõſã. i. ſcãz alaz ꝙtẽplatiõi deditã hortat ꝺicẽs. Surge ꝓpa amica mea columba mea: formoſa mea t veni. Ac ſi aptius diceret. Surge ꝓpa amica mea ꝓ dilectioz t

fidē: colūba mea p̄ ino-
centiā ⁊ simplicitatē: for
mosa mea p̄ virtutez ⁊
castitatē. Surge de illo
dulcissio statu tuo: hoc
est de gete ꝓtemplatio-
nis i q̄ mihi soli ꝓplace
re desideras: in psalmis
hymnis orōib⁹ ⁊ canti-
cis spūalib⁹. ℣ festina er
go ⁊ veni. i. egredeř ad
vtilitatē p̄timoz: ut il-
los ēt per offitiū predi-
cationis: ⁊ p̄ exēpla bo-
norum operū imitato-
res tui facias: ad salutē
aiaz suaz ꝑducas. Vi-
sio aialiuz in ezechicle:
que ibāt ⁊ non reuerte-
bāř: ptinet ad pseueran
tiā actiue uite. Et iterū
aialia q̄ ibāt ⁊ reuerte-
banř ptinēt ad mēsuraz
ꝓtēplatiue vite in q̄ duz
qsqz intēderit sua reuer
beratus infirmitate sta
tim descēdit. Atqz ite-
rū renouata mētis acie
ad ea vnde descēderat
rursus ascendit: qđ fieri
i actiua vita ñ pōt: De
q̄si qsqz vel ad modicū
descēderit: statim ignā
tiōibus vitioz inuoluit
Sepe mens ō terra ad
celum erigiť ⁊ itez gra-
uata infirmitate carnis
de celo ad terrā descen
dit. Adultos seculares
hoies visitat deus ⁊ per
suā gr̄az eleuat eos ad
altitudinē cōtēplatiōis
⁊ multos ꝓtemplatiuos
iusto atqz occulto iudi-
cio suo deus interrenis
actibus lapsos derelin
quit. Sicut sepultus in
monumēto cessat ab oi
terreno negotio: ita hō
ꝓtēplatiu⁹ cessat ab oi
terreno ope vl' misterio
⁊ sicut hoies ab actiua
vita ascendentes sepeli
iuntur i gete ꝓtempla-

tiõis: ita a seculari vita recendentes actiua uita suscipit eos in se q̃si sepeliendos. Ac per hoc sicut actiua vita ẽ sepulcrum secularis vite. ita ꝙtẽplatiua vita est mõumentũ actiue vite. viri ſci sicut aliq̃n egrediũt a secreto ꝙtemplatiõis ad actiuã vitã. ita rurſ9 ab actiua reuertunt ad secretũ intime ꝙtẽplaplatõis: vt ĩtus deũ laudent ubi acceperunt unde foris ad ei9 gloriam opãt. Sicut deus vult ut aliquando ꝙtemplatiui egrediãtur ad actiuã vitã. ut alijs pficiãt ita aliq̃do vult ut nẽo eos inqetet. ſz vt qescãt i secreto suauissime ꝙtẽplatõis. Ad bñ in cãticis cãticoz spõsus insinuat. cũ filias hierl'z 'ne spõsam vigilare faciant adiurat dicens. Adiuro vos filie hierl'm: per capreas ceruosq3 cãpoz: ne suscitetis: neq3 euigilare faciatis dilecta: donec ipsa velit. ¶Hoc ẽ ne suscitetis neq3 euigilaꝛ faciẽtis aiam diuine cõtemplatõi deditã: oꝛonibus ⁊ lectõibus diuinis occupatã. Et ne eaz ad exteriora opera inquietare velitis. dõec ipsa velit. ¶Hoc est: dõec exleto ꝙtẽplatõis tpe admonente coꝛpis fragilitate q̃do velit suscitari a sõno interne qetis: ⁊ intime dulcedis. Sed tñ in hac mõtali vita nẽo põt pfecte ꝙtẽplari deũ. vñ btũs ioãnes in apocalypsi dic̃ factũ est silẽtiũ in celo q̃si media hoꝛa. Celũ qppe est aia iusti: sic̃ dñs per ꝓphetã dic̃. Celũ mihi sedes ẽ. Cũ ꝙ qes ꝙtemplatiue vite agit i mente silentiuz fit

in celo.i.in ala q̄ strepi tus trenaꝝ reꝝ atqꝫ opa tionō cessat in cogitatio ne. Sed q̄ ꝙtemplati= na vita in hoc mūdo nō pōt esse perfecta neq̄qꝫ hora integra factū silen tiuꝫ dī in celo:ſꝫ q̄si me dia hora. Qui perfecte vitaꝫ ꝙtemplatiuā vult tenere:dꝫ ab oi terreno opere cessare. Unde in eisdem canticis sponsa de se dic̄. Ego dormio ⁊ cor meuꝫ vigilat. Ac si aperte mens scā loq̄re tur dicens. dū a munda nis tumultibus exteriꝰ dormio:i interiori cogi= tatiōe q̄ sunt celestia at= qꝫ spūalia penso. Etiaꝫ archa Noe q̄ bicame= rata dī:significat actiuos ⁊ ꝙtemplatiuos:q̄ acti ui deorsuꝫ stant: ꝙtēpla tiui vo stāt surſuꝫ: qđ āt archa dī ter camerata: significat tres ordines i scā ecclesia.ſ.ꝓiugatoꝝ: ꝙtinentiū atqꝫ vginuꝫ. De hac ꝙtemplatiua vi ta dic̄ dns i euā. Si vis perfectus esse: vendo oia q̄ habes ⁊ da paupibus ⁊ habebis tesauꝝ in ce= lo ⁊ veni seq̄re me. Et ꝺ Maria magdalēa ait. Maria optimam par= tem elegit:que non au= feretur ab ea. Uita con templatiua non aufere= tur in hoc seculo neqꝫ i futuro. Actiua vita au= feretur ab homine in fu futuro seculo. Actiua vi ta in hoc seclo hꝫ finez: Eō templatiua vo non: q̄ sp perseuat. Actiua vitā in hoc seculo defic̄ Cōtemplatiua vo i hoc seculo incipit: ſꝫ in celo perficitur. Hōesta vgo moneo te: vt ꝓpter de= uꝫ despicias presens se= culū ꝓpter deū ab oibus curis seculi te suspende:

Sine ipedimento secli deo fuire stude. Nulla cura seculi subtrahat te a timore dei. Nulla sollicitudo rex te subtrahat ab intentõe dei. Abice a te quicqd põt impedire bonũ ppositũ. Toto aio odi & dãna ꝙ dilligit mũdũ. Esto mõtua mũdo: & mũd⁹ tibi. Tã ꝙ mortua ab amoꝛ pꝛesentis vite te sepa. Tan ꝙ mortua mũdi gliam nõ ꝯcupiscas: soꝛõ mihi amabilis i xp̃o: sic̃ sepulta in monumẽto nõ habeas curã de seculo. Tã ꝙ ọ̃functa in sepulchꝛo ab oi terreno te ꝓua negotio: soꝛoꝛ mihi in xp̃o amabilis ꝯtẽne viuens q̃ p⁹ moꝛtez habere nõ poteris. Si hic ita feceris: p⁹ moꝛtez tuã vitaz eternã habebis. Amen.

De curiositate ser. lviij.

O soꝛoꝛ carissima mõco tevt de die in die studeas ꝓficere in bõis operib⁹: & vt ñ ꝯsideres mala q̃ alij faciũt: sz ꝯsidera bõa q̃ tu facere debes. Und quidã sapiẽs sit. Insuperuacuis reb⁹ noli scrutari multiplicit Non est tibi necesse ea cognscere q̃ ab humanis sensibus sũt remota. dignũ est valde vt mẽtes hoium desinat iudicaꝛ: q aliena cõda pfecte nescit cognscer. q̃re: q: icerta nos iudicamus: q̃ adusqz veniat dominus: q & illuminabit abscondita tenebꝛaꝝ & mãifestabit ꝯsilia coꝛdium. Dignuz est etiã: vt desinat peccare qui aliena vitia vlt ꝛprehendere. Stulti hoies dũ alienos erroꝛes volunt repꝛehendere demõstrant suos. Tã diu homo ignoꝛat peccata sua q̃ debuerat fle-

re ⁊ cognoscere: qꝫ diu alie
na vicia exquirit curiose
Sz cū hō ad semetipz
reūtitur: ⁊ sese bñ ꝯsidē
rat: nō exquirit qꝫ in ali
is reprehendat. qz in se
metipso multa inuenit
q̄ lugeat. qui semetipz
bene ꝯsiderat: in semet
ipso inuenit mlta q̄ plā
gat. Unō btūs Greg.
Nos tāto minus debe
mus aliena corda repre
hendeř: qñto scim⁹ visu
nřo nō posse aliene cogi
tatōis tenebras illustra
re. Etiā btūs Ysid. ait.
Facilius reprehendim⁹
vitia vniuscuiusqz hois
qꝫ vtutes intendius. nec
quid bōi quisqz fecerit
agnoscř cupius sz qd ma
li egerit persecutāur. igř
soror mihi in xpo dile=
cta moneo te vt āplius
rep̄hendas tua vicia qꝫ
aliena. prius vide tua qꝫ
pria qꝫ aliena delicta. ō
tua correctiōe esto solli=
cita. De tua salute esto
attēta. de tua emēdatio
ne esto preuisa qꝫ ad te
nō ptinet noli q̄rere. nū
qꝫ desideres cognoscř qd
inter se loquūtur hoies.
Noli q̄rere qd quisqz
dicat aut faciat. caue cu
riositatē. Omitte curas
alienevite. nulla curiosi
tas aium tuuz decipiat.
nulla ꝯcupiscentia dete
stāde curiositatis te sub
repat. ne tu oblita tuoz
moz. alienos perquiras
xpi spōsa. tāta cura coz=
rige tua vitia. quāto stu
dio reprehendis aliena.
Nulla tibi sit cura scié
di latētia. caue inquirer
ea q̄ nō debes scire. pre
termitte q̄si secretū qꝫ
scripture scē auctorita=
te non didicisti. Nihil
ultra queras qꝫ scriptuz

est. Nihil ãplius pquiras diuine littere demõstra. Scir nunquã desideres q̃ scire nõ debes. Sorõ venerabil scito p certo: qz curiositas piculosa presumptio est: Curiositas dãnosa picia ẽ: adheresiz puocat: in fabulas sacrilegas precipitat mentẽ. In causis obscuris reddit audaces. In rebus ignaris facit hoies precipites. Sorõ amãtissima cũ oi studio vitã tuã emenda. vt p̃ hãc vitã meãris puenire ad etna gaudia. amẽ.

¶ De vigilantia. f. lv.

Audi dñm iesum xp̃m in euã. dicẽtez. Vigilate qz nescitis qñ dñs venturus est: et itez. Dibus dico vigilate. z petrus apls Esto te prudentes z vigilate in oronibus. Cũ hoies dixerint pax est z securitas tũc ĩpentinus veniet sr eos interitus. Et salomon ait. Sũt iusti atqz sapientes: z opera eoz ĩ manu dei: z tamen nescit hõ vtruz ãore aut odio dignus sit. Quar? qz in futuro reseruãtur ĩcerta. Sorõr in xp̃o dilecta. ió dñs celauit nob tps sui aduentus: vt nos longa expectatiõe incerti: semp credãus iudicẽ nrm esse ventuz: qz qñ venturus sit ignorãus. Uerba sunt bti Greg. leticia p̃ntis vite ita est agẽda: vt amaritudo sequentis iudicij nũq̃ recedat a mẽoria: sepe diabolus decipit hoiez ad peccandũ: z cũ de ruina ẽspicit eũ afflictũ: itez p securitatez decipit eũ. igr sorõ dilecta mihi ĩ xp̃o

ſp̄ neceſſe eſt vt cū bona
agimuſ mala q̄ fecimuſ
ad memoriā reducam⁹
vt deū culpā caute cog-
ſcim⁹. nūq̄ d̄ bono ope
icauti letemur. Jō dñs
voluit nob̄ horā vltimā
eſſe incognitā vt ſp̄ ſim⁹
ſuſpecti vt dū illā videř
nō poſſum⁹ cottidie noſ
ad illā preparēus. Etiā
ne in hac vita ſimus ſe-
curi: btūs yſido. nos ad
mōet dicens. Neq̄ iu
ſt⁹ de ſua iuſticia p̄ſidat
neq̄ petōr d̄ mīa d̄i deſ
peret qcq̄ ſī pariter ha
beant in corde ſpē ⁊ me
tū. Sic ſperet d̄i mīa
vt ſp̄ timeat ei⁹ iuſticiā.
Quāuis p̄uerſatio ſcōr
ſit p̄babiliſ tam̄ incertū
eſt hoibus ad quez finē
ſunt deſtinati. iō numq̄
hō dī eſſe ſine metu: qr
ſatiſfactio pnſe: diuino
tm̄ iudicio penſat nō hu
māo. Und̄ ait ceſarius:
q̄to ſumus ſecuri d̄ pre
teritis petis tm̄ debēus
eſſe ſolliciti de futuris.
Uenerabil' ſoror firmit
tene qr oīs vita ſapiētis
hoīs meditatio eſt mor
tis. Igitur ſoror mihi
in xp̄o amabilis ſi oi ho
ra ad deū vigilaūis ſapi
ens eris. ſi cottidie mēte
tuā ad deuz leuaueris ⁊
diez mortis tue ad mēo
riā reduxeris beata eriſ
ſm illd̄ q̄ quid̄ ſapiēs
ait. btūs hō qui ſp̄ ē pa-
uidus. Hac de cā te mo
neo vgo hōeſta vt ſemp
ſis pauida ſpq̄z ſuſpecta
Semp eſto ſollicita ⁊ cō
tra diaboli tentatiōes a
ſtuta. ſempervigilia ⁊ cō
tra antiquū hoſtez inceſ
ſant̄ pugna. Diebus ac
noctibus ora cū oi vigi
lātia ⁊ p̄tra inſidias dia
boli viriliter dimica. in
oi vita tua eſto p̄uiſa ⁊
p̄tra vſutias inimici cuz

ol sollicitudine decer-
ta. Etiã audi hõc ista vir
go ea q̃ ihesus xp̃s spõsus
tuus dic̃ in cuã. Btũs
ille huus quez cũ venẽit
dñs inuenerit vigilãtez
Ergo si ad eundez dñz
nr̃m ihesuz xp̃z vigilaue
ris tota mẽte inter btõs
ꝑputabis in eterna bea
titudine: btã eris si cuz
oi deuotiõe oc̃los men-
tis ad vez lum̃ q̃ ds est
leuauis: vere btã eris si
ad deuz cũ oi instãtia vi
gilaueris qz ꝓmisit de⁹
coronã vigilãtibus. Añ
in cãticis cãticoz de ocu
lis spõsi dr̃. Oculi eius
sic̃ colũbe sr̃ riuulos aq̃
rũ q̃ lacte sunt lote z re-
sidẽt iuxta fluẽta pleniſ-
sima oculi sponsi sci viri
sunt. q sic̃ colũbe i ſſim-
plicita eviuũt. z alijs su
is predicationibus atqz
exemplis viã salutis oñ
dunt. Super riuulos a
q̃z esse ꝓhibent. qz sem
per in refrenatiõe sctãz
scripturaz ꝙuersant: qui
lacte sr̃ loti: qz per gr̃az
dei in baptismo a pctis
suis sũt mũdati: quid. n.
perfluẽta pleniſſima iuz
ta q̃ sedent intelligimus
nisi sacre scripture pro-
funda z archana dicta:
quibus nos reficimus:
dum ea legendo vel au
diendo haurimus? Ad
hec etiam iuxta fluenta
columbe resider̃ solent
vt vmbram volantium
auium in aqua videant:
super quam se proicien-
tes vngues rapaces effu
giant. sic sancti viri scri-
ptura scã fraudes demo
num ꝓspiciunt: z ex de-
scriptione quaz vident
quasi ex vmbra inimi-
cum cognoscunt z eius
deceptiones fugiunt:

sic ⁊ tu soror honestissima i meditatiõib⁹ scãz scripturarum esto assidua qz in eis poteris cognoscere qualr hostiuz insidias valeas declinare. Hõesta vgo itez te moneovt te ꝑfilijs scte scripture ex toto cõmittas: vz vt nihil aliud facias: nisi ꝙ ex rispõso scripturaz audieris: qz ibi inuenies qualr fraudes demonuz fugias. Monceetiã te: vt metu rapaciũ auiũ. i. demonuz: sr fluẽta scãz scripturaz sedeas: ne tu improuisa (ꝙ absit) inimicis tuis preda fias. Rogo vt superriuulos scãz scriptuz indesinent vigiles, ⁊ vt cuz sũmo studio deceptiões inimicoz vites. Deu isipientes ãre nõ cognoscim⁹ vel intelligim⁹: qz in cõspectu dñi cogitationes nre antequã adactuz ꝓcedãt: mãifeste sunt ⁊ apte: dic enim psalmista. Scrutans cõda ⁊ renes deus. Ygr soror amãtissima: cogitemus nos in ꝓspectu dei semper astare: ⁊ agnoscamus qz terra ⁊ cinis sumus. Ecce ds nr terribilis ꝛtribuemus vnicuiqz ꝛm opera sua: i ꝓximo est ⁊ nõ tardabit: ipse veniet ⁊ saluos nos faciet. Vigilemus ergo cũ oi perseuerãtia ⁊ deuotiõe vt cum venerit ⁊ pullauerit nõ inueniat nos dormientes sed vigilãtes in suis laudibus ⁊ in suo amoꝛ atqz in suo lãcto ꝟuitio. Curramus ꝫ duz lucez habẽus ne tenebre nos ꝓprehendãt. Sic. n. ait sapientia di i ꝓuerbijs. Btũs qui audit me ⁊ qui vigilat ad fores me

as ḋttidie:ꝛobſeruat ad poſtes hoſtij mei. Qui me iuenerit inueniet vi tā:ꝛ hauriet ſalutē a do mino. Virgo chriſti iō te moneo vt cum omni ſtudio vigiles ad deum vt in die neceſſitatis tue poſſis eum habere pro pitiū. Jgr̄ hōeſta virgo nullus caſus te inueniat īparatā:nullus ſit caſus quē nō p̄ueniat medita tio tua:p̄pone ante ocu los tuos nihil eē quod accideꝛ nō poſſit. Com memoraꝛ ſp futuraſ mi ſerias. Jn p̄ſperis me ditare quo pacto aduer ſaberis. Sp cogita i mē te ne aliquid ꝓtrarij ac cidat. ſapientis hoīs eſt p̄uidere iacturā pericu li omia meditata leuio ri euentu accidūt: Expe ctata mala tolerabilius feruntur: perſpectares non admittitur cū acci derit. Aduenientes im petus p̄meditatio frā git:p̄cogitatio attenu at:futuraſ moleſtias:p̄ uiſio lenit:aduēnū malo rū. inopinatum malum fortiter ferit. Grauia ſt q̄ p̄cogitata nō fuerāt acerba exiſtūt inquibus improuiſi incurrimus: Jmprouiſa mala grauī ter feriunt. Repentinū malū cito frangit:quod prouiſuꝫ nō ē vehemēt affligit. Subita maris tempeſtas terrorem ſu ſcitat:improuiſus hoſtiſ male perturbat. Oia re pentina grauiora ſunt q̄ repente accidūt grauiuſ occurrūt: Jgr̄ ſoror mi hi in xp̄o dilectiſſima ꝛ ad bona ꝛ mala cor tuū p̄para. in die bonorum ne immemor ſis malo rum: ꝛ in die malorum

ne immemor sis bonoꝝ
Esto pervigil sensu ne
vanis cogitationib⁹ pol
luaris.ama scientiã scri=
pturarũ ⁊ gtemne vitia
carnis. Soror carissima
si ex toto corde tuo ad
dcum vigilaueris.⁊ ei i
omni vita tua cũ oi de=
uotione seruieris absq;
vlla dubitatione cuꝝ eo
in celesti curia ꝑgnabis.

¶ De prudẽtia.f.lvi.

Soror carissima
audi dñm Jesũ
xp̃z in euãgelio
dicentem. Estote pru=
dentes sicut serpẽtes ⁊
simplices sicut colũbe.
Et salamon ait:simpli=
citas iustorũ diriget eos
⁊ supplantatio peruerso
rũ vastabit illos uia sim
plicis:via domini ⁊ pa=
uor his qui opantur ma
lũ. Justitia simplicis di
riget viã ciuꝰ ⁊ in ipieta
te sua corruet impius in
nocens credit oi verbo.
Qui ãt decipit iustos i
via mala i interritu suo
corruet ⁊ simplices possi
debunt bona eius. Vi=
ri sanguinũ oderunt ho
minẽ simplicem. Justi
ãt querunt salutem illi
us:scã rusticitas sibi soli
prodest:⁊ quantũ edifi=
cat ecclesiam xp̃i meri=
to vite tantũ destruit: si
his q veritatẽ destruũt
nõ resistit. Et btũs hie
ronymus ait in seruis ⁊
i ancilis dei non est que
rendus cultus corporis
sed simplicitas mentis:
nec simplex nec rusticus
iõ sanctũ se existimet sci
tatẽ habẽs in sua ligua
sed tantũmodo in pura
⁊ simplici cõscientia. Ex
duobus ipfectis multo
est melius habere rusti
citatez sanctã q̃p eloquẽ
tiam peccatricem. Ma
gs venerãda est sancta

rusticitas ꝙ verbosa lo
q̃citas. Dozoz in ꝓpo di
lecta si nostra intentio ẽ
simplex apud deũ in iu
dicio eius nostra opera-
tio tenebrosa non erit:
qui casti eẽ ꝑ iusticiã ne-
sciũt neq; ꝙ eẽ inocẽtes ꝑ
simplicitatẽ possunt. san
ctoruz electorũ ecclesia:
vias rectitudinis ⁊ sim-
plicitatis sue timore in
choat: ſz charitate cõsu
mat: de⁹. n. nõ solũ v̈bo
rũ sed ⁊ cordis ispector
ẽ ⁊ diligit eos qui in sim
plicitate cordis seruiũt
ei: Unde sponsus i cãti
cis canticorũ loq̃t dicẽs
Una ẽ columba mea p
fcã mea: vna est mr̃i sue
electa genitrici sue: mr̃
nr̃a ẽ regeneratrix gr̃a
dei apud ꝙ vna colũba
eligitur: qz illo solos col
ligit qui in simplicitate
ꝑmanẽt: ⁊ abvnitate nõ
diuidũt. Multi qppe fi
deles dũ ad ipsuz inten
dũt: duz vno desiderio
xp̃i se inuicẽ nutriũt dũ
hñtes corvnũ ⁊ aiaz vnã
se i charitate cõiungũt
ex multis mẽbris vnuz
corp⁹ efficiũt in me: oẽs
qz i simplicitate vnitatis
viuẽtes: vna colũba exi
stũt. Ea q̃ apd hoies ös
pecta sũt ⁊ i ꝓptu hẽn
tur: in magna glia sunt
apd deuz: Jr̃ venerabil
sorõ oipotentẽ deũ dep̃
cemur vt mittat nob̃ spi
rituz sanctuz ö cel' q nos
faciat hr̃e simplicitatez
colũbe ⁊ prudentiã ꝺpẽ
tis vt sim⁹ i malicia sim
plices ⁊ in bõis opibus
prudẽtes: ꝺpẽs. n. astutũ
ẽ aial vt ö aspid legit: qz
vidẽs incãtatorẽ venien
tẽ affigit aurẽ vnã terre.
⁊ aliam cauda obturat
ne incantantoris vocez

audiat: vnde ꝓpheta de
bis q crudeles ⁊ prudẽ-
tes sũt i malo dicit. Fu-
ror illis secũdũ similitu
dinez serpentis sicut as-
pidis surde ⁊ obturãtis
aures suas vt nõ exaudi
at vocẽ incãtantiuz ⁊ ve
nefici icantãtis sapiẽter
Imitare ergo ⁊tu soror
amabilis hũc serpentẽ
in hac parte: videlicet:
vt aures tuas claudas ne
mala v̈ba audias: Hõe
sta virgo deprecare deũ
ut oleum peccatoris nõ
ipiguat caput tuũ. Ole
uz peccatoris laus ẽ adu
latoris. Serpẽs obturat
aurẽ suaz ne audiat icã
totorẽ: ⁊ tu claude aurẽ
similit vt nõ audias de-
trahentẽ. prudẽs ẽ aspis
ne verbũ mortis audiat
⁊ moriat: ergo ⁊ tu esto
prudens ne verba mala
per aures tuas intrẽt ad
aiaz tuã: ⁊ moriaris. igr
spõsa xpi nec prudentia
ꝑpentis sine simplicita-
te columbe: nec simpli-
citas colũbe sine prudẽ
tia ꝑpentis dz esse in te:
quatenus cõlumbe sim
plicitatẽ astutia ꝑpentis
tis vt mala caueat solici
tet: ⁊ prudentiã ꝑpentis
simplicitas colũbe vt bo
na faciat tempet. Sorõ
amãtissima mihi i xpõ
ẽt colũba septez v̈tutes
hz (vt legimus) i se: q̃s
tu per gr̃am sci spũs po
teris hr̃e in te. Colũba
sepe super riuulos aq̃z
sedet vt viso accipitre
veniente se in vndas e-
mergat ⁊ euadat: in tri-
tico meliora grana eli-
git: sepe alienos pullos
nutrit. Rostro nõ percu
tit: nõ hz fel: nidũ fac̃ in
fenestris murorz: ge mi-
tũ hz ꝑ cãtu. Deꝑcare

deum & hõesta vgo cuz
sũmo studio vt det tibi
has vtutes colũbe. s. vt
sr riuulos scãz scriptura
ruz sedeas z admõitiõe
eaz icursuz diaboli eua
das: i sacra scriptura me
liores ellige sniaz ex qui
bꝰ te r ficias. Nutri alie
nos pullos. i. hoies pus
a deo alienos tuis vbis
atqz exẽplis ad deuz cõ
uerte. Rostro non per=
cutias. i. primo tuo ma
lũ nõ facias: nec maluz
dicas. Nõ habeas fel. i.
nõ habeas in te iracun=
diã: in fenestris petraz
fac nidũ tuũ. i. spẽ tuaz.
pone in vulneribꝰ z pas
siõe iesu christi spõsi tui.
Gemituz habe p cãtu
vz vt sic hoies gaudent
seculares in cãtilenis se
culi. Ita tu gaudeas in
gemitu z tristitia spũali.
Igit sororvene. sic supi
us dixi tibi sic oz te pari
ter intelligeꝛ z cauere i
sidias inici cũ oi sollicitu
dine. Sic te ozp innocẽ
tiã vite esse simplicez: z
tñ cum simplicitate vite
oporteat te esse pruden
tẽ. Ille q nõ miscet pru
dentiã simplicitati hz qꝫ
ait pheta. Colũba est
seducta nõ hñs coz sz iõ
est colũba qz simplex. iõ
ãt ñ hz coz qz nõ hz pru
dentia. itez soror carissi
ma te mõeo vt in corde
tuo prepares dignũ ha
bitaclz xpo ãtenus ipse
veniens cũ pze z spũ scõ
dignet apõ te mãsionez
sibi facer in dõicilio pe=
ctoris tui. ¶ At laice
mulieres vitent. f. lvij.

Oror carissima
s fuge societatẽ se
culariũ mulier.
Seculares femine q te
cũ nõ hñtvnã pfessionẽ

nō accedāt ad tuā societatez: qz qō amāt hoc tibi predicāt. Ecce qō diligūt hoc tibi dicūt: iō ō bes vitaſ societatē ſeculariuz feiaz: qz ſeclm diligūt ꝛ de ſeculariꝫ loquūtur terrena amāt: ꝛ iō terrena tibi ānunciāt trāſitoria ꝓcupiſcūt: ꝛ iō in auriꝫ tuis trāſitoria exponūt. Sic.n. ſcriptū eſt. Unuſquiſqz hoc laudat qō diligit. Et iō ſecularis femina ſeclz laudat qz ſeclz diligit. Certe ſi celeſtia diligerſt. celeſtia laudarſt. Sine dubio ſi celeſtia amaret: celeſtia approbaret: celeſtia predcaret. Si etna ꝓcupiſceret: eterna tibi ſuaderet: et iō ſoroz moneo te vt societatē ſeculariū feminaz expellas a te: ꝙre: qz corrumpūt bonos moꝛs cologa mala ꝛ praua. quid facē vrō viri cum ſpōſa xpi: Aut quid agit mulier nupta cuz vgine deo deuota: Quid in vnū agit ſecularis femina cū xpi ſpōſa: qd agit femina ſeclaris cū ſeimōiali femina: Uel qd agit feina q̄ mū dū diligit cū feina q̄ mū duz ſliquit: Quid agit femina maritata cū feia xpo dedidica: Quid agit q̄ amat viz cuz ea q̄ diligit xpm: feina q̄ tuū ꝓpoſitum nō tenet: ꝙre ad tuā ſocietatez venit: Secularis femina q̄ nō hz tuuz habituz: ꝙre accedit ad tuuz ꝓſortiuz: Secularis femina quid tecuz agit: q̄ tecū iugz xpi nō ducit: Feia q̄ te cū iugo xpi collū nō ſubmiſit: ꝙre ad tuuz colloquiuz accedit: Diſpar ē habitu: diſpar affectu.

Et sicut dispar est vesti
mento: ita aio. Mulier
secularis organuz est sa
thãe. Hec cãtat tibi q̃
illecebras seculi mone=
at: ꝛ semitas diaboli oñ
dat: sic̃ legimus: syrena
maris talis est: sursuz ex
vmbilico q̃lis pulcher=
rima ꝛ formosa vẽgo. Ex
vmbilico vo vsqz ad pe
des talis sic̃ est auis: sy=
rena hz caput virginis:
ꝛ posteriora auis. Can=
tat dulce magnis voci=
bus ꝛ multis modulis
atqz cum magna dulce
dine dat voces concor=
des: Sed per suas dul=
ces cantilenas sepe ma
rinarios decipit: ꝛ indis
crimine pducit. Sepe
naute nauigantes ma=
re dulces audiunt vo=
ces syrenaruz ꝛ per dul
ces ꝛ suaues cantus ea=
rum decipiuntur: ꝛ ad
mortale periculum per
ducuntur. Sicut syrena
per suos dulces cantus
decipit marinarios: ita
secularis femina per su
os deceptorios sermo=
nes decipit christi suos.
Et sicut syrena per sua
ues cantilenas solet na
uigantes mare a recto
itinere deuiare: atque
in pditiõz pducer̃: ita se
cularis femina p blãda vba
ac seductoria solet deo
fidẽtes a scõ ꝓposito re
traher̃: ꝛ in piculũ eiaz
suaz perducer̃. Igr̃ so=
ror dilecta mihi in xpo:
fuge cãt⁹ syrenaz: ne dũ
delectaris audire dele=
ctamĩta frena a recto iti
nere aũtaris. Quid.n.
sunt vba secularium mu
lierz nisi cantus syrena=
rum? Ergo cantus sy=
rene fuge ꝛ a lingua ma
le suadentis mulieris se

para aures tuas. Sic ō clina ūba ſ̄cularis mulieris q̄ſi ſy billos ꝑpentiſ. Caue ne ſic̄ ꝑpens ō cepit mulierem in paradiſo: ita te ōcipiat venenoſa lingua male ſuadē tis mulieris in mōaſterio. Uide ne mulier vana ⁊ garrula infundat i aureſ tuas mortis venena. Caue ne mors intret per feneſtras tuaſ. i. per oculos ⁊ aures tuas in aiam tuā. Sozō venerabil' cū videris mulierez diſparez tui ꝓpoſiti: muni cor tuuz ſcuto fidei: ⁊ ꝓtra eā tropheo crucis arma frontez tuā. Hōeſta ſozor: in hoc ſoluz cū mulier ſecularī ꝓcedo tibi colloquiū: vt ſcis ammonitiōib⁹ ſuadeas illi relinq̄re ſeclm ⁊ venire ad mōaſteriuz. In hoc ſolū tm̄ do tibi licentiaz loq̄ndi cū ſeculari femina: vt doceaſ eā deſpicere ṫrena ⁊ amar̄ celeſtia ⁊ etiā' exire ō ſeclo: ⁊ ſeruire deo. Ite ꝙ vt ꝑ tuā alloquutiōz tranſitoria deſpiciat ⁊ eterna ꝙcupiſcat. Sozor cariſſima ſi ita feceris ſic̄ dixi tibi ⁊ te in hoc ſeculo a malo cuſtodies: ⁊ in futuro a dño coronā i celo recipies. amē. ¶ Ut vgo nō diligat ſocietatem virorum. Ser. lviij.

Sozor cariſſima ⁊ſi tāto ſtudio fugies feminas: q̄ tu magis debes fugere viros: Et ſi tā ſollicite vitabiſ ſocietatez mulier: q̄ to magis vitare debes ſocietatē viroz: Et ſi tāta cura ꝙfabulatiōes feminaz declinabiſ: q̄ to magis deceptōes viroz declinare debes. Et ſi tā-

tope aures tuas sepabis a vbis feiaz: qto magis eas debes separare a seductoris eoz vbis. Soror mihi in xpo dilecta moneo te vt vir quis sit sanctus: nulla tam tecuz habeat societatez: lz sit sanctus z iustus nulla te cu habeat familiaritate qq sit religiosus: nulla tecu beat assiduitate: quis sit bonus nulla tecu habeat videdi iugitate. qre: ne visitadi familiaritate vtriusqz peat castitas. Ne videndi freqntatioe: vtriusqz anubilet hoestas: ne videndi iugitate vtriusqz religiositas infametur ne videdi vsu vtriusqz persona dehoneste. Decidet a caritate dei. qui occasiones dederit peccadi. decidet etia a caritate pximi q occasiones prebuerit malefaciendi. Qz z si maluz no fac opez tm opinionem pessima nutrit. per assiduitate cito peccat ho. sepe familiaritas vicit qs viciu supare nu potuit. sepe occasio peccandi volutate fec z fac. Quos voluptas superare no potuit assiduitas superat. Dispar serus in vnum collocatus illuc puocat instinctum carnis q nascitur. Etia naturalis flama carnis accenditur. si illicita attingit. vir z femina diu si sunt per natura. qui si in vnum fuerint collocati quis no peccent tam per vsuz inter se malaz famam nutriunt. Quis colligabit ignez in sinu suo z non ardebit: ignis z stupa in vnu posita flamas nutriunt qq sunt contraria si in vnum fue-

rint collocata: flammas generāt. Ita vir ⁊ femina si in vnuz fuerint positi lz maluz nō faciant: tñ per assiduitatez inter se malā famam nutriūt ⁊ alios de se murmurar faciunt. Religiosus vir ⁊ sanctimōialis femina si imoderate ꝯiungunt sibi: alijs de se locuz prebēt murmurādi. Sexꝰ viri ⁊ femine diuīsus est. ⁊ iō si in vnum ꝯiungunt tur: statim inde occasio peccādi nascitur. Quid ꝯ in vnuz fac̄ ignis ⁊ stupa? Cur serpens collocaī in sinu? Quar ignis collocaī in vestimēto? q̄re femina q̄ castitatez ꝓmisit deo societatez hz cum viro? Femina que ꝓpter deuz secłz ꝯtempsit: q̄re viri familiaritatez diligit. Quar amat pñtiaz viroꝝ: q̄ cuz xp̄o desiderat intrar celestē thalamū? Quare femina deo deuota q̄rit audire deceptoria virorūz verba? Quar que in seculo maritum hz̄e nolu it: in monasterio posita facies hominum videꝝ ꝯcupiscit? Igitur soror mihi i xp̄o dilecta: si vis esse a fornicatinoe secura: esto mente ⁊ corpore a societate viri sepata. si perfecte vis castitatem tenere ꝓ amore xp̄i: longe te fac a societate viri Tu circa serpentem posita non eris longo tempore secura. Circa ignē sedens ⁊ si ferrea sis aliquādo dissolueris. Circa periculuz ꝯstituita nō eris diu illesa vl̄ secura. Audi ergo soror mihi in xp̄o amātissima boni cōsilij verba. Viri nomen tuum sciant faciem tuā

nō videant: faciem tuaz non cognoscāt: q̄uis nomen tuum audiant. Audi etiam virgo honesta pauli apostoli vba. Oz nos habere testimoniū bonum ab his que foris sunt z intus. Bonā vitam propter nos bonaz vero famam propter ceteros. Soror venerabilis si propter deū in terra vitaueris societatem virorum per deuz: in celo habebis societatem angelorum. Amen.

¶ Ut virgo fugiat societatem iuuenuz. Sermo. lviiij.

Arissima mea
c soror z si taliter
viri sancti sunt declinandi ne vtriusqz sanctitas pereat assiduitate videndi: quanto magis declinandi sunt iuuenes. qui sequuntur te poralis vite tenebrosas vias ac delectationes? Et si tāta cura frequentiam sanctorum virorū fugere debes. q̄to magis te oportet fugere iuuenes huius seculi concupiscentias sequentes? Ad hoc dyabolus oculis religiose femine iuuenes obicit: vt formas eorum quos per diem viderit meditetur in nocte: Et vt recens visio z corporalis inspectio assidue versetur in animo. Sic intrat sagitta sathane per ianuas oculorum vsque ad animuz. Unde propheta. Intrauit mors inquit per feneſtras vestras. ingressa est domus vestras non intrat sagitta diaboli ad interiora mentis nisi p sensus corpis.

Soror ī xp̃o dilecta mi
hi: amādi sūt viri: sz ab
sentes. Amādi sī hoies
nō intus sz foris. Dili-
gere debemus hoies in
aio sz non in domo. dili
ge hoies in mēte sz a lō
ge: diligēdi sunt viri: qz
sī opus dei: sz extra do-
muz. Amādi sūt viri nō
ꝓpter pulchritudinē cor
poris: sz qz sī opus crea
toris. Itez soror venēa
bilis te mōcovt nūq̄ lo
q̄ris sola cuz solo. Nul
lus loq̄tur tecū singl'ari
ter nec tu pr̄etouaz aut
triū testimoniuz loq̄ris
cū aliq̄: nō dz spōsa xp̄i
sola cū solo loq: nisi cuz
suo magr̄o cū agitpniaz
de suis pctis. Scīmōial'
femina q̄ cū viro sola lo
qui desiderat stultitia ī
mēte eī regt. Audi igr̄
dilecta mihi. Si pfecte
castitatem vis tenere ꝓ
āore xp̄i lōge r̄cede a so
cietate viri. Si perfecte
i terra ꝛtempseris socie
tatē virorz ꝓ xp̄o absqz
vlla dubitatōe: cū eo re
gnabis in celo. Amen.
¶ Ut vgo nō ꝛiungat
malis hoibus. ℞mo. lx.

Oror carissima
audi vba Salo-
mōis. Fili mi si
te lectauerint pctōres: nō
ag̃escas eis. Ne emule
ris hoiez iniustū: ne seq̄
ris viā eī. Discede ab
hoie iniq̄: ⁊ habebis pa
cez. viri iusti socij sint ti
bi ⁊ in timor̄ dei sit glo-
riatio tua. Quēcūqz ho
minuz cog̃ueris obꝛuā
tez timorē dei: in aicitia
iungat tibi. Hoīb' ma-
lis nō ꝛiungaris. Unde
btūs Ambro. Scōz ho
minuz vita ceteris hoi-
bus bñ viuendi dz esse
norma: q.n. scō viro asso

ciatus fuerit: ex eius so
cietate accipiet vsuz bo
ne locutionis: z exẽpluz
bõi opis vt accẽdatur ỏ
die i diẽ mẽs ciusi amo
rẽ dei. Nõ ẽ valde lau-
dabilis ille q bonus est
cuz bonis: sed vere ille
est laudabilis: qui bonꝰ
est cum malis: vere ille
homo est laudandus: q
in societate malorũz est
bonus. Sicut ille ẽ culꝑ-
dus q malus est inter
bonos: ita ille est laudã
dus q bonus est iter ma
los. Verba uite sũt ver
ba hoium deũ timentiũ
z sanitas aie his qui ea
diligunt z sequuntur. si
cut sol oriẽs expellit cali
ginẽ: ita scõz doctrina a
sensibus nostris expellit
tenebras vitiorũ. Unde
dauid ꝓpheta. Cũ scõ
sanctus eris: z cũ puer-
so puerteris. Jgr̃ soror
mihi i xp̃o dilecta: si vil
bene viuere malorũ so-
cietatẽ declina. vita ma
los caue: iniquos fuge i
pbos: spne a te ignauos
Fuge turbas hoiz: ma-
xie etatuz q̃ ꝓne sũt ad
vitiuz. Nec te adũgas
leuiꝭ ꝑsonis: nec te ad
misceas vanis. Bonis
te ꝯiũge: bonoꝝ ꝯsortiũ
appete: bonoꝝ societatẽ
reqre: scis iduidue ad-
here. Si fueris socia eo
rũ ꝯuersatiõis eris z vir
tutis: Qui cũ sapientiꝭ
ambulat: sapiẽs ẽ: q cuz
stultis graditur stultus
ẽ. Similis. n. simili con
iungi solet: piculosũ est
vitã cũ malis hoiꝭ du
cere: pniciosuz est vitaz
cũ his qui praue volũta
tis sunt sociare: melius
ẽ hr̃e malorũ odiuz: q̃
consortiũ. Sicut multa
hẽt bõa cõis vita sancto
rũ sic pluria mala affert
societas malorꝝ. Qui. n.

tetigerit imundū coinq
nabitur. ¶Qui tetigerit
sordidū sordidabit.igr
sor or venerabilis:si vba
mea libenter audieris:
t ea opc ipleueris:inter
electos dei ꝓputaberis.
¶Ut vgo nō suscipiat
dōa vl lras i occlto.lxi.
¶Dor carissima
s audi q̄ dico:ācil
la xpi q̄ i absco-
dito litteras vel dona re
cipit:ordinē suū frangit.
¶Magnū malum facit.
t grande pctm̄ ꝓmittit
si ab oibus lras vel qꝫ li
bet munus suū suscipit:
qr suus ordines frāgit:
grande malū agit.q̄ pp
tpalia dona sui ordinis
preuaricatrix exist. Sci
monialis feia.q̄ cū xpo
desiderat intrare ad nu
ptias:nō dēt hoibus da
re sudariola: pectines:
corrigias vl cicturas aut
sascias: que xpm expe-
ctat cuꝫ ardente lāpada
non dēt ab hoibus acci
pe dona secularia.s.pe
ctines specula: t cetera
alia q̄ pp amorez xpi est
velata nō debet ab ami
cis suis accipe vanitatis
dona.¶Que ꝓpter deuꝫ
sup caput suū ueluꝫ sa-
cruꝫ iposuit multuꝫ pec
cat si ab hoibus dōa se
cularia accipit. Sācti
monialis feina q̄ in tali
bꝰ delectat: magna va-
nitate ōcipit:t signū de
mōstrat meretricis.Un-
ō dicit btūs hieronimꝰ.
¶Dulces litteras t suda
riola:t crebra munuscu
la:sanctus amor nō bēt
Ac si diceret. si in mēte
scimonialis feine sāctus
amor eēt donavanitatis
t supfluitatis ab hoibus
nō acciperet:meni casta
t religiosa nō desiderat
a secularibus amicis ac
cipe dōa:sz a xpo ꝓ cu

ius amore contẽpsit oia terrena. Qz ab illo solo dẽt cõcupiscere dona cuz quo sperat gaudere in celesti pãia: Casta fẽina nõ q̃rit terrena dõa sed celestia. Quãto hõ ãplius in terrenis domi delectatur: tãto magis a dei amore elõgat. sz si scimoniales femine faciũt in mõasterio q̃ mulieres seculares facẽ solẽt in seculo. satis culpabiles sũt coram deo. Ergo int seculares t scimoniales nulla ẽ differẽtia Jgr̃ si inter eas q̃ sũt in mõasterio t eas q̃ sũt in seculo nulla est distãtia. itaqz iter religiosas t seculares femĩas nulla ẽ dissonantia. Ergo si scimoniales femine delectabilia dõa dãt suis amicis: sic̃ facẽ solẽt meretrices: vbi ẽ hõestas vbi r̃ligiositas vbi castitas. vbi puritas: vbi scitas. Si scimoniales feine q̃ p bõa opa dbuerãt placẽ do: suis aicis placẽt in malo luxuriosa dona dãdo. Ubi ẽ pudicitia: vbi ꝯtinẽtia vbi reuẽtia vbi verecũdia: itaqz si scimoniales feie pl⁹ volũt placere hominib⁹ in seculo q̃ iesu xpo etno regi in celo vbi ẽ obdiẽtia r̃ligiõis vbi rigor ordis vbi ardor ꝯtemplatiõis vbi mũditia mẽtis. vbi ꝯtritio cõdis. vbi solicitudo oronis. vbi genit⁹ pectoris vbi hitus mõachalis: Si scimoniales femine letãt in tpalib⁹ dõis sic̃ letari solent seculars hoies. vbi ẽ ꝯtẽpt⁹ scli. vbi timo infernj vbi mẽoria iudicij: vbi r̃cordatio etni incendij vbi amo di Jgr̃ si sãcti mõiales femine ꝯcupiscũt dõa vãitatis ab hõi

bus accipere. Ubi ē me
moria delictorū. vbi la
chryme oculorū: vbi re
cordatio peccatorū vili
penditur. Cōtemnitur
despicitur. adnihilatur.
Reuera sanctimonialis
femina que ab hoibus
accipit i quibus delecte
tur: ordinē suū ꝓtemnit
qne plus gaudet in suo-
ruz amicoruz donis. q̄
in preceptis sui ordinis:
sui propositi ē prcuarica
trix. De talib⁹ prophe
ta ait dextera eorū r̄ple
ta ē muneribus. ac si di
ceret. Quāvis opa eoz
videātur bōa. tamē plus
letantur in muneribus
q̄ i bonis opibus. Ma
gis volūt ab hoibus ac
cipere transitoria dona.
quā a xp̄o eterna bona.
Scimonialis femina q̄
xp̄m pfecte diligit. dele
tabilia ⁊ superflua dōa
ab oibus non recipit: qz
xp̄m in oibus donis āte
ponit. Unde in cāticis
cāticoruz ecclesie dicit.
Pulchre sūt gene tue
sicut turturis. Turturi
assimilatur ecclesia. vel
quelibet sācta anima qz
christuz perfecte diligit
⁊ nihil amori eius pre-
ponit. Turtur ex quo p
occasionē ꝓiugem suuz
perdidit. nūq̄ alterum
amplius querit. qz adul
terinū amorē nō recipit
Sic scimonialis femi-
na que xp̄m pfecte dili-
git ampliusadulterinū
amorez nō recipit: idest
ampliusin malo homi-
nes nō diligit. religiosa
femina que plusq̄ xp̄m
diligit hominem non ē
casta sz adultera qz chri
um cōtemnit cui fuerat
desponsata. Religiosa
femina quando primuz

ad mõasteriũ venit xp̃z in spõsum suscipit: post hec vero si carnalit hoi nẽ sup xp̃z diligit: adulterũ fac̃:ꝛ si non corpe: iã tñ adultera ẽ i mẽte. Scõz illud ꝙ dr̃:qui viderit mulierẽ ad cõcupiscendã eã:iaz mechatus est eã in corde suo: sic ẽt mechatur mulier cũ viro si euz in corde suo cõcupierit:vel eũ carnalit dilexerit. Qua pp dilectissima mihi i xp̃o sorõte moneo vt xp̃z sponsũ tuũ sup oĩa ames: ꝛ ab illo solo dõa accipeã de sideres. Obsecro te ut iesuz xp̃z spõsũ tuũ sup oĩa diligas: ꝛ p amore illius secularia dõa non accipias:pcul dubio qui terrena dõa affectat:celestia nõ sperat:munera excecãt oculos sapientiũ: Et mutãt verba iustoꝝ. Certe si munera excecãt oculos sapientiuz obcecant ẽt ne deus videatur mentes religiosorũ viroruz. Si (ꝙ verũ ẽ) dona oculos sapientiuz excecant: ẽt ꝛ oculos seruoruz dei ne xp̃s videatur ꝙturbãt. Unde beatus Ysido. Nõ põt oculus mentis alta videre quẽ puluis claudit: ac si aptius diceret. Nõ põt oculus mentis pfecte celestia cõspicere quẽ puluis claudit cõcupiscẽtie. Nõ põt mẽs serui dei ad contẽplanduz deum esse libera:si adhuc terrenis cupiditatibus obscuratur. Si adhuc mẽs sctimonialis femine in terrenis donis delectatur:pfecte celestia nõ cõtẽplatur: Si accipiendo vel donãdo hoibus placere desiderat: deũ pfe

cte nō amat. Nam ⁊ a deo despecti sūt q̄ i his vanitatib⁹ placere ꝯcupiscūt. Uñ ait dauit ꝓpheta. Deꝰ dissipabit ossa eoꝝ q̄ hoīb⁹ placēt ꝯfusi sūt qm̄ deꝰ spreuit eos. Rogo etiā te sorōr venerabilis vt cū oī deuotiōe audias ysaiā prophetā dicētez: q̄ excutit manꝰ suas ab oī mūere i excelsis hītabit: ⁊ regē scōz videbūt oculi eius i decore suo. Ac si diceret: q̄ ꝓpter deū manus suas ab oī mūere excutit i celo hītabit: ⁊ regē scōz in glia sua videbit q̄ cā amoris dei ab hoī bus donavanitatis ⁊ superfluitatis nō ꝛcipit deū in maiestate sua videbit ⁊ cū oīb⁹ sāctis in decore illiꝰ i ppetuū gaudebit. Ō sorōr i xpo amabilis te rogovt accipias ꝯsiliū hꝰ sācti ꝓphete: ⁊ excutias mānus tuas ab oī mūere. Si tu i excelsis vis hītare: ab oī munere mānus tuas: excute Ite⁊ te moneo ꝓ gr̄az deivt studeas imitari illū q̄ ait. Ego cū iustitia apparebo i ꝯspectu tuo saciabor cū apparuerit glia tua. ¶ Ut vgo cuz deuotiōe reddat q̄ deo ꝓmisit. ser lxij.

S Orōr carissima bñ cogites q̄d do voueas ⁊ reddas teipsā voue integraz ⁊ redde. Teipsā in petis accusa. Deū in bñficijs lauda Nihil bōi tibi tribuas ab illo bōa cūcta q̄ hēs te accepisse. dicas. Cōfiteꝛ illū imbicōdē: te peccatricē illū vacē: te mendacē. ℔ sorōr dilecta vt dicas cū ꝓpheta. Introibo in domū tuā. i. i mo

nasteriū in holocaustis
hoc ē i spū ꝓtritōis ⁊ cō
punctiōis: reddā tibi vo
ta mea. i. ibi me integraꝫ
offerā tibi i ara cordis
q̄ tibi voui. Necesse ē
vt q̄ saluari ōfiderat bo
na q̄ deo vouit: cū oi de
uotiōe reddat: quicūqꝫ
ad gaudia eterna desi=
derat puenire: necesse ē
vt bona q̄ deo promisit
studeat adīplere. Unō
ꝑbeta. Uouete ⁊ red=
dite dño deo vr̄o. Ac si
diceret. Uos ipsos vo=
mete ⁊ reddite: qa neces
se ē vt qui vouit ēt red=
dat. qr vouendo se debi
tor̄ fecit. Et meli⁹ cēt
nō vouere: q̄ post votū
pmissa nō soluer̄. Sūt
ēt q̄dā vota oibus cmu
nia: q̄dā vero specialia.
Cōia vota sunt ea q̄ in
baptismo pmisimus. s.
vt nō peccaremus: ⁊ vt
diabolo ⁊ opibus eius
abrenūciaremus. Spe
cialia vota sūt q̄n aliq̄s
se monachū fieri aut ca
nonicū: aut heremitaꝫ
vel aliquid aliud pmit
tit. Nō si ille qui vouit
nō reddiderit: salu⁹ esse
non poterit. Quare: qr
qui deo vt bene viueret
promiserit: si hoc bōis
opibus nō īpleuerit: sal
uari n̄ poterit: quisquis
bōa q̄ deo pollicitus ē i
plere neglexerit: ad illa
bōa q̄ deus pmisit pue
nir̄ nō poterit. Ille qui
deo nō vlt reddere bōa
q̄ vouit ei: qūo vlt adeo
accipe bōa q̄ ei deus p
misit: qūo vlt adeo acci
pe donū celeste qui ōo
nō vlt redder̄ suū votū.
Aut qūo se putat adeo
accipe celestia dona q̄ꝫ
ōo negligit psolver̄ sua
vota: qr nō ē fidelis sed

infidelis. Inter infideles deputabitur ille q vota sua deo negligit reddere int infideles perhibit qui votuz suuz in bonis nō assumauerit. Igit soror in xpo dilecta mihi moneo te vt facias bonū qd promisisti: nō sis in verbis facilis: et in opib⁹ difficilis. Coraz deo facile aliquid nō promittas sine cōsideratione viriū nihil presumas qd ñ potes facere non promittas. In aspectu dei multuz eris culpabilis si nō reddideris bonuz qd promiseris. Qui vota sua nō explēt deo displicēt. Inter infideles deputabuntur q qd vouerūt nō impleuerūt. Melius ē. n. nō promittere qp fidē promissi nō soluere. Uerūtñ sorō venera. rescinde fidē i malis promissis i turpi voto muta decretuz. Malū qd promisisti non facias quod i cautevouisti nō impleas: impia ē promissio q scelere adipletur. Nūc g spōsa xpi sicut iā dixi tibi. Si cū oi deuotiōe reddideris do bona q ei promisisti accipies ab eo eterna bona q ille promisit tibi. Amē.

¶ Ut virgo sp illud cōsideret pp qd venit ad mōasteriū. Ser. lxiij.

Soror carissima scito quid sis cognosce temetipā reduc ad mēoriā qre sis nata. Esto mēor cursis orta i quem usu sis genita: q cōditiōe sis edita. Ad qp rē sis in hoc seculo procreata. Mentō cōditionis tue: serua ordinē tue natur. Esto qp es facta: Talis esto qualē te deus fecit: qlem te

factor instituit esto talis Tene modus in oi opetuo in oi re tēperamētū tene. Nihil facias sine tēpantia: nec min⁹ facias aliqd nec nimis: nec vltra quam oportet nec infra: ēt in bonis imoderatū aliqd nō dēt eē: oia mediocria sunt vtilia: ⁊ in suo mō pfecta q̄ cū tēperātia fiunt: salubria sūt Bona āt in moderato vsu noxia efficiūt. Dis n. nimietas i vicio ⁊putat. Tēperate facere cūcta prudētia est: ne ⁊ bono facias malū. Soror dilecta: respice ēt qd sit aptū cuiq̄ tempori ⁊pus videas qd debeas facer: ⁊ vbi ⁊qñ āliter: ⁊ q̄diu facias: per discretiōs cognosce cās rerū. Cū oi diligentia distingue cūcta q̄ agis: diligēt excogita q̄lit bonū incipias ⁊ perficias. Tene discretionē in oi actiōe tua: cū bñ distinxeris op⁹ tuus optie iusta erit. Quicqd bōi feceris cū discretiōe ⁊tus erit quē qd sine discretiōe erit vitiū: indiscreta. n. ⁊tus ⁊puitio reputat: ⁊tus sine discretione: locū vitij obtinet per prauā ⁊suetudines multa sūt vitiata: prauo vsu multa sūt ⁊fundata: multa sunt illicite vsurpata: contra pudicos mores. Usus igit auctoritati cedat. Lex ⁊ ratio prauus vsus vincāt. Hōesta virgo mōco tevt tēeas fidē firmā in corde. galeā salutis incapite: signū crucis in frōte: verbū veritatis in ore: voluntates bonā in mente: timores ⁊ verā dilectiones dei ⁊ ⁊primi in pectore: cingulū castitatis in corpore:

honestatez in a tiõe: so
brietatez i ꝓsuetudine
t bonitate:bũlitatẽ i ꝑ
spitate:patiẽtiaz i tribu
latõe:simplicitatẽ i ꝙuer
satiõe:spẽ certã i creato
re:amorẽ vite ẽtne: pse
uerãtiaz i bõis opibus
vsqz i finẽ.amẽ. ¶ At
vgo nõ q̃rat placer hoi
bꝰ de pulchritudine sui
vultus.ser.lxiiij

Soror cariſſima
vitemus pnitio
sas pulchritudies ne oi
uz malorꝫ germia i nos
pullulẽt.qui pulchritu-
dinẽ corporis diligit se-
metipsuz decipit. Qua
re?qz pulchritudo cor-
poris fallax ẽ:vana est:
terra t cinis est. Dece-
ptio ẽ hois. Añ salomõ
Fallax gr̃a tvana ẽ pul
chritudo. Multi fuerũt
t sũt deceptiper pulchri
tudinẽ corporis. Stulti
hoies dũ ꝙsiderãt plcri
tudinẽ corpis icidũt in
diaboli laqos dũ carnis
pulchritudinẽ attẽdunt
reciaculis diaboli ꝑpe-
diunt. Multi ꝑ pulchri-
tudinẽ corporis alligãt
in pctis. Deas ñ regrit
corpis ꝺcorẽ:sz aie plcri
tudinẽ.ãplꝰ diligit ꝺns
spũales plchritudinẽ q̃
carnales:xps non dele
ctat in cõporis plchritu
dine:sed in aie puritate
Igit soror mihi in xpo
dilecta mõeo te: vt illã
plchritudinẽ diligas in
q̃ delectat deus. Nũq̃
hoc aio hoies attẽdas:
vt cor plchritudinẽ dili
gas. Non ꝙsideres ho
mies hac intẽtiõe:vt le
teris in cor plchritudi-
ne. Nunq̃ iõ hõies cõ
spicias:vt plchritudinẽ
cor ꝙcupiscas. Te etiã
rogo vt nunq̃ vltũ tuũ

ꝓpõas vt hõibus place as. Nunq̃ ió exornes vultũ tuũ ut placeas in oculis hõiuz. Nõ sit talis intentio tua: vt corã hõibus velis apparere formosa: qz si ob hoc facis vt in ꝓspectu hõiuz formosa videaris: Jesu xpo spõso tuo iniuriã facis. Cũ sis xpo despõsata si añ oculos hominũ vis apperẽ cs casta sz adultera: q̃si adulta xpo facis iniuriã: sivt ab hõibus ameris oñdis pulchritudinez tuã quõ nõ adultaris q̃ plusq̃ xpz diligis hõies? Aut quõ ñ facis adultriũ q̃ hõies amas super xpm? quõ dicis nõ sum adulta: q̃ xpo te in mõasterio tradidisti z nunc hõibꝰ vis placere ó pchritudine vltus tui. Cũ hõ facis signũ o mõstras meretricis: hoc facere solent meretrices z seculares mulieres: vz ꝓponũt facies suas vt in oculꝫ hominũ appareant formose. O q̃ turpe ẽ z q̃ ab surdũ illud facere feminas sãctimõialesqꝺ facer solent meretrices z seculeres mlieres. Jgit hõesta vgo audi q̃ dico attende q̃ mõco: numq̃z vltuz tuuz ꝓpõas vt hominibꝰ placeas: sz intrius ozna faciez tuã conscia hõis vtutibꝰ vt Jesu xpo celesti spõso placerevaleas: Deus non delectat in pulchritudine corporis sz in pchritudine mentis ñ in ꝓpositiõe vultus sz in hõis moribus. Nõ in corporis ꝓpositiõe sz in scã cõuersatione. Cũ scã aia inmotus xpt xpm bonis moribus ornatur: a christo

diligitur atqz amat. qđ bene spōsus in canticis cāticoꝝ insinuat vbi spō se loquit dicens: q̄ pulchra es amica mea ⁊ q̄ decora carissima in delitijs ac si diceret q̄ pulchra es amica mea. i. iuste sc̄e ⁊ religiose viuendo est pulchra ⁊ me super oia diligēdo es amica iō es pulcra ⁊ decora qꝛ bñ viuendo in bonis operib⁹ q̄uersaris atqz iō es ām̄ica qꝛ pfecte me diligis ⁊qꝛ altez amicū plus q̄ me ñ diligis ñ soluz es ām̄ica mea sz ēt carissia qꝛ pl⁹ mihi desideras placēr per bōa opa in mēt̄e q̄ hoibus foris de coꝛpoꝛib⁹ pulchritudie: iō nō solū es ām̄ica sz ēt in delitijs carissima. Sctā aia carissima dī i delitijs videlz scriptura rū scārū qꝛ ad amoꝛem ⁊familiaritatē xp̄i perfecte nō peruēit q scriptur sc̄e delitijs abūdare cōtemnit. Ille ad amoꝛez xp̄i perfecte peruenire poterit q ōlitijs scriptuꝛaz se reficit ⁊ xp̄m diligit ⁊ a xp̄o diligit. q vero plus ōsiderat placer hoibus de pulchritudine vultus sui q̄ xp̄o de bonis operibus nec xp̄z pfecte diligit nec a xp̄o diligit: mōeo ḡ te soꝛoꝛ carissima vt xp̄z diligas super oia qꝛ de⁹ p̄ te elegit in ipso ante secula. Rogo etiā te vt illi soli placer ꝯcupiscas: ⁊ vt ab hoibus laudez tempoꝛalem nō accipias. ¶ Ut virgo nō rideat imoderate. Ser. lxv.

S Oꝛoꝛ carissima. Audi sapientissimi Salamonis verba: risuz deputaui errozem

& gaudio dixi qd frustra ꝺcaperis: error dicitur qñ aliud ꝺēt fieri & aliud fit tunc ꝫ fit error qñ ille q debet plorare ridet: ideo rursus ꝺr error qr ꝺū qs qz ridet ꝺiē mortis sue in mente nō hz: veꝝ frustra ꝺcipit q in temporalibus gaudijs letatur.

Decepti sūt q gaudent i ꝓsperitatib⁹ hui⁹ seculi: si diez mortis sue ad memoriā reduxissent: pro ꝰ pccā sua plorarent ꝙ ꝺ reb⁹ vāis riderent. q de rebus vanis rident. si mala q passuri sunt in mente haberent ñ ridere ꝺēt sz lugerent. vnde ēt salamō. Risus doloꝝ miscebitur: & extrema gaudij luct⁹ occupabit: & dom⁹ in euan. beati q lugent qm ipsi ꝯsolabunt. Nō dixit btꝰ q ridēt sz beati qui lugent: qr vere illi sūt beati qui pccā sua lugent: nō illi qui ꝺ reb⁹ vanis rident. Qui fm deuz lugent beati sunt: qm ipsi ꝯsolabūtur. Et iacobus apostolus: stulte ridentes increpat dicens. Risus vester vertetur in luctū & gaudiū in merorez. Stultus in risu exaltat vocem suā. Sapiens āt vix tacite ridebit. Risuz ergo soror dilecta ꝙsi errorez devita & temporalez letitiaz in luctū cōmuta. quare: sez vt beatifices te si in hac perigrinatiōe ploraueris te. videlicet vt in die mortis tue btā inuenaris. si te ipsaz in hoc mūdo ploraueris. Cognosce te peregrinā esse in hoc mūdo. qr non est hic pria tua sz i celo: nō hēs hic manētē ciuitatē: qr de⁹ ꝓmisit tibi in ce

lo hierl̃ celestez: ad q̃z
dauid ꝓpha peruenire
ꝺsiderabat cũ dicebat.
letat⁹ suz i his q̃ dicta st
mihi in domuz dñi ibi-
mus. Tali etiã deside-
rio ardebat xpi suus q̃
dicebat. Cupio dissol-
ui ⁊ esse cuz ꝓ. ille eti
az ad celũ peruenire cu
piebat q̃ dicebat. ℳeu
mihi q̃ incolatus meus
ꝓlõgatus est h⁹taui cuz
habitantibus cedar. qñ
ℏ dicebat devãitatibus
huius mũdi ñ ridebat.
sz'de hac peregrina iõe
lugebat. Igit honesta
vgo gaudiuz tuuz sem-
per sit in celo. Tui coz-
dis letitia semp sit mo-
desta ⁊ trãqlla iurta q̃
aplus ait. Gaudete in
dño semper. Iterꝝ dico
gaudete. Et alio loco
dicit fructus ãt spiritus
est gaudiuz. Talis iocũ
ditas ñ perturbat men
tez fecunditate ridendi
sz subleuat animã per ꝺ
sideriuz ad celestez pãtã
perueniendi vbi possit
audire. Intra in gaudi
uz dñi tui. Facies hõis
est speculuz cozdis. per
risum põt hõ cognosce
re coz sanctimonialis fe
mine. Risus ⁊ iocus in
utilis ꝺscientiã vanã oñ
dunt femine sãctimõia-
lis. plerunqz ãqle sit coz
femine sãctimõialis de
monstrat risus ⁊ iocus
turpis. Nõ. n. illa impu
dent rideret si coz castũ
haberet. Nũq̃z riderz
lasciue. si lasciuã ñ ha-
beret in mente sic. n. ait
dñs. Ex abundãtia coz
dis os loq̃t. Ergo ex a-
bundantia vanissimi pe
ctoris ridet facies vgis
si in mẽte femine vãitaz
ñ eẽt ꝺ vãitate nũq̃z ri-

deret. mens casta plus gaudet i luctu quã i risu Certe si sanctam mõialem fẽina hẽret in mẽte verã castitatẽ plus amaret lachrymas. q letitiã tpalẽ Si ad mẽoriã reducerẽ suas negligẽtias & ifirmitẽas pl⁹ diligerẽ lachrimas q̃ risus. Ubi risus & ioc⁹ abũdat. ibi pfecta charitas nõ rẽgnat. Si sci mõialis pfecte xp̃m diligerẽ. nõ riderẽ. sz cũ õsiderio illi⁹ idefinẽt̃ plorarẽ Or q̃ pfecte xp̃m diligit & tiet. nõ ridet sz ãore ei⁹ luget. Miror q̃re illa amat ioc⁹ & risus q̃ iõ venit ad mõasteriũ vt propetis suis fũderẽ lacrias Mirõ q̃re nõ hẽ verecũdiã. qñ i risu exaltat vocẽ suã. Valõ turpe ẽ ei rideri. q̃ hac pegriatiõe õbuerat pcã sua plorari Nos mihi q̃re ridẽus q õ ob⁹ opibus nr̃is i cõspectu ãgelor & omniũ sanctor deo rõnem reddituri sumus. Jõ melius est nobis in hac vita lugere pcã nr̃a: vt a dño possimus cõsequi veniã in futura. Obsecro igit̃ te soror venerabilis. vt risus & iocus caueas & pp pcis tuis indesinent lachrias fundas. Joc⁹ & risus fuge. & pcã tua incessanter luge. Audi sponsa xp̃i. qd spõsus in cãticis cãticor spõse loqt̃ dicens. Oculi tui sic̃ pisci ne in esebõ dicunt. Or duz scã aia de hac peregrinatiõe plorat. p gr̃az di a pcis se lauat. sic sci mõialis femina dẽt sine intermissiõe lugere. vt se a pcis suis possz lauare igit̃ soror carissima si i hac vita pcã nr̃a pfecte ploraverimus. & a vanitatib⁹

bui⁹ mũdi recesserim⁹: pctõz nrõz veniaz nos obtinere credim⁹. amẽ.

¶ Ut vgo nõ ỏsideret ciuitates videre. f. lxvi.

Oꝛoꝛ carissima: audi quõ hieremias ꝓpha nras iniqtates ploꝛat dicens. Quõ obscuratũ est auz: mutatus ẽ coloꝛ ei⁹ optim⁹. Dispsi sũt lapides sanctuarij: i capite oiuz plateaz. p auz itelligim⁹ vitã religiosoz hoium: q̃ antea erat per gliaz vtutũ clara: nũc vo p turpes opatiões ẽ obscura. Coloꝛ optimus auri significat habituz scitatis. q p bona opa ꝓpus erat ꝑcios⁹ atqz optim⁹. nũc vero p vitia ⁊ seclaria opera ẽ mutat⁹: ⁊ vilis atqz despectus. Uere ẽ mutatus optius hitus religioso⁹ viroz: vz mona coz canonicoz ⁊ scimonialiuz femiaz: qñ ãpli⁹ ꝓponit: vt placeat i ꝓspectu ppli: ꝯ placeat in cõspectu ỏi. Uere ẽ mutatus optimus coloꝛ auri: qñ plus aptat hitus religioso⁹ viroz: vt placeat p vanã gliaz in ꝓspectu hoiuz: ꝯ vt placeat per hũilitatẽ añ deũ. Certe hodie sũt mutata religioso⁹ viroz optia vestimẽta: qñ magis ornant vt placeãt i palatio r̃gis ꝯ in ꝓspectu creatoꝛis Segtur. Dispsi sũt lapides sãctuarij i capite oiuz plateaz. Lapides sanctuarij designãt religiosos viros: qui nunꝯ debent foꝛis vagari: ⁊ in secreto monasterij ante oculos dei semper cõmoꝛari. Sz dispsi sũt hodie lapides sanctuarij in capite oiuz platea

rū qñ religiosi viri q̄ren
dovana ꝛ secularia foris
vagātur. In capite oiuz
plateaz lapides sanctu
arij sunt dispersi: qñ vi-
ri religiosi plus deside-
rāt in palatio ꝙ sis versa
ri q̄ intra claustrū mōa
sterij cōmorari. Dispers
si sunt: qñ plus deside-
rāt audire superfluaver
ba diuitū. q̄ p̄cepta scri
pturaz. In capite plate
az dispergūt. qñ plꝰ le-
tātur i cōuiuijs ꝛ loquu
tiōibꝰ diuitū: q̄ in pau-
pertate ꝛ abstinentia re
ligiosoz fratrū: serui di
plus debent diligeꝛ le-
gumina in mōasterio. q̄
opulenta q̄uiuia in secu
lo. Religiosi viri plus
debent amare olera int
suos frēs q̄ multitudi-
nez ciboz inter diuites.
Viri religiosi āplius de
bent gaudere in mensa
paupez ffuz. q̄ in men
sa regū. Quare? Quia
sic̄ ait augustinus. Me
lius est minus egere: q̄
plus hr̄e. Melius est p
xp̄o i mōasterio pauper
tatez sustinere q̄ in secu
lo multas diuitias hr̄e
Necesse est igr̄ vt quis-
qz religiosus si saluari
desiderat: seculū q̄tem-
nat ꝛ sese intra monaste
rij claustra q̄cludat: de-
bet religiosus vir q̄uen
tus secularium hoiuz fu
gere. ꝛ societatem fuoz
dei requirere. Viri reli
giosi plus debent dilige
re claustra. q̄ regis aulā
Nunc igr̄ audi q̄ dico:
asculta q̄ mōco. Melioꝰ
est tibi in claustro sede-
te. q̄ plateas ciuitatis cir
cuī plus dilige in mōa
sterio cōsistere. q̄ ciuita
tes videre. Melioꝰ est qe
scer̄ intrs parietes mōa

sterij: q̃ apparaſ i ꝯſpectu populi. Si te incluſeriſ in clauſtro: amaberis a xp̃o. Ꝺō bene i cāticis cāticoꝝ ſpōſus inſinuat: cū ſpōſe loquit̃ dicēs. Ꝺrt⁹ ꝯcluſus ſoror mea ort⁹ ꝯcluſus fons ſignatus. Unaq̃q3 ſcā aia ortus ꝯcluſusecē itelligit̃: qr dum vtutes nutrit flores gignit: virtutibus ſe nutrit reficit: fructus quos germinat eadē cuſtodit. Concluſu3 n. ortus ſcā aia eē dī: qr dū amore vite eterne a ſtrepitu ſcl'ari ſe abſtarabit: dū vtuſu3 boiu3 fugit dū bona q̃ agit pp laudes boiu3 abſōdit: dū ſe ſe pp deū ne ab boibus videatur includit: dū humanas laudes cōtēnit: ipſa bona intentione ſe circūſepit ne ad interiora rapienda boſtis antiquis irrūpe poſſit. Fons ēt ſignatus dī: qr dū celeſtia aſſidue cogitat dū ſcientiā ſcripturarū ſp in ventre memorie ꝯgregat: q̃ſi aq̃s viuētes ſcā mēſ in ſe gignere nō ceſſat exq̃bus ictē tes p̃imos reficere valeat igit̃ ſoror cariſſima ſicē ſupius dixi tibi. ſi dū vnus te ipſaz p̃o amor̃ xp̃i intra parietes clauſtri icluſeris ⁊ pfecte p̃ceptiſ regule adheſeris poſt hanc vitā cū codez ieſu xp̃o ſponſo tuo i celeſti thalamo letaberiſ.

¶ De tētatiōe. f. lxvij.

Ꝺror cariſſima audi iacobū apoſto. dicētē. Reſiſtite diabolo. ⁊ fugi et a vobis. Et btūs ieronimus dicit. Nihil co fortiuſ qui dyabolū vincit. Et nihil imbecillius q̃

Ale qui a carne sua supe
rat. Sagitte diaboli fi
gore vigiliaꝝ & ieuniorꝝ
patate sūt extinguēde.
Callidus inimicus nr sp
exquirit ūde nos decipe
possit: & nō tātū curat iu
gulare corpora sz aias.
ql lupus gregē. Dya=
bolus dissipat aias: quz
fidelem populū p tenta
tionē necat: tū dyabol⁹
nō āplius tentat electos
q̄ pmittat deus qū dya
bolus suos dei tētat. co
rū vtilitatib⁹ sunt cū cos
p tentatiōes suas nō de
cipit: sz erudit. Sepe tē
tatiōes q̄s diabol⁹ ꝑmo
uet ad iteritū hoiuz dus
quertit eas ad profectū
animaꝝ. Nūq̄ serui di
tētatiōes dyaboli sustine
re potuissent si negtiā
eoz pietas di nō tēpera
ret vel refrenaret q̄uis
dyabolus sp cupiat ten
tare suos dei tñ si a dō
ptāte nō accepit nō pōt
implere qđ q̄rit: Unde
& omnis volūtas diabo
li semper est iniusta. sed
tñ pmittēte dō iusta est
ptās eius. Diabolus ex
semetipo iniuste q̄rit tē
tare suos dei: sz eos q tē
tādi sūt tentare nō pote=
rit nisi ei dūs licentiā de
derit. Unde & in libris
reguz de dyabolo scri=
ptuz est qz spirit⁹ domi=
ni male cogitabat q̄rē
saul. vbi iuste si spiritus
dñi erat: cur malus erat
& si malus erat: cur dñi
erat? Sz in hoc loco cō
prehensa est duobus ver
bis & dei potestas iusta:
& diaboli voluntas iniu
sta. Nam spiritus ma=
lus erat per malam vo
luntatez & idem spiritus
dōm erat. per acceptaz
iustissimam ptātez dia=

bol⁹ nō est immissor vi-
ciorꝫ.sꝫ solūmō incētor.
neqꝫ alibi pōt fomenta
ꝙcupiscentie succendēr.
nisi vbi pr⁹ graues de
lectatiōes cogitatiōis vi
derit.Sꝫ si a nobis ex-
pellimus delectationes
praue cogitatiōis:statiꝫ
diabol⁹ ꝙfusus recedit.
t arma tentationis eius
frāgūt. Sepe dyabol⁹
per speciē bonivult de
cipere suos dei.qñ se si-
mulat in angeluꝫ lucis.
sꝫ discretō sctōrum tāta
debet esse vt int̄ bonuꝫ
t malū valeat discēnere
ne eos dyabol⁹ fraudu
lent̄valeat decipere hec
est.n. percūctatio ioſue
Dicentis:nr̄ es āte ad
uersariorꝫ.ꝑp̄ hoc t hie
remie ꝓphe dī.Si p̄cio
suꝫ a vili separaueris.q̄
si os meū eris.Diabo-
l⁹ in oc̄lis secularīū ho-
minum terribil̄ est.sꝫ in
oculis electorꝫ diuil̄ est.
Incredulī diaboluꝫ ti-
ment q̄si leonēꝫ. Illive
ro q i fide fortes sūt dya
bolū despiciunt.q̄siuīmi
culū.t cuꝫ cuꝫ viderunt
ꝙtemnūt:diabol⁹ est ser
pens lubricus sꝫ si capi
ti ei⁹ hoc est p̄rie sugesti
oni nō r̄sistit̄ totus in in
tima cordis duꝫ nō sen
situr illabit̄.Uicia dya
bolicaꝫ tēptationū fra-
gilia sūt.sꝫ si nō caueāt̄.
t per usum in ꝙsuetudi-
neꝫ trāseāt i nouissimis
fortiter ꝙalescūt.ita vt
nūq̄ aut cū difficultate
vincātur.Diabolus qñ
decipere aliqueꝫ hoieꝫ
q̄rit.prius naturā vnus
cuiusqꝫ hois intendit t
inde se applicat vndevi
det hoicm aptū ad pec-
cādū.Uñ btūs y sidorus.
Amplius tentat diabo

lus hoiem ex parte illa q̃ eu3 videt per exercitia3 hũores facile inclinari ad vitia: vt scõ3 hũoris ꝓsperitõe3 adhibeat t temptatiõe3. Sic̃ ille q aquã ẽducit: ñ eã per aliã ptez mittit: nisi vbi eã meliu3 curre̅ cognoscit. In tota vita diabolus cupit hõie3 decipe̅ sz ãpli⁹ in fine. Et hoc est q̃ in ꝓncipio ꝓpcipitẽm ẽ. Tu insidiaberis calcãeo ei⁹. Tẽ diabol⁹ calcaneo hõis insidiat: qñ eũ in fine vite decipere cõat. Qz nimiu3 diabolus hõie3 quez spatiovite ñ decipit i fine ẽcipe̅ disposit. Proide q̃uis hõ sit iustus numq̃ tamñ nec̃e est vt sit in hac vita securus sz sp hũilis: caueat spq3 ne in fine ẽcipiat solicit⁹ pertimescat Igit̃ soror mihi in xp̃o dilecta: nec̃e ẽ vt dep̃cemur deu3 oipotẽte3: ne permittat nos tentari s̃ id qõ possum⁹ sustinere qz sp deus vires diabo li restringit ne tm̃ noceat q̃tũ nocer̃ cupit. Un̄ in cãticis cãticoꝝ spũs scũs diaboluz increpat dicens. Surge aglo t veni auster: perfla ortũ meũ: t fluãt aromata illus. Per aglõe3 q in frigore ꝓstringit t torpẽtes fac̃ qd aliud nisi immũdus spũs designat̃q dũ tentat t possidet ões reprobos a bono opere torper̃ fac̃: per austꝝ vo. s. calidũ vẽtuz: spũs sãctus designat̃ q dũ mẽtes electoꝝ tãgit ab oi torpore relaxat: t feruẽtes in dei ãore fac̃ ꝯ surgat aglo i. malign⁹ spíritus ab ecclia: vl̃ ab ũa q̃q fideli aia discedat:

ne ãpli⁹ tẽtet q̃ oz. ve-
niatq; auster: t perflet
ortuz ſpõſi t fluãt arõa-
ta illius. Ut ſpũs ſãctus
vz aduenienſ ignez cha
ritatis mentibus infun
dat t a tentatiõe atq; a
torpore negligentie mẽ
tez ſoluat. Nõ dũ agit
arõata fluũt: qz aduenti
ente ſpũ ſcõ: cor q̃ ꝓ pus
torpuerat: ad bõa opa
ſe excitat: t q̃ſi orto flo
reſcit: t poſt florem fru-
ctus redolentes ac refi-
cientes facit quibus ſe
t proximos ſuos per bo
na exẽpla reficit. ¶ In
terro. Fr̃ carissime ro
govt oñdas mihi: q̃ eſt
remediuz aduerſus ten
tatiõeſ dmonũ. ¶ Rñ
ſio. Dorõ mihi in xp̃o
dilectiſſima: hoc eſt re-
mediuz eius qvitioꝝvl
demonuz tentatiõibus
eſtuat: vt q̃to ãplius tẽ
tat tãto ãpli⁹ ad oronẽ
currat. Si ꝯ cogitatio-
neſ h⁹ſcli male t ſordi-
de ꝙturbãt cor tuuz t p
ſuadent aliqd illicituz
perpetrare: per orones
puras t vigilias ſcãs de
pellent ab aia tua. Aſſi
due cũ omni deuotiõe:
aſſiſte in ꝙſpectu dñi: in
tpe oronis tue: vt iminẽ
tez tentatõez diaboli fa
cilius poſſis euadẽ. Co
gnoſce venerabilis ſorõ
qz nõ ſoluz debem⁹ pu
anare ꝫ diaboli tentati
onez: ſz etiã ꝫ vitia car
nis. Quare: qz caro cõ
cupiſcit: adũſus ſpirituz
ſpũs ãt adũſus carnez.
Jõ tã pſeuerant debe-
mus orare: quſq; poſſu
mus per gr̃az dei ſuge
ſtiões carnaliuz deſide
rioꝝ atq; tentatiões de
mõuz vincẽ. Frequens
oro extinguit in pugna

tiones vitioꝝ. Dño ꝙti
nua ſuperat tela diabo
li. Dño ē ꝑma ỽtus ad
uerſus tentatiõuꝫ incur
ſus. Igit̃ ſoꝛoꝛ cariſ. ſic̃
iã dixi tibi :per oꝛones
puras ⁊ vigilias ſcãs:
potis ſuperare tentatio
nes diabolicas. Sꝫ ſi
adhuc ſentis moleſtiaꝫ
carnis:ſi tãgeris ſtimul̃
carnis:ſi memoꝛia libi
dinis adhuc titilat aiuꝫ
tuuꝫ:ſi caro tua adhuc
te ipugnat:ſi te luxuria
tẽtat:ſi te libido ad pec
cãduꝫ inuitat:obice tibi
memoꝛiã moꝛtis tue:ꝑ
põe tibi futuꝝ iudicium
Reduc ad memoꝛiam
futura toꝛmenta: ꝑpõe
tibi etna ſuppliciaꝫ etiã
ꝑpõe añ oculos tuos p
petuos ignes infernoꝝ
ꝑpõe tibi hoꝛꝛibiles pe
nas gehenne. Dcoꝛda
ardoꝛis gehẽne extiguat
ſ̃te ardoꝛẽ luxurie. De
ſõnijs. ꝑ.l xvij.
S Doꝛoꝛ cariſſima
ea'q̃ dñr auſcul-
ta. Sepe i noctib⁹ dẽo-
nes occurrẽtes ꝙturbãt
ſenſus hoiuꝫ ꝑ viſiões.
ſepe ẽt apta i pugnatõe
craſſantes coꝛpa hoiuꝫ
verbeꝛãt. Diũſo mõ fi
unt ſõnia. Quedã ſom
nia eueniũt ꝑ ſaturitatẽ
ſiue ꝑ exinanitiõeꝫ:q̃ ẽt
ꝑ exꝑientiaꝫ nota ſunt.
Quedã ẽt exꝑꝑa cogi-
tatiõe oꝛiunt. Mã ſepe
q̃ in die ogitãus:in no
cte recoḡſcim⁹. Multa
ſõnia eueniũt ex illuſio
ne imũdoꝝ ſpũuꝫ:ſalo-
mõe atteſtãte q̃ ait Mlt
tos errar̃ fecer̃t ſõnia ⁊
exciderũt ſpãtes i illuſ q̃
dã ãtviſiões iuſto cuẽiũt
mõ.i. ſupne ꝛuelatiõis
miſtio:ſic̃ iveti teſ.legr̃
de ioſepb filio iacob: q̃

p sõniũ fribus dr̃ pferẽ
dus: vel sicut legit in e-
uãgelio de ioseph spõ-
so marie q per sõniũ est
admõit⁹ vt fugeret cuz
puero in egyptuz. Nõ
nunq̃ accidunt permi-
xte ẽt visiões. i. cogitati
ones sil' t illusiõez atqz
itez cogitatiõez sil' t rue
latiõe daniele dicente.
Qui reuelat mysteria:
ondit tibi q̃ ventura sũt
Quãuis q̃daz va sõnia
sint: tñ facile nõ debẽus
eis credẽ: qz diũsis ima
ginatiõib⁹ nascunt. tvñ
venãt perfecte ñ cogsci
mus. Igit sõnijs facile
ñ debemus fidẽ adhibe.
Ne forte sathã in ãge-
luz lucis se trãsformãs:
aliquez hoiez incautuz
dcipiat. Aliqñ demões
qsdã curiosos t somnia
obsuãtes: ita dceptoria
arte decipiunt: vt q̃daz
sõnia ñ alr eueniãt q̃ ip
si dicunt. tõ aliqñ va p-
nunciãt vt i mltis fallãt
Sz q̃uis ita sõnia eue-
niãt sic demões pnunci
ant. tñ cr̃denda nõ st: ne
ex illusiõe pcedãt scõz
testimõiuz scripture di-
centis. Si dixerint vob
t ita eueneri nõ credã
tis. Sõnia silia st augu
rijs. t q ea obsuãt augu
rari noscunt. g sõnijs fi
des nõ ẽ adhibenda: q̃
uisvideant esse va. q in
sõnijs vl' augurijs spez
suã põit: nõ ꝓfidit in dõ
t talis est q̃lis ille qven
tuz sequit. aut ũbrã ap-
phendẽr mittit. Augu-
ria mẽdacia t sõnia dce
ptoria: vtraqz vana sũt
Nõ debẽus credere sõ
nijs: ne forte decipiãur
in illis. Spes nr̃a in dõ
sp sit firma t de sõnijs
nulla nob sit cura. Di-

gnū, valde est vt in deo ponāus spez nr̄az: z i sō nijs nullā hēamus fidu ciā. Jō soz̄ō carissima te mōco: vt mens tua ñ sit in sōnijs vl̄ augurijs in tenta: sz in deo oipoten te sit firma. Si.n. augu ria vl̄ sōnia obſuaūs: ci to decipieris. Jn omni vita tua ꝫtēne augurīa z sōnia. z pone spez tuā perfecte in dei ꝓuidētia z in hac vita z in futura veniēt tibi ꝓspera. De breuitate vite. Ser. Ixix

Oroz carī. Au di vba salomōis qcūqz pōt ma nꝰ tua facē istāt operaī: qz nec opus nec rō: nec: scia nec sapīa erunt apd inferos q̄ tu ꝓpas. Tm̄ .n. in hac pñti vita est li citū operari bonuz. Jn futura nāqz vita iā non expectaī operatio: sz bo noꝝ opeꝝ retributio. vi ta ista: breuis est. z cadu ca. vñ brūs ysidorus q longitudinez pñtis vite nō suo spatio: sz de cuꝰ fine ꝯsiderat ꝙ sit breuis z miſa satis ꝯtaī pensat Jgit soroz dilecta mihi in xp̄o. si vaz vitā q̄ris ad eā vitā tende: q̄ ē va p q̄ cs xp̄iana. i. ad etnā Et. na vita ē vitalis: ista ē mōtalis. Jō debes in carne moz̄i mundo: ne moz̄aris in anima xp̄o Tē qsqz viue crdit si fz secliuz moz̄iens in solo deo vnit. in q̄ viue ꝓmi sit. De moz̄a vite huiuꝰ tediuz patī iustus. eo ꝙ ad desideratā pñiaz tar perueniat. Uenturi ex̄i tus ig̃rātia hominꝫ ē incerta. z dū quisqz mo ri non arbitraī. heu ꝙfe stim moz̄ī. Unde festi= net vnusqsqz emendare

malū q̄ fec̄ ne iniq̄tatib⁹ moriat̄ ⁊ fil' finiat̄ vita cū culpa diabolus q̄s vinētes accēdit ad vitia morientes subito nitit̄ ptrahē ad tormēta. Quis hō in hac vita iustus sit tñ cū de corpe isto egrē dit̄: ptimescit ne supplicio dign⁹ sit. Tranqlla vocatio p̄mūdat finez iustoz hoiuz: vt ex eo itelligātur scōz āgeloz hīe p̄sortiū: exq̄ sine gui vexatione de hoc mortali corpe egrediunt̄. Jesus xp̄s filiꝰ dei cū mag̃ honore recipit suos suos ab hac vita recedentes in etna btitadine. Unō spōsa in cāticis cāticoz logt̄ dicens. Dilectus meus descēdit in ortuz suū ad areolā aromatū vt pascat̄ in ortis: ⁊ lilia colligat: qr ecclesiā visitans ad eos maiori gr̄a venit: q̄s sanctis opib⁹ ⁊ exēplis vtutū: odorez bone fame p̄mis suis emittē cōgscit in ortis pascitur: qñ in vtutibus anima delectat̄. Lilia colligit: qñ electos suos ab hac vita succidit ⁊ ad gaudia etne vite eos trā sire fac̄. De talibus dī Preciosa in conspectu dñi mors scōz ei⁹. Tela consumitur filis ⁊ vita hōis expenditur die bꝰ singlis. In die mortis aie electoruz nimio trent̄ metu incerti vtrū ad p̄miū an ad supplicia trāseāt. Quidā autē electi i fine suo purgant̄ a leuibꝰ peccatis. Quidā vero in ipsa mortis sue hora ilarescūt ⁊ gaudent ex p̄templatiōe etne noz bonoz: Jō voluit oipotēs deus diez mortis nr̄e nobis esse inco-

gnitū: vt dū sp ſgrat sp
ee ꝓximꝰ credat. Et tā
to qs sollicitus sit i bo-
no ope: q̄to incertus ē
de sua cuocatiōe. De-
mones suscipiunt aias
malox hoiuz in die mō
tis eoruz: vt ipſi sint eis
tortores in penis qui fu
erūt suasores in vitijs.
Tunc maligni spiritus
opa sua req̄rūt q̄n aia ꝺ
corpore egredit: ⁊ tunc
mala q̄ suaserūt replicāt
vt eā secū ad tormēta p
trahāt: iniquuꝫ post mō
tez ducit cruciādus iu-
stus ꝺo post laborē qe-
scit securus. Sic. n. ele-
ctos btitudo letificat ita
credi neēe ē q̄ a die exi
tus sui ignis petōres ex
urat. Sozor mihi i xpo
dilecta: iō in aurib⁹ tuis
hec exposui: vt cogiscaꝫ
qz neēc ē nos trena sēp
despicē ⁊ die mortis no
stre sp in mēte hre. Au
di ēt qd Jacobus apls
dicat. Que ē vita nr̄a
nisi vapoz ad modicuz
parēs. Jterū salomon
ait. Ne glorieris in cra
stinū ignoras. n. qd sup
ventura pariat dies.
Sollicite q̄ soroz vene-
rabilis debes viuere ⁊
terminū vite tue ꝙside-
rare q̄ttidie vt eius secu
li blādimēta possis de-
spicē ⁊ celestia bona ac-
qrere. Jn oib⁹ opibus
tuis ꝙsidera nouissima
tua: ⁊ in etnū nō peccab
qz si ea sp ꝙsideraueris
nūq̄ aut raro peccabis
Hac de cā te moneo so
roz vt in reb⁹ vanis h⁹
mūdi ñ letis: qz sine du
bio morieris nec hēas
spē i reb⁹ tpalib⁹: qz p
nullā sortē potis effugē
mortem. Caro misera
cur in terrenis letatur:

q̃ ad mãducãdũ vmib⁹ pparat: ℳõestissima sorõ iõ hoc dixi vt nũq̃ obluiscaris ordinez tuc ꝓditiõis. ℳemẽto q̃ cinis es & in cinerẽ reuerteris: pulus es & in puluerẽ ibis. Dic.n. ait dominꝰ ꝑmo hoi. ℜeducẽt ad mẽoriã ea q̃ iob ꝺ se loquutus est dicens. ℚuasi putredo ꝯsumẽdus sum & q̃si uestimentuz qꝺ comedit a tinea. ℳẽoriã tue mortis obice. ℜiez exitus tui tibi propone. ℜies mortis tue sp sit in mẽoria tua: & recordatiõe illius pfecte caueas peccata & vitia

¶ De morte. Se. lxx.

ℜoz venerabilis: rogo ut audias verba cuiusdam sapientis. ℚmors q̃ amara ẽ mẽoria tua hoi pacem hẽnti in substãtijs suis. Et iteruz o mors bonũ ẽ iudicium tuũ hoi indigenti & qui minoraꝛ diuitijs & viribus. ℳuic simile est qꝺ ait btũs ℑsidoꝛ⁹ o mors q̃ dulcis es miseris: q̃ suauis es amaꝛ vnẽtib⁹ q̃ iocunda es tristibus atqz lugentibus ℳors ponit finez oibus malis in hac vita. ℜat terminũ malis in hoc seculo adimit ꝺẽm calamitatẽ ℳors prebet terminũ oibbus tribulatiõibus in hoc mũdo sz heu expeccata mõs miseris tarde venit igr̃ sorõ carissima melius est bene mori q̃ male viuere. melꝰ est n̄ esse q̃ esse infeliciter

¶ Interrogatio.

Fr̃ dilecte rogo te vt dicas si ꝺbemus mortuos lugere aut ꝑ amicis mertuis plãctũ facẽ? ¶ Rñ.

sio. Soror dilecta. Adhoc btūs ysido. rñ-deat tibi. Quānis ingt pietas p defūctis fidelibus plorare iubeat fidest tñ p eis lugerī vetat pro fidelibus igr defunctis nō debemus plorare sz deo grās agere: qr eos de miseria huius seculi dignatus est liberare: t qui eos ad loca refrigerij: lucis t pacis sicut credimus fecit trāsire: De fūctos fideles lugerī nō dēmus ds ad reqez migrasse non dubitamus. Dōest virgo audi q di co. illi homines sunt in mōte plorādi: ds demones cū ignōimia rapiūt: nō illi ds āgeli cū honore suscipiūt: vī illi sūt lugendi quos demones pertrahūt ad penas infernī ñ āt illi quos angeli pducūt ad gaudia paradisi. Aut illi sūt plorādi q post mōtez a ōmonibus sepelīūt in infermo: non illi qui ab angel collocant in celo: illi sūt plorādi qui male morīunt: non illi qui bñ finiūtur: illi sunt flendi q mala mōte pōccupāt. t non illi qui pciosa mōte honorāt xpi vgo audi q di co qñ mōtuos qui bene moriūt lugeo: t mihi noceo t illis non pfico: qñ mōtuos ploro t illis nō pdest t mihi obest. illi ḡ mōtuos suos carnalit lugeāt qui resurrectionez negāt: aut ds p mortez non credūt rresurecturos igr soror carissima: nos qui mortuos nros credimus cū xpo regnare: nō debemus p eis plorare sed orare non debemus mōtuos carnalit lugerī: sz p eis dño pces fūderī:

vt eos dignet ꝺ pẽis eri
pe. ¶ De iudicio. lxxi.

Eminũ ẽ iudici
um diuinũ: vnũ:
q̃ i hac vita iudi
cãt hoies altez q̃ in futu
ra iudicabũt. ꝓterea q-
dã hic iudicãt ꝓt infir-
mitates ⁊ pauptates ⁊ꝓ
varias tribulatiões huiꝰ
seculi: ne in futuro iudi-
cent: Jõ qbusdã ad pur
gationẽ ꝓficit tpoꝛal pe
na q̃rũdã vero hic ĩcho
atꝫ damnatio: ⁊ illic pa-
ratur perfecta perditio
qdã iudicat in hoc secu
lo ꝓ tribulationẽ: qdaz
vero in faturo iudicabũ
tur ꝓ ignẽ ad examẽ di
stricti iudicis: nec iusticia
iusti secura erit: ide ẽ ꝙ
ꝺ dño loqt iob. Jnocẽ
tẽ ⁊ impiũ ipse cõsumit:
ꝙsumit qppe a deo inno
cens q̃ ipsa innocentia
liquidius regsita: ⁊ diui
ne innocẽtie ꝓparata ni
hil efficit. Cõsumit ẽt a
deo impius: q̃ subtili-
tate diuini examis ipie
tas illius q̃quirit ⁊ dete
cta dãnat. Xp̃s in iudi-
cio ꝓ diuersitate meri-
toꝛ mitis ac suauis ap-
parebit electis: repꝛobis
vero apparebit terribi-
lis. Jn die iudicij qualẽ
vnusqsqz habuit ꝙscien
tiã talẽ iudicẽ hẽbit Ut
xp̃o in sua trãquillitate
manente: illis solis ter-
ribilis appeat: q̃s mala
ꝙsciẽtia accusat. Sozoꝛ
carissima audi beatum
ysidoꝛ dicentẽ. Null⁹
hõ ẽ sine pctõ: nec qsq̃
securus eẽ põt ꝺe ꝺei iu
dicio cũ ẽt ꝺe ociosis ver
bis reddenda sit ratio.
Heu nobis miseris pec
catoꝛibus: heu nobis in
dignis: qd i illa die di-
cturi sumus q nõ soluz

ociosis vbis sz t scis co
tidie peccãus: t a malis
actib⁹ nũq̃ cessam⁹. Si
i iudicio oipotẽtis di iu
stus secur⁹ ñ erit: qd de
nob⁹ pcóribo erit: Si ad
examẽ districti iudicis:
nec iustitia iusti hõis e-
rit secura: nos miser qd
faciẽus in die illa: q ẽtti
die mltiplicãus pcã nr̃a
Si i die iudicij vix sal-
uabit̃ iustus: nos q inũe
rabilia mala fecimus in
die illa vbi apparebius
Nullus hõ sine timoꝛ
potit cẽ in die illa: qñ ce
li mouẽdi sũt t tra t oia
elemẽta calore sũt soluẽ-
da: de q̃ ẽt dr̃. Dies illa
dies ire: dies tribulatio
nis: dies miserie t vidicte
dies nubis t caliginis:
dies tube t clãgoris tri
bulabit̃ i ea fortis. Deu
s̃ mi qd i illa die sum⁹
dicturi: qñ ille distict⁹
index aduenerit: dñ. n.
aduẽtũ illi⁹ memorasti
me plorar̃ fecisti. tu me
morãdo tribulẽ die iudi
cij: ad lachrỹa me coegi
sti. Sorõ mihi i xp̃o di
lecta bene fecisti si cum
timore districti iudicis
flenisti: quia ante q̃m ap
pareat dies iudicij opor
tet nos peruenire ante
faciẽ ei⁹ in cõfessiõe: t la
chrimas nr̃as i cõspectu
ei⁹ põere. In hac vita ẽ
tp̃s acceptabile t dies sa
lutis: vñ dr̃. q̃rite dñm
dũ inueniri p̃t: inuocate eũ
dũ xpe ẽ. In hac vita ñ
vr̃ index t est xpe i futu-
ra vita videbit̃ t erit lõ
ge. igr̃ sorõ carissima ne
cesse ẽ vt q̃ram⁹ dñz in
toto cõde t tota mẽte in
hac p̃nti vita: si eũ inueni
re q̃rim⁹ i futura. Si eũ
in hac vita cũ oi deuoti
one q̃sierimus: t a ma-

lis operibus recesserimus. in die iudicij misericordiā ab eo ꝓseqūmur. qr benignus ⁊ misericors ē. De illo nāq; scriptū est. suauis dñs vniūsis ⁊ miserationes eius sr̄ oia opera eius. Igit̄ soror caris. deprecemur ipz tribilē ac iustissimuz iudicez cuz lachrymis ⁊ oi deuotione. vt in die iudicij non reddat nob fz iniqtates nr̄as sz fz misericordias suas. ⁊ vt non permittat nos cuz impiis audir illā tribilez sniaz. Jte maledicti i ignē etnuz. Sz vt faciat nos cuz electis suis audire. Uenite bñdicti p̄ris mei percipite regnū qd̄ vob paratum est ab origine mundi. ¶ De exortatione. Ser. lxxij

Aristima soror: iaz per gr̄az dei nauiz locutionis ad portuz dirigo. sz tñ itex ad te rectōr loquendo. Tu .n. rogasti vt v̄ba scē admonitionis scriberez tibi. Ego vo si nō vt debui. tñ per gr̄am dei vt potui ex dictis scōr patruz ad tuā ꝓmōitionez snias collegi qs tue dilectioni in hoc libro repñi taui. Ecce igit̄ soror mihi in xp̄o dilecta. habes bone vite monita. Datuz est tibi consilium bene viuendi ⁊ etiā norma Nulla iā ign̄ātia a pctō te excusat. Non es iaz nescia bone vite. Non .n. imprudens aut ignara bñ viuendi. Jaz non potis dicē p ign̄ātiā peccaui. Quar: qr iā lex exposita est tibi. q̄ debes seq. iā oñsa st̄ tibi precepta bñ vuēdi. iā demōstratū est tibi q̄lr in do-

mo dei debeas q̃ůsari. q̃lis deb eas esse iaz oñ suz est tibi. Jã habes cognitiões mãdatoꝝ. iam scis qd sit rectevnde. Vide ne vltra offendas. Vide ne ꝺinceps bonũ qꝺ nosti despicias ne bonũ qꝺ legis. malevivendo q̃temnis. Si bona q̃ legis malevivendo q̃tẽ pseris in conspectu dei nimis eris culpabilis. Quaꝛ: qꝛ melius estvi az salutis non cogscẽ. q̃ post cognitionez retroire. ꝑ acceptũ donuz scientie mente ꝛ ope retine. Jmple opere q̃ didicisti preceptione. Soꝛoꝛ venerabilis. Jteꝝ iterũqz p̃cipio tibi vt sũ mo studio custodias monita hꝰ libri: ¶ De obsecratiõe. lxxiij.

E deprecoꝛ soꝛoꝛ carissin xp̃o vt te non pigeat audire ea q̃ tibi dicẽvolo cũ mag̃ ꝺsiderio. qꝛ in xp̃o te miꝛum diligo. iõ tibi q̃sciẽtiã oñdo meã. Sz dum tibi pctã mea mãifesto. ne forte aures tuas polluã timeo. Te tñ rogo dilecta soꝛoꝛ in cristo. vt deꝝ veniaz mihi peccatoꝛi idigno. Ego miꝝ ꝛ peccatoꝛ a ꝓmis fere ãnis q̃taminam vitã meã sp noua pectãvetibus q̃umpsi sp pcã peccatis addidi peccare nũ q̃ sim. bonũ quod facẽ debuerã non feci ꝛ maluz quod non debuerã facẽ feci. Ego miꝝ non suz dignus videre altitudinez celi premultitudine inigtatis mee. qm̃ irritaui irã omnipotentis dei adũsuz me ꝛ innumerabilia mala coram eo cogitaui dixi ꝛ

feci ab infantia meavsqz in pñtem diem. Ego infelix peccaui i infantia: peccaui in pueritia: in adolescentia: in iuuẽtute sz ẽt quod est grauius z periculosius peccaui in senectute. Cecidi miſi ceno flagitiorum. Ego reus cecidi in fouea pec catorum. Ego culpabilis in puteum iniquitatis. Ego infelix cecidi i profundum malox descendi miser inuolutabrum vitiorũ. Heu miser heu infelix cecidi z per me nonvalco surgere. Te ergo öprecor soror in xpo amabilis vt me subleues manu tue ozonus. Manũ tue ozationis mihi porrige z me de profundo vitiorum extrahe. Tue interessi ovis manum extende z in hoc fouea iniquitatis eripe. Soror carissima certus sz quod si tu pactum quod cum xpo pepegisti seruaueris z tibi dabitur corona in eterna gaudia: z mihi peccatori dabit venia in hac vita. Si tu ea que xpo vouisti deuota mente ipleueris: z mihi indigno veniam obtinebis: z tu cum sanctis virginibus in celesti thalamo letaberis. Honesta virgo certus sum nec dubito q tua virginalis oratio poterit obtinere veniaz peccatorum meox mihi indigno. Soror venerabilis si tu in seruitio dei sicut pollicita es p seueraueris: z mihi peccatori indulgentiã ꝑsequeris: z tu iter choros virginũ in ppetuũ exultabis. Honesta vgo rogo vt intẽta mẽte audi-